

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1604, 10 Γενάρη 2024

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Η ιδιωτικοποίηση των ΔΕΙ δεν θα περάσει!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Πώς νίκησαν οι καταλήψεις την προηγούμενη φορά σελ. 5

Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

σελ. 12-13

Χειροπέδες στους φασίστες
Ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες

σελ. 8-9

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ "Υποδοχή" στον Γεωργιάδη με απεργίες

σελ. 7

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Αναπαλαίωση με σκάρτα υλικά

Ανοιχτή ομολογία αποτυχίας και κρίσης είναι η «αναπαλαίωση» του κυβερνητικού σχήματος που επέβαλε την περασμένη εβδομάδα ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Ο Μιχάλης Χρυσοχοϊδής δεν επιστρέφει στο υπουργείο Προστασίας του Πολίτη χάρη στις παλιές του «επιτυχίες»: επιστρέφει λόγω της παταγώδους αποτυχίας του Γιάννη Οικονόμου. Ούτε ο Άδωνις Γεωργιάδης επιστρέφει στο Υγείας χάρη στο «θετικό του έργο» της περιόδου 2013-14, όταν ήταν υπουργός Υγείας στην κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά. Επιστρέφει χάρη στην εξίσου παταγώδη αποτυχία του Χρυσοχοϊδή στην κεφαλή του Υπουργείου Υγείας. Σε αντίθεση με τα έπιπλα από τα παλιατζήδικα και τα ετοιμόρροπα νεοκλασικά, η «αναπαλαίωση» του κυβερνητικού σχήματος δεν πρόκειται να του χαρίσει ούτε περισσότερη λάμψη ούτε φυσικά περισσότερη σταθερότητα.

Ο Οικονόμου έμεινε στην θέση του υπουργού ΠΡΟ.ΠΟ όλους και όλους τέσσερις μήνες. Θα μπορούσε ίσως και να διεκδικήσει το βραβείο της πιο σύντομης θητείας αν δεν υπήρχε ο προκάτοχός του, ο Νότης Μητράκης που είχε αποπεμφθεί από τη θέση του στις 28 Αυγούστου, τριάντα μόλις ημέρες μετά την ορκωμοσία του.

Ο Οικονόμου ξεκίνησε την καριέρα του από την ΟΝΝΕΔ (την διαβόητη Οργάνωση Νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας) για να γίνει στη συνέχεια σύμβουλος του Μητσοτάκη, βουλευτής, υφυπουργός, αναπληρωτής υπουργός και κυβερνητικός εκπρόσωπος. Ο Οικονόμου δικαιολόγησε τον Οκτώβρη του 2021 την παράνομη καταδίωξη και δολοφονία του 17χρονου Νίκου Σαμπάνη από την αστυνομία. Και έκανε ξανά το ίδιο ένα χρόνο αργότερα όταν ένας άλλος αστυνομικός καταδίωξε και δολοφόνησε με τον ίδιο τρόπο, για 20 ευρώ βενζίνη, τον 16χρονο Κώστα Φραγκούλη. Τον περασμένο Νοέμβρη, ως υπουργός ΠΡΟ.ΠΟ πλέον, δικαιολόγησε για μια ακόμα φορά την αστυνομία ύστερα από τη δολοφονία ενός ακόμα ανήλικου Ρομά, του Χρήστου Μιχαλόπουλου. Για τον θάνατό του έφταιγε, σύμφωνα με τον υπουργό, το ίδιο το θύμα: «Όταν έχουμε συνθήκες παραβατικότητας και απειθείας, πολλαπλασιάζονται δυστυχώς οι πιθανότητες να έχεις περιστατικά με τραγική κατάληξη». Το μήνυμα ήταν πάντα το ίδιο: κανένας αστυνομικός δεν πρόκειται να τιμωρηθεί ότι και αν κάνει «εν ώρα υπηρεσίας». Ακόμα και αν δολοφονηθεί.

Αυτή η εσκεμμένη ασυδοσία φάνηκε ανάγλυφα τον Αύγουστο όταν οι

Ο Γεωργιάδης αντιμέτωπος με απεργούς εργαζόμενους στα Νοσοκομεία το 2013

Κροάτες «φιλαθλοι» ναζί διέσχισαν ανενόχλητοι όλη την Ελλάδα και κατάφεραν, παρά τις οδηγίες της ίδιας της ηγεσίας της αστυνομίας να φτάσουν στην Νέα Φιλαδέλφεια, όπου σε συνεργασία με «ντόπιους» ομοϊδέτες τους δολοφόνησαν τον Μιχάλη Κατσουρή. Η Ιντερπόλ είχε προειδοποιήσει ότι δεν θα έπρεπε να τους αφήσουν να φτάσουν στην Αθήνα. Αλλά η αστυνομία «έχασε τα ίχνη» της αυτοκινητοπομπής τους στην Αττική Οδό και μόνο μετά τη δολοφονία «ανακάλυψε» ότι είχαν σταθμεύσει (όχι ένα ή δυο αλλά 24 αυτοκίνητα με πινακίδες Κροατίας) στην λεωφόρο Κύμης.

Η θητεία του Οικονόμου στο ΠΡΟ.ΠΟ «έκλεισε» με τον θανάσιμο τραυματισμό δυο αστυνομικών: του 31χρονου αρχιφύλακα που χτυπήθηκε από φωτοβολίδα έξω από το κλειστό γήπεδο «Μελίνα Μερκούρη» στου Ρέντη. Και του 29χρονου μοτοσικλετιστή της ΔΙΑΣ που σκοτώθηκε όταν η μοτοσυκλέτα του προσέκρουσε πάνω σε ένα περιπολικό κατά τη διάρκεια καταδίωξης.

Απανωτές αποτυχίες

Το κερασάκι στην τούρτα των απαντών αποτυχιών του Οικονόμου ήταν η άρνηση των δυνάμεων των ΜΑΤ που είχαν διαταχθεί να αστυνομεύσουν τον χώρο του γηπέδου του Παναθηναϊκού στην Λεωφόρο Αλεξάνδρας στις 13 Δεκέμβρη να υπακούσουν στις διαταγές –σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τον θάνατο του συναδέλφου τους στου Ρέντη. Οι διμοιρίες σταμάτησαν στη διασταύρωση Κηφισίας και Αλεξάνδρας και αρνήθηκαν να προχωρήσουν.

Οι αστυνομικοί δεν είναι «εργαζόμενοι σαν όλους τους άλλους». Η αστυνομία είναι στρατιωτικό σώμα. Η άρνηση εκτέλεσης καθήκοντος δεν είναι απεργία: είναι «στάση». Και τιμωρείται κανονικά πολύ αυστηρά. Αλλά ο Οικονόμου δεν τόλμησε να τους τιμωρήσει. Αντί για αυτό έστειλε έναν αξιωματικό που, αφού μίλησε μαζί τους, τους «έδωσε εντολή να επι-

στρέψουν στην έδρα τους στο Γουδί». Αλλά ήταν σαφές ότι δεν μπορούσε να μείνει πια στο υπουργείο.

Η θητεία του Μιχάλη Χρυσοχοϊδή στο υπουργείο Υγείας είχε να επιδείξει αντίστοιχες «επιτυχίες». Η κυβέρνηση της πρώτης τετραετίας της Νέας Δημοκρατίας σηματοδεύτηκε από μια διαρκή σύγκρουση με τους εργαζόμενους στην Υγεία. Το καλοκαίρι του 2021 ο Μητσοτάκης, σε μια προσπάθεια να ξεμπερδέψει με τις αντιστάσεις των υγειονομικών, αντικατέστησε τον Βασίλη Κικιλία, τον πρώτο υπουργό Υγείας της κυβέρνησης, με τον Θάνο Πλεύρη. Χωρίς κανένα αποτέλεσμα, όμως.

Η επιλογή του Χρυσοχοϊδή για το υπουργείο Υγείας δεν ήταν τυχαία: ο Χρυσοχοϊδής προέρχεται από το ΠΑΣΟΚ. Η ελπίδα του Μητσοτάκη ήταν ότι, χάρη στις παλιές τους σχέσεις με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα μπορούσε να πετύχει εκεί όπου οι «σκληροί» του προκάτοχοι είχαν αποτύχει. Αλλά αντί να κατευθύνει τα πνεύματα αυτή η ταχτική, τα όξυνε.

Η επιστροφή του Γεωργιάδη στο υπουργείο Υγείας ισοδυναμεί με κήρυξη πολέμου για τους υγειονομικούς. Και όχι μόνο για αυτούς: η πρώτη θητεία του στο υπουργείο Υγείας σηματοδεύτηκε από επιθέσεις όχι μόνο στους εργαζόμενους αλλά και στους ασθενείς (με το διαβόητο πεντάευρω εισιτήριο στα νοσοκομεία) και το ίδιο το δημόσιο σύστημα Υγείας.

Η «αναπαλαίωση» της κυβέρνησης με την επιστροφή του «σερίφη» Χρυσοχοϊδή στο ΠΡΟ.ΠΟ και του ακροδεξιού Γεωργιάδη στο Υγείας είναι αποτέλεσμα απόγνωσης. Είναι δείγμα της κρίσης της κυβέρνησης –είναι δείγμα της «πολυκρίσης» που μαστίζει τα τελευταία χρόνια ολόκληρο το σύστημα.

Η κυβέρνηση μόνο τον θυμό μας καταφέρνει να μεγαλώσει. Και την αποφασιστικότητα μας να την αντιπαλέψουμε μέχρι τέλους.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΜΠΛΙΝΚΕΝ-ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Βρώμικη, φονική συνεργασία

Η συνάντηση του Μητσοτάκη με τον Μπλίνκεν στο σπίτι του πρώτου στα Χανιά έγινε στο πλαίσιο της περιόδου του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή και την Ανατολική Μεσόγειο, με στόχο την απόλυτη στήριξη του ελληνικού κράτους στους αμερικάνικους στόχους και σχεδιασμούς.

Η συζήτηση μεταξύ τους κράτησε περίπου μιάμιση ώρα ενώ ακολούθησε διευρυμένη σύσκεψη με τη συμμετοχή του υπουργού Εξωτερικών Γεραπετρίτη, της υφυπουργού Εξωτερικών Παπαδοπούλου και του αμερικάνου πρέσβη Τσούνις. Οι δηλώσεις τους πριν και μετά τη συνάντηση είναι ενδεικτικές για το πόσο βαθιά είναι η εμπλοκή του ελληνικού κράτους στους σχεδιασμούς των ΗΠΑ:

«Μητσοτάκης: Κύριε Υπουργέ, είναι πραγματική χαρά να σας καλωσορίζω στο σπίτι μου, στον κόλπο της Σούδας, και δεν μπορώ πραγματικά να σκεφτώ ένα μέρος που να συμβολίζει καλύτερα το βάθος της στρατηγικής εταιρικής μας σχέσης από αυτό εδώ, το νησί της Κρήτης.

Μπλίνκεν: Δεν θυμάμαι ποτέ η σχέση, η εταιρική σχέση, η φιλία μεταξύ των ΗΠΑ και της Ελλάδας να ήταν πιο ισχυρή. Φυσικά, αυτό έχει να κάνει με την ηγεσία, και ειδικότερα με τη δική σας ηγεσία. Είμαστε ευγνώμονες γι' αυτό. Στεκόμαστε ενωμένοι είτε πρόκειται για την υπεράσπιση της Ουκρανίας είτε για την αντιμετώπιση της κατάστασης στη Μέση Ανατολή, στη Γάζα, είτε με τόσους πολλούς άλλους τρόπους... Ένας ακόμη τρόπος που εκδηλώνεται αυτή τη στιγμή είναι η συμμετοχή της Ελλάδας στην Επιχείρηση Prosperity Guardian στην Ερυθρά Θάλασσα... Η Ελλάδα παίζει ένα ζωτικό ρόλο σε αυτή, έχει θέσει μια φρεγάτα σε αυτή... Είναι μια από τις κορυφαίες χώρες της ναυτιλίας στον κόσμο, επομένως έχει πραγματικό κίνητρο... Ένας άλλος είναι η αξιοσημείωτη δουλειά που έχει γίνει εδώ στον κόλπο της Σούδας ώστε να διασφαλίσουμε ότι θα συνεχίσουμε να έχουμε μια ισχυρή πλατφόρμα... Επίσης ένα μεγάλο μέρος των συνομιλιών εξετάζει τα μέτρα που μπορούν να λάβουν (οι σύμμαχοι) χρησιμοποιώντας την επιρροή και τους δεσμούς τους για να διασφαλίσουν ότι αυτή η σύγκρουση (Γάζα) δεν θα εξαπλωθεί...»

Πρωτοφανής κλιμάκωση

Η κλιμάκωση της ελληνικής συμμετοχής σε όλους τους νατοϊκούς σχεδιασμούς είναι πράγματι πρωτοφανής. Πέρα από την φρεγάτα που στέλνει ο Μητσοτάκης στην Ερυθρά Θάλασσα για να ενισχύσει την ελληνική συστοιχία Πάτριος που σταθμεύει ήδη στην Σαουδική Αραβία, άλλες δύο φρεγάτες βρίσκονται στην Ανατολική Μεσόγειο, η μια ενταγμένη σε νατοϊκή δύναμη και η άλλη ενταγμένη σε δύναμη της ΕΕ. Η νατοϊκή βάση της Σούδας παίζει τον πλέον κομβικό ρόλο στην ανάπτυξη του στόλου και των μαχητικών αεροπλάνων του ΝΑΤΟ. Η Αλεξανδρούπολη έχει γίνει ο βασικός στρατιωτικός κόμβος για την ανάπτυξη των χερσαίων δυνάμεων στην Νοτιοανατολική Πτέρυγα του ΝΑΤΟ και στον πόλεμο στην Ουκρανία.

Το ελληνικό κράτος συμμετέχει με τα μπουνιά σε όλες αυτές τις πολεμικές εκστρατείες περιμένοντας να πάρει σαν αντάλλαγμα με το αζημίωτο για τις ΗΠΑ, τι άλλο, νέα, πανάκριβα εξοπλιστικά πακέτα. Όπως ανέφεραν χαρακτηριστικά κυβερνητικές πηγές, «η Ελλάδα, ως συνεπής και αξιόπιστος εταίρος και σύμμαχος, θα λάβει αυτά που έχουν συμφωνηθεί», δηλαδή τα μαχητικά νέας γενιάς F35.

Και ταυτόχρονα βάζει μπρος την ελληνική διπλωματία αφού «γραμμώθηκε» από τον Μπλίνκεν στα Χανιά, να ξεκινήσει περιοδεία στις αραβικές χώρες με σκοπό να εξασφαλίσει συναίνεση και υποταγή στο αμερικάνικο σχέδιο που προβλέπει το κράτος του Ισραήλ να συνεχίσει ανενόχλητο το έγκλημα κατά της ανθρωπότητας που διαπράττει στην Γάζα. Σε αυτήν την κατεύθυνση ο Γεραπετρίτης ξεκινάει τις αμέσως επόμενες μέρες ταξίδια σε Αίγυπτο, Ιορδανία, Σαουδική Αραβία, Παλαιστινιακή Αρχή και βέβαια στο βασικό του σύμμαχο στην Ανατολική Μεσόγειο, το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ.

Μέσα από αυτή τη βρώμικη, δολοφονική συνεργασία, η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιδιώκει να αναβαθμίσει τον ρόλο του ελληνικού καπιταλισμού στην περιοχή, σε βάρος των λαών που ζουν σε αυτή. Περισσότερο από κάθε άλλη φορά στο πρόσφατο παρελθόν, το εργατικό κίνημα, η νεολαία, η Αριστερά πρέπει να υψώσουν φράγμα σε αυτά τα σχέδια απαιτώντας καμιά συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, να γυρίσουν πίσω όλες οι φρεγάτες, να κλείσουν οι νατοϊκές βάσεις, να σταματήσει κάθε υποστήριξη και συνεργασία με το κράτος του Ισραήλ.

Γ.Π.

Με δύναμη, σε όλα τα μέτωπα

Οι εξελίξεις τρέχουν γρήγορα και μας καλούν να ανταποκριθούμε με ρυθμούς διαφορετικούς από κάθε άλλη φορά. Καθημερινά εκφράζεται η αστάθεια των από πάνω. Κι έχουν απέναντί τους έναν κόσμο εξοργισμένο, γιατί κουβαλάει τις εμπειρίες του προηγούμενου διαστήματος και συνεχίζει να αντιμετωπίζει επιθέσεις που δεν τις αφήνει να περάσουν έτσι.

Είναι πολλά τα παραδείγματα που επιβεβαιώνουν αυτή την εικόνα. Ας αναφέρουμε τον ανασχηματισμό. Έξι μήνες μετά τη νίκη του «παντοδύναμου» Μητσotάκη αναγκάζεται να αλλάξει τον υπουργό της αστυνομίας διότι έχουν φτάσει να σιχαίνονται τους μπάτσους όχι μόνο το πολιτικοποιημένο κομμάτι του κόσμου, αλλά ακόμα και οι εξέδρες των γηπέδων μαζικά, ενώ ταυτόχρονα έχουν πρόβλημα με τους ίδιους τους μπάτσους. Δεν ήταν μέσα στο πρόγραμμα ότι θα κάνει ανασχηματισμό, είναι χαρακτηριστική κίνηση δυσλειτουργίας της κυβέρνησης.

Δεν είναι μόνο το Υπουργείο Προ. Πο. Είναι το Υπουργείο Υγείας όπου οι επιθέσεις που θέλουν να επιβάλουν στην Υγεία από τη μια και οι αντιστάσεις των εργαζομένων από την άλλη είναι πολύ πιο άγριες απ' ότι μπορεί να σηκώσει ο Χρυσοχοϊδης, παρότι βετεράνος της καταστολής. Κι εκτός από τον ανασχηματισμό, έρχεται η εικόνα της Πρωτοχρονιάς με τις Παλαστινιακές σημαίες στην κεντρική φιάστα στο Σύνταγμα να υπογραμμίζουν τα χαστούκια που τρώει η κυβέρνηση.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες και με την ρεφορμιστική Αριστερά σε μεγάλη κρίση, παίζει ρόλο ποιος θα στηρίξει την αντίσταση του κόσμου. Ποιος θα βοηθήσει να οργανώσει τους αγώνες του και να τον σπρώξει στη νίκη. Το βάρος πέφτει στην επαναστατική αριστερά και το ΣΕΚ.

Ξεκινάμε τη χρονιά με μια σειρά πρωτοβουλίες που είναι πάνω μας να οργανώσουμε, ενώ ταυτόχρονα έχουμε τις διαδικασίες προς τη Συνδιάσκεψη του κόμματός μας τον Φεβρουάριο.

Χρειάζεται να δούμε τα μέτωπα που έχουμε να οργανώσουμε. Το απεργιακό μέτωπο πρώτα απ' όλα. Είναι κεντρικό για στρατηγικούς λόγους -σε όλες τις μάχες είναι καθοριστικό το αν η εργατική τάξη με τις συλλογικότητές της μπαίνει σε αυτές- αλλά και γιατί η εργατική τάξη είναι στο προσκήνιο καθώς δέχεται συνεχώς επιθέσεις. Το επιτάσσει η οικονομική κατάσταση. Η Ε.Ε ενεργοποίησε ξανά το Σύμφωνο Σταθερότητας και αυτό σημαίνει ότι για υπερχρεωμένες χώρες σαν την Ελλάδα τα πρωτογενή πλεονάσματα είναι ξανά στην πρώτη γραμμή.

Αυτό λέει ο προϋπολογισμός που έκανε η κυβέρνηση κι αυτό σημαίνει δολοφονική πολιτική. Κυριολεκτικός χαρακτηρισμός, καθώς είμαστε στη χώρα που έγινε το έγκλημα των Τεμπών κι όλοι είδαν τι σημαίνουν οι περικοπές και οι ιδιωτικοποιήσεις. Για να βγουν τα πρωτογενή πλεονάσματα δεν υπάρχει κομμάτι του δημοσίου που να μην μπαίνει στο στόχαστρο. Τα νοσοκομεία και η προσπάθεια να κλαδέψουν τους συμβασιούχους είναι ένα παράδειγμα. Αντίστοιχα ανοίγει το μέτωπο των ιδιωτικοποιήσεων. Νερό, έργα, ενέργεια, δημοτικά ραδιόφωνα, συγκοινωνίες κλαδεύονται και προωθούνται για ιδιωτικοποίηση. Και πάνω σε αυτά βλέπουμε την αντίσταση να ξεδιπλώνεται με το καλημέρα της νέας χρονιάς. Κινητοποιήσεις στο Σωτηρία και στον Άγιο Σάββα που σήμαιναν άμεσες υπο-

Κυκλοφορεί νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Με τη συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συμβουλίου του το Σάββατο 6/1, συνεχίστηκαν οι διαδικασίες του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος προς την ετήσια Συνδιάσκεψή του που θα πραγματοποιηθεί στο τέλος Φεβρουαρίου. Είχαν προηγηθεί οι συζητήσεις των τοπικών πυρήνων μεσοδόμοδα, με θέμα «Το 2024 οργανώνουμε τις μάχες - δυναμώνουμε την

Αριστερά της νίκης» και η εκλογή των αντιπροσώπων για το Πανελλαδικό Συμβούλιο, ενώ θα ακολουθήσουν περιφερειακές προσυνδιασκεισιακές ολομέλειες στο τέλος του μήνα.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Πάνος Γκαργκάνας εκ μέρους της Κεντρικής Επιτροπής κι ακολούθησαν περισσότερες από 30 παρεμβάσεις συντρόφων/ισσών. Μετά το τέλος της βασικής συζήτησης

του Πανελλαδικού Συμβουλίου, ακολούθησαν δύο παράλληλες συσκέψεις, η μία σχετικά με την οργάνωση της μάχης στις σχολές και η δεύτερη για την προετοιμασία της φετινής απεργιακής 8 Μάρτη.

Δημοσιεύουμε εδώ το άνοιγμα από μεριάς της Κεντρικής Επιτροπής και στις σελίδες 18-19 παρεμβάσεις στην πλούσια συζήτηση που ακολούθησε.

χωρήσεις από τις διοικήσεις. Παντού θα υπάρχουν συνέχειες που με το Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων στην πρώτη γραμμή θα τις στηρίξουμε με προοπτική μεγάλης κορύφωσης στις 8 Μάρτη.

Δεύτερο μεγάλο μέτωπο είναι η φετινή 8 Μάρτη, η μάχη ενάντια στο σεξισμό, οι πρωτοβουλίες της Κίνησης για την απεργιακή 8 Μάρτη. Στις 8 Μάρτη θα συμπληρώνεται ένας χρόνος από τη μεγαλύτερη πανεργατική απεργία που έγινε ποτέ όχι μόνο αριθμητικά αλλά και

πολιτικά. Μια γενική απεργία που ήταν ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, στην Παγκόσμια Ημέρα των Γυναίκων. Το ζήτημα του σεξισμού παραμένει να είναι στην πρώτη γραμμή σε καθημερινή βάση. Δεν είναι μόνο το αν γράφουν οι εφημερίδες για τις γυναικοκτονίες. Είναι και τι αντιστάσεις ξεσηκώνει. Κοιτάχτε τι έγινε στην Ξάνθη. Ένας μπάτσος σκότωσε μια νέα κοπέλα, την Αϊσέ, από την μειονότητα. Βγήκε στο δρόμο όλη η πόλη. Η 8 Μάρτη θα είναι απεργιακός σεισμός και φέτος και θα το οργανώσουμε ακό-

μα κι αν βάλει εμπόδια η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Τρίτο μέτωπο η μάχη της Παιδείας. Η πιο πολιτικά προβληματική ιδιωτικοποίηση είναι αυτή που επιχειρούν στα Πανεπιστήμια. Την προσπαθούν χρόνια. Δεν κατάφεραν να την κάνουν μέχρι τώρα γιατί τους σταμάτησε ένα φοβερό κίνημα καταλήψεων το 2006-2007 και δεν μπόρεσαν να αναθεωρήσουν ποτέ το άρθρο 16. Έχουν εκκρεμότητα σε αυτό το μέτωπο και προσπαθούν να το προχωρήσουν τώρα και οι αντιστάσεις ξεκινάνε με το καλημέρα, από τα συλλαλητήρια της ερχόμενης Πέμπτης. Δεν σημαίνει ότι θα είναι εύκολο μέτωπο επειδή έχουμε την παράδοση του 2006-07. Βάζουμε την προοπτική ότι τα συλλαλητήρια θα μετατραπούν σε κίνημα καταλήψεων σε όλες τις σχολές που θα ξεσηκώσει και το ΔΕΠ και πανεκπαιδευτικά εργαζόμενους και νεολαία. Είναι μια μάχη που θα τη σηκώσουν τα μέλη του ΣΕΚ στις Σχολές γιατί μόνο με ένα κίνημα καταλήψεων θα μπορέσουμε να σταματήσουμε την επίθεση.

Συνέχεια στη σελ. 18

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 37.750 ευρώ έχει φτάσει ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης στην Εργατική Αλληλεγγύη με τις 4.800 ευρώ που στείλατε και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που έστειλαν την ενίσχυσή τους.

Από 100: Μανώλης Φ., Ελπίδα Ζ., Μαρία Ν., Εφη Γ., 60 ευρώ Μαρία Ν.

Από 50: Νεκταρία Σ., Νίκος Λ., Ευγενία Κ., Γιάννης Μ., Μπάμπης Κ., Μύρωνας Μ. 35 ευρώ Αφροδίτη Φρ. Από 30: Βασίλης Μ., Λευτέρης Μπ., Χρυσάνθη Μ., Σοφία Κ., Γιώργος Ρ., Νίκος Α.

Από 25: Λεωνίδας Κ., Δημήτρης Στ., από 20: Σάββας Κ., Νίκος Τ., Μαρία Σ., Μαρία Β., Ρεμπέκα Ρ., Σωκράτης Τ., Θανάσης Λ., Εύη Ε., Έφη Τ., Αντρέας Π., Κώστας Κ., Γιάννης Μ., Κωνσταντίνα Ρ., Δημήτρης Ρ., Βαγγέλης Κ., από 10: Νικηφόρος Π., Ιλεάνα Ζ., Γεράσιμος Τζ., Πέρσα Κ., Χρύσα Μπ., Μαρία Λ., Μαρία Ρ., Θωμάς Κ., Νίκη Π., Κωνσταντίνα Φ., Μαρία Β., Άννα Μ.

Επίσης τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που μάζεψαν 22 ευρώ από Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, 16 από Ιπποκράτειο, 20 από πλατεία Περιστερίου.

Ευχαριστούμε τις Ομοσπονδίες και τα Σωματεία που ανανέωσαν την ετήσια συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη:

ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΟΤΟΕ, ΣΥΕΤΕ, ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΟΑΣΑ, ΠΟΕΔΗΝ

Τέλος ευχαριστούμε τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας και του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Χρυσάνθη Μ., Βασίλης Κ., Λευτέρης Α., Γιάννης Λ., Γρηγόρης Κ., Κώστας Κ., Ηλίας Κ.

Παν-εκπαιδευτικό κίνημα

Καθημερινές τρώρες στάσεις εργασίας μέχρι τις 31 Γενάρη προκήρυξε η ΟΛΜΕ για να αποτραπεί η υλοποίηση της ατομικής αξιολόγησης και η είσοδος των αξιολογητών στις αίθουσες διδασκαλίας. Μαζί με την απεργία-αποχή, οι στάσεις εργασίας και οι κινητοποιήσεις έξω από τα σχολεία για να μην περάσουν οι αξιολογητές, οι εκπαιδευτικοί κατάφεραν εδώ και τρία χρόνια να βάλουν φρένο στα σχέδια της κυβέρνησης. Με αφετηρία την αξιολόγηση, ο στόχος της κυβέρνησης είναι να καταστείλει τις αντιστάσεις των εκπαιδευτικών και να διαλύσει τα δημόσια σχολεία με τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Η μάχη να μην περάσει η αξιολόγηση είναι κομβική, αλλά όχι η μόνη. Οι μαζικοί διορισμοί για να καλυφθούν τα τεράστια κενά με μόνιμους εκπαιδευτικούς και όχι με αναπληρωτές σε συνθήκες κάτεργου, η αύξηση των μισθών και η γενναία χρηματοδότηση για υλικοτεχνική υποδομή και συντήρηση κτιρίων είναι αιτήματα αναγκαία να ικανοποιηθούν εδώ και τώρα, όχι σε δεύτερο χρόνο. Γι' αυτό δεν αρκούν οι στάσεις εργασίας στην "άμυνα" απέναντι στους αξιολογητές. Χρειάζεται απεργία και κλιμάκωση με επαναλαμβανόμενες απεργίες για να περάσουμε στην επίθεση και να κερδίσουμε, όχι μόνο το τσάκισμα της αξιολόγησης, αλλά όλα.

Η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ καλούν επίσης σε τρώρη στάση εργασίας 11πμ-2μμ την Πέμπτη 11 Γενάρη για τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών στα μεγάλα φοιτητικά συλλαλητήρια που θα γίνουν πανελλαδικά εκείνη την ημέρα ενάντια στην πρόθεση της κυβέρνησης να φέρει νόμο για ιδιωτικά Πανεπιστήμια. «Η δημιουργία ιδιωτικών Πανεπιστημίων θα ενισχύσει ακόμα παραπέρα την επιχειρηματική - κερδοσκοπική λειτουργία των δημόσιων Ιδρυμάτων, θα συμπαρασύρει τα δημόσια πανεπιστήμια στην υποβάθμιση της ποιότητας και των παροχών για να εξοικονομούν χρήματα. Το ίδιο ακριβώς έγινε και σε άλλους τομείς! Η συνύπαρξη δημόσιου-ιδιωτικού τομέα δεν οδήγησε σε καλύτερες παροχές. Η ύπαρξη π.χ. ιδιωτικών νοσοκομείων δεν οδήγησε σε βελτίωση του δημόσιου συστήματος Υγείας. Η "απελευθέρωση της αγοράς" στον σιδηρόδρομο δεν έφερε ασφαλείς μεταφορές, αλλά πολύνεκρα εγκλήματα, όπως στα Τέμπη. Η ύπαρξη ιδιωτικών σχολείων δεν οδήγησε σε σύγχρονες και ασφαλείς κτιριακές υποδομές, σε προγράμματα σπουδών και εγχειρίδια που θα μορφώνουν ολόπλευρα τα παιδιά», τονίζει η ΟΛΜΕ ανάμεσα σε άλλα.

Συνέχεια στη σελ. 6

Εμπρός για καταλήψεις

Μπαίνουμε στις σχολές με μία τεράστια μάχη ενάντια στη προσπάθεια της ΝΔ να παρακάμψει το Άρθρο 16 και να φέρει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες με το άνοιγμα των σχολών την Τρίτη και την Τετάρτη 9 και 10 Γενάρη οργανώνουμε γύρο γενικών συνελεύσεων πανελλαδικά, και την Πέμπτη στις 12μ προχωράμε σε συλλαλητήριο στα Προπύλαια και σε όλες τις πόλεις. Ήδη έχουν αρχίσει να ετοιμάζονται κοινά πλαίσια σε μία σειρά σχολές που προετοιμάζουν τριήμερες καταλήψεις με την προοπτική κλιμάκωσης.

Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες του ΣΕΚ στις Σχολές κάναμε παρεμβάσεις στις σχολές μας και από την πρώτη μέρα φαίνεται η διάθεση του κόσμου να συγκρουστεί με την κυβέρνηση που θέλει να διαλύσει τη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Βάζουμε την αφίσα και μοιράζουμε την προκήρυξη του ΣΕΚ στις Σχολές που καλεί σε καταλήψεις παντού, ξεσηκώνουμε τους χώρους μας με μεγάλες εξορμήσεις και ανακοινώσεις στα μαθήματα για να προετοιμάσουμε τις συνελεύσεις, τις καταλήψεις και τις διαδηλώσεις.

Μέσα από τα σχήματα της ΕΑΑΚ που συμμετέχουμε προτείνουμε στις συνελεύσεις ένα πρόγραμμα πάλης:

Τριήμερη κατάληψη της σχολής με νέες γενικές συνελεύσεις στην προοπτική της κλιμάκωσης με πενήνήμερες καταλήψεις για να μην καταθέσουν καν το άθλιο νομοσχέδιο. Να σχηματιστεί συντονιστική επιτροπή της κατάληψης για να υλοποιήσει την απόφαση του φοιτητικού συλλόγου και να οργανώσει εκδηλώσεις και δράσεις μέσα κι έξω από την σχολή. Θέλουμε να προχωρήσουμε με συντονιστικό όλων των καταλήψεων της Αθήνας και των άλλων πόλεων για να συζητήσουμε την εμπειρία και να κινηθούμε από κοινού στα επόμενα βήματα. Οργανώνουμε την συμμετοχή των καταλήψεων στη διαδήλωση της Πέμπτης με τα πανό κάθε κατάληψης να βγαίνουν στον δρόμο, να συσπειρώνουν τον κόσμο της σχολής και να δημιουργούν μπλοκ αγώνα που οργανώνει την συνέχεια.

Παράλληλα για να νικήσει αυτός ο αγώνας χρειάζεται να συνδεθεί με όλες τις πολιτικές μάχες και πρώτα και κύρια με το εργατικό κίνημα, ιδιαίτερα της εκπαίδευσης. Προτείνουμε οι συνελεύσεις να αποφασίσουν την συμμετοχή τους στο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστήνη στις 13/1. Η κυβέρνηση να δώσει λεφτά για την παιδεία και όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς στο πλευρό του σφαγέα Νετανιάχου που σκοτώνει στη Γάζα. Επίσης καταθέτουμε ψήφισμα για συμμετοχή στην αντιφασιστική και αντιρατσιστική διαδήλωση στις 17/1 στα 11 χρό-

να από την δολοφονία του πακιστανού εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν ενάντια σε μια κυβέρνηση που δολοφονεί με την ιδιωτικοποιήσεις όπως στα Τέμπη και με την πολιτική των κλειστών συνόρων όπως στην Πύλο ανοίγοντας τον δρόμο στους φασίστες.

Έχουμε τη δύναμη να νικήσουμε! Οργανώνουμε τις συνελεύσεις, τις καταλήψεις και τις διαδηλώσεις για να μην αφήσουμε την κυβέρνηση να φέρει ιδιωτικά πανεπιστήμια και να διαλύσει την δημόσια Παιδεία.

Αλέκος Κοροβέσης,
φοιτητής ΠΑΔΑ, ΣΕΚ στις Σχολές

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 11/1

Αθήνα 12μ
Προπύλαια

Θεσσαλονίκη 12μ
Καμάρα

Βόλος 11πμ
Θόλος

Πάτρα 10.30πμ
πλ. Γεωργίου

Ηράκλειο 12μ
πλ. Ελευθερίας

Χανιά 11πμ
δημοτική αγορά

Γιάννενα 11πμ
Περιφέρεια

Ξάνθη 12μ
κεντρική πλατεία

Στη ΣΔΟΚΕ του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής έγινε μαζική γενική συνέλευση το μεσημέρι της Τρίτης 9/1. Την ίδια μέρα προγραμματίζονταν γενικές συνελεύσεις σε δεκάδες σχολές. Πησιοψήφισε το ενωτικό πλαίσιο των ΕΑΑΚ που πρότενε κατάληψη της σχολής Πέμπτη, Παρασκευή και Δευτέρα με νέα Γενική Συνέλευση την Τετάρτη 17/1 με την προοπτική κλιμάκωσης. Μαζί με την κατάληψη αποφασίστηκε η συμμετοχή στο συλλαλητήριο της Πέμπτης 11/1 και σε Συντονιστικό Καταλήψεων αμέσως μετά. Υπερψηφίστηκε ψήφισμα αλληλεγγύης στην Παλαιστήνη και συμμετοχή στο συλλαλητήριο του Σαββάτου 13/1, στις 2μμ στο Πάρκο Ελευθερίας, καθώς και αντιφασιστικό ψήφισμα που καλεί στη διαδήλωση 17/1 στα Πετράλωνα με αφορμή τα 11 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν. Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγυή πήγαινε στο τυπογραφείο συνεδρίαζε το συντονιστικό της κατάληψης.

Έτσι

Το "φάντασμα" του 2006-2007 πλανιέται πάνω από την προσπάθεια της κυβέρνησης να παρακάμψει το Άρθρο 16 του Συντάγματος. Πρόκειται για το άρθρο που λέει ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από τα δημόσια πανεπιστήμια, ορίζει το κράτος ως χρηματοδότη τους και ξεκαθαρίζει ότι "η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται".

Ο Μητσοτάκης στην ομιλία του για τον προϋπολογισμό λίγο πριν το τέλος του 2023 ανακοίνωσε την εισαγωγή μη δημόσιων ανώτατων ιδρυμάτων με νόμο που θα κατεβάσει στην αρχή της νέας χρονιάς. Με τεχνάσματα -επικαλούμενος άλλο άρθρο του Συντάγματος που λέει ότι οι διεθνείς συμβάσεις "υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου"- προσπαθεί να αποφύγει την αναθεώρηση και να προχωρήσει σε μια (αντισυνταγματική) "παράκαμψη" των περιορισμών που επιβάλλει το Άρθρο 16. Λεπτομέρειες. Δεκαετίες ολόκληρες ο συγκεκριμένος περιορισμός αποτελεί βραχνά για την ελληνική άρχουσα τάξη και τις κυβερνήσεις της. Και κάθε φορά που πάνε να τον πειράξουν τρώνε τα μούτρα τους μπροστά στην αντίσταση που ξεσηκώνεται από το φοιτητικό κίνημα.

Εμβληματικότερος σταθμός είναι η διετία 2006-2007. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τότε, με υπουργό Παιδείας τη Μαριέττα Γιαννάκου, εξαπέλυε μια τεράστια διπλή νεοφιλελεύθερη επίθεση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Πρώτα με έναν νέο νόμο πλαίσιο που διαμόρφωνε τους όρους με τους οποίους τα πανεπιστήμια θα άνοιγαν σε βιομήχανους και τραπεζίτες: Επιχειρούσε να πετάξει χιλιάδες φοιτητές έξω από τα πανεπιστήμια, επιβάλλοντας πλαφόν φοίτησης. Επέβαλε δίδακτρα στους φοιτητές. Επιτίθετο στο άσυλο. Προέβλεπε τρόπους περιορισμού της κρατικής χρηματοδότησης. Διόριζε "οικονομικούς διαχειριστές" στα πανεπιστήμια που θα "αξιολογούσαν" σε ποιους τομείς εκπαίδευσης τα κονδύλια θα ήταν πιο αποδοτικά, αλλά και ποιες επιχειρήσεις θα επένδυαν χρήματα στα δημόσια πανεπιστήμια για να αντισταθμίσουν την κρατική υποχρηματοδότηση. Ταυτόχρονα έβαζε μπροστά την αναθεώρηση του Άρθρου 16 -που έπρεπε να συμφωνήσει εκείνη η Βουλή προκειμένου να την πραγματοποιήσει η επόμενη "αναθεωρητική".

Τίποτα δεν κατάφερε. Ένα θηριώδες κύμα φοιτητικών καταλήψεων την άνοιξη και το καλοκαίρι του 2006 ανάγκασε την κυβέρνηση να

νίκησαν οι καταλήψεις 2006-7

αναβάλλει τότε την ψήφιση του νόμου-πλαίσιο κι ένα αντίστοιχο τους πρώτους μήνες της επόμενης χρονιάς οδήγησε σε κατάρρευση τη διαδικασία αναθεώρησης του Άρθρου 16.

Το ξέσπασμα του κινήματος στις αρχές του 2006 δεν ήταν δεδομένο. Οι φοιτητικές εκλογές είχαν γίνει ενάμιση μήνα πριν το ξέσπασμα των καταλήψεων. Το άθροισμα ΔΑΠ και ΠΑΣΠ στα ΑΕΙ ήταν 66%. Η ΠΚΣ (που ήταν ενάντια στις καταλήψεις ακόμα και βδομάδες μετά το ξέσπασμά τους) είχε πάρει 15,5%. Η Γιαννάκου και τα παπαγαλάκια της κυβέρνησης πατούσαν σε αυτή την "αριθμητική" για να μιλάνε για μειοψηφίες. Η ΠΟΣΔΕΠ ξεκίνησε απεργιακή σύγκρουση με την κυβέρνηση, αλλά ακόμα και στην επαναστατική αριστερά -στα ΕΑΑΚ- έπρεπε να ξεπεραστούν αντιλήψεις περί "καθηγητικού κατεστημένου" που εμπόδιζαν τη συμπόρευση των φοιτητών με την απεργία των πανεπιστημιακών.

Κοινή δράση

Η Πρωτοβουλία Γένοβα 2001, το δίκτυο που συμμετείχαν τότε τα μέλη του ΣΕΚ στις σχολές (και μετά την κοινή δράση και τις νίκες εκείνου του κινήματος ενώθηκε με τα σχήματα των ΕΑΑΚ), έβαζε από την αρχή την πρόταση για καταλήψεις διαρκείας μαζί με τους απεργούς της ΠΟΣΔΕΠ. Είχε μια διαφορετική εικόνα από τη Γιαννάκου και τον Καραμανλή. Οι φοιτητές/ριες που τότε ήταν στα πρώτα έτη ήταν οι μαθητές/ριες που κατέβαιναν κατά χιλιάδες με τα σχολεία τους στα αντιπολεμικά συλλαλητήρια του 2003. Πολλοί συμφοιτητές/ριές τους είχαν την εμπειρία της διεθνούς αντικαπιταλιστικής διαδήλωσης της Γένοβα.

Η δεκαετία του '90 είχε κλείσει με τους μαθητές να κάνουν καταλήψεις ενάντια στις μεταρρυθμίσεις του Αρσένη και η νέα δεκαετία είχε ξεκινήσει με τη νεολαία να διαδηλώνει για την Παλαιστίνη και να ξεσηκώνεται ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, να διαδηλώνει ενάντια στη Σύνοδο της ΕΕ στη Θεσσαλονίκη το 2003, να αμφισβητεί στην πράξη το "χρυσό καλοκαίρι του Καραμανλή" και το πάρτυ κερδοφορίας των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Είχαν ζήσει λίγα μόλις χρόνια πριν, το 2001, την ανατροπή της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης του Γιαννίτση μέσα από ένα μπαράζ γενικών απεργιών που οδήγησαν τον υπουργό στην παραίτηση και το νομοσχέδιο στα σκουπίδια.

Ταυτόχρονα ερχόταν η έμπνευση από την εξέγερση των φοιτητών της

Πάνω: Φοιτητικό συλλαλητήριο τον Γενάρη του 2007. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη. Κάτω: Πρωτοσέλιδο της ΕΑ τις ίδιες μέρες.

Γαλλίας, τους πρώτους μήνες του 2006, ενάντια στο CPE, ένα νομοσχέδιο που προέβλεπε όρους σκλαβιάς για τους νέους εργαζόμενους "Το νέο '68", όπως χαρακτηρίστηκε τότε, το τεράστιο κίνημα που κατέλαβε τα πανεπιστήμια της Γαλλίας, προκάλεσε γενικές απεργίες και διαδηλώσεις εκατομμυρίων και τελικά υποχρέωσε την κυβέρνηση Ντε Βιλπέν σε οπισθοχώρηση.

Έχοντας αυτή την εικόνα για τον κόσμο των σχολών, μια μικρή δύναμη όπως η Πρωτοβουλία Γένοβα 2001, μπορούσε να βάζει στόχο ότι θα σπάσει τους δισταγμούς των άλλων δυνάμεων της αριστεράς και θα παίξει καθοριστικό ρόλο ώστε να ξεδιπλωθεί ένα κίνημα καταλήψεων που θα τσακίσει τις φιλοδοξίες της κυβέρνησης.

"Θα γίνει της Γαλλίας"

Τον Μάρτη πραγματοποίησε δεκάδες εκδηλώσεις πανελλαδικά με ομιλητή από την κατελιγμένη Σορβόνη και με σύνθημα "Εδώ θα γίνει της Γαλλίας". Στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ που γίνεται στην Αθήνα, στις 4-7 Μάη εκείνης της χρονιάς η συζήτηση που οργανώνει η Γένοβα με ομιλητές από την ΠΟΣΔΕΠ και τις υπόλοιπες φοιτητικές οργανώσεις της αριστεράς, παίζει ρόλο ώστε να γίνουν τα ξεκαθαρίσματα και να δρομολογηθούν τα απαραίτητα βήματα προς την κλιμάκωση. Στις πρώτες γενικές συνελεύσεις που ξεκινούν να πραγματοποιούνται, κατεβάσει προτάσεις ενωτικής δράσης ενάντια στην επίθεση της Γιαννάκου -αντί για πλαίσια που διαχωρίζονται σε λεπτομέρειες. Οι γενικές συνελεύσεις καταλήγουν στις πρώτες αποφάσεις για καταλήψεις, ενώ ήδη

η ΠΟΣΔΕΠ εξαγγέλει τρεις διήμερες απεργίες μέσα στο Μάη.

Στην πρώτη από αυτές στις 10-11 Μάη, οι κατελιγμένες σχολές δεν ξεπερνούσαν τις δυο-τρεις δεκάδες. Στην τρίτη 48ωρη στις 23-25 Μάη οι καταλήψεις είναι πλέον εκατοντάδες κι αυξάνονται συνεχώς. Στο τέλος εκείνης της απεργιακής διαδήλωσης, στις 25/5, το κατάμεστο Πολυτεχνείο πολιορκείται από τα ΜΑΤ. Στο ΜΑΧ γίνεται το πρώτο πανελλαδικό συντονιστικό των καταλήψεων και στην αίθουσα Γκίνη συνεδριάζει ταυτόχρονα η Διοικούσα Επιτροπή της ΠΟΣΔΕΠ. Την ώρα που το συντονιστικό των φοιτητών έπαιρνε ομόφωνη απόφαση για συνέχεια με καταλήψεις μέχρι τη νίκη, έκλεινε και η συνεδρίαση της ΠΟΣΔΕΠ με απόφαση για απεργία διαρκείας.

Έγραφε κατόπιν η Εργατική Αλληλεγγύη: "Η κατάληψη αποδείχτηκε το πιο δυνατό όπλο που λυγίζει κυβερνήσεις. Ο τρόπος οργάνωσης του αγώνα το ίδιο. Οι εβδομαδιαίες γενικές συνελεύσεις που ανανέωναν

τις αποφάσεις κατάληψης σήμαιναν ότι δεκάδες χιλιάδες φοιτητές έμπαιναν στα αμφιθέατρα και συζητούσαν τις εξελίξεις, καταλήγοντας στην κλιμάκωση με νέα πενήμερη κατάληψη. Στο ενδιάμεσο, οι ανοιχτές συντονιστικές επιτροπές κατάληψης της κάθε σχολής οργάνωναν τις καθημερινές δράσεις". Οι καταλήψεις ήταν ζωντανές και λειτουργούσαν σαν κέντρα αγώνα και ορητήρια του φοιτητικού κινήματος. Καθημερινά χιλιάδες κόσμος βρισκόταν μέσα στις κατειλημμένες σχολές, συζητάγε, σχεδιάζε, συντονιζόταν, συμμετείχε σε αντιμαθήματα και εκδηλώσεις.

"Τα συλλαλητήρια κάθε βδομάδα, είτε πανελλαδικά στην Αθήνα, είτε τοπικά, έδιναν κεντρικό χαρακτήρα στις καταλήψεις. Ενώ το Πανελλαδικό Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων έγινε το βασικό όργανο των κινητοποιήσεων. Με τις ανοιχτές συνεδριάσεις του μετά από κάθε πανελλαδικό συλλαλητήριο εξασφάλιζε το συντονισμό όλων των σχολών και όλων των πόλεων, διαμόρφωνε τις προτάσεις κλιμάκωσης για τις γενικές συνελεύσεις, έδινε σε όλους τους φοιτητές την αίσθηση της συλλογικής τους δύναμης. Αυτό ήταν που ασάλωνε κάθε βδομάδα τους φοιτητές κόντρα στην πρωτοφανή αστυνομική βία και καταστολή".

Απεργίες

Πράγματι το κίνημα των καταλήψεων τα παρέσυρε όλα. Η ΠΑΣΠ και η ΠΚΣ άρχισαν να στηρίζουν τις καταλήψεις. Τα συλλαλητήρια των καταλήψεων όχι μόνο δεν λυγίζουν απέναντι στην καταστολή, αντίθετα μεγαλώνουν. Η Γένοβα, στα συντονιστικά και τις συνελεύσεις, επιμένει

ότι πρέπει να κερδηθούν στη μάχη τα εργατικά συνδικάτα. Τον Ιούνιο ξεσπούν απεργιακές κινητοποιήσεις συμπαράστασης από την ΑΔΕΔΥ και άλλα συνδικάτα. Στις 22/6 κηρύσσεται πανεργατική απεργιακή κινητοποίηση σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στο πλευρό του φοιτητικού κινήματος. Τελικά η Γιαννάκου αναγκάζεται σε αναδίπλωση κι ανακοινώνει ότι ο νόμος-πλαίσιο δεν θα ψηφιστεί στο θερινό τμήμα της Βουλής.

Η πρώτη αυτή νίκη έδωσε την έμπνευση στους δασκάλους να προχωρήσουν σε μια ιστορική απεργία διαρκείας 6 εβδομάδων με την έναρξη του σχολικού έτους τον Σεπτέμβρη, ενώ τον Γενάρη του 2007 το κίνημα των καταλήψεων επιστρέφει ξανά σε εκατοντάδες σχολές. Όπως το περασμένο καλοκαίρι κι ακόμα μαχητικότερο. Για πάνω από τρεις μήνες τα πανεπιστήμια όλης της χώρας βρίσκονται υπό των έλεγχου του φοιτητικού κινήματος. Οι γενικές συνελεύσεις καθόλη τη διάρκεια συσπειρώνουν πρωτοφανή νούμερα που ανανεώνουν τις αποφάσεις για καταλήψεις. Το κίνημα απλώθηκε στις γειτονίες με τις Επιτροπές Αγώνα ενάντια στην Αναθεώρηση του Άρθρου 16 που συσπειρώναν τοπικούς συλλόγους, φορείς, κόμματα και συλλογικότητες, απλώθηκαν παντού, με εκδηλώσεις, συνελεύσεις, διαδηλώσεις.

"Τα κοινά πλαίσια που κέρδιζαν μαζικά τους φοιτητές στις γενικές συνελεύσεις περιλάμβαναν όλες τις δυνάμεις, μέχρι και την ΠΑΣΠ. Η λογική που επικρατούσε ήταν της κοινής δράσης ενάντια στην επίθεση και όχι των αποκλεισμών με βάση την κομματική ταυτότητα. Αυτή η στάση εξασφάλισε την ανταρσία της βάσης του ΠΑΣΟΚ αναγκάζοντας την ηγεσία του να αποχωρήσει τελικά από την Αναθεώρηση" έγραφε η Εργατική Αλληλεγγύη.

Η Αναθεώρηση του άρθρου 16 δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Υπό την πίεση του συγκλονιστικού κινήματος το ΠΑΣΟΚ άλλαξε στάση στερώντας από την κυβέρνηση την αναγκαία διευρυμένη πλειοψηφία κι έτσι τα σχέδια της Γιαννάκου και του Καραμανλή εξελίχθηκαν σε ναυάγιο. Στις εκλογές τον Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς η Γιαννάκου δεν θα εκλεγόταν καν βουλευτίνα. Τον επόμενο Δεκέμβρη η ίδια νεολαία μαζί με τα μικρότερα αδέρφια τους που πήγαιναν σχολείο θα εξεγείρονταν μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, δίνοντας το σήμα για μια θυελλώδη δεκαετία αγώνων προσεχώς.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ Μαζί με τους φοιτητές

Συνέχεια από τη σελ. 4

Κλείνουμε 33 χρόνια από τη δολοφονία του αγωνιστή εκπαιδευτικού Νίκου Τεμπονέρα (9/1/1991) από τους τραμπούκους της νεολαίας της ΝΔ μέσα στην έκρηξη ενός μαζικού πανεκπαιδευτικού κινήματος που σταμάτησε την τότε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των ΑΕΙ και έδωσε το έναυσμα σε όλη την εργατική τάξη για τη σύγκρουση με την κυβέρνηση του “μπαμπά” Μητσοτάκη. Σήμερα, οι ανάγκες, αλλά και οι δυνατότητες είναι μεγαλύτερες. Η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ να συνδεθούν με το φοιτητικό και μαθητικό κίνημα, με απεργίες και καταλήψεις, μαζί και με όλη την εργατική τάξη που παλεύει ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τη λιτότητα, για να ανατρέψουν και τον “γιο” Μητσοτάκη.

• Με δυναμικές κινητοποιήσεις απαντά η εκπαιδευτική κοινότητα των Χανίων στην κατάργηση Γενικού Λυκείου και την αντικατάστασή του από Πειραματικό. Στις 8/1, η πλειοψηφία γυμνασίων και λυκείων παρέμειναν κλειστά με πρωτοβουλία μαθητών και γονέων, ενώ η ΕΛΜΕ Χανίων μαζί με Συλλόγους Γονέων σε κοινές συνελεύσεις ομόφωνα έχουν αποφασίσει ότι δεν θα δεχτούν την κατάργηση κανενός σχολείου, αντίθετα ζητούν την άμεση δρομολόγηση χιτισίματος νέων σχολικών μονάδων.

M.N.

Τους τελευταίους δύο μήνες έχει ανοίξει το ζήτημα της “αναμόρφωσης” της Ψυχικής Υγείας και της Απεξάρτησης μέσα από νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας. Ουσιαστικά μιλάμε για ολική διάλυσή τους. Θέλουν να ενοποιήσουν όλα τα προγράμματα απεξάρτησης, καταργώντας τις θεραπευτικές δυνατότητες που ως τώρα υπήρχαν, συγκεντρώνοντας τα όλα στον ΟΚΑΝΑ. Τα “στεγνά” προγράμματα μπαίνουν στο στόχαστρο, στη λογική του να γίνει ο κόσμος που προσπαθεί να απεξαρτηθεί από τα ναρκωτικά “πελατάκια” των υποκατάστατων.

Ταυτόχρονα, αποσπά στο σύνολό της την Ψυχική Υγεία από το ΕΣΥ, την περνάει σε έναν νέο οργανισμό-Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Εκεί περνάνε τα ψυχιατρικά νοσοκομεία, οι ψυχιατρικές κλινικές των γενικών νοσοκομείων, καθώς και όλες οι δομές κοινότητας. Οι ήδη λειψές και υποστελεχωμένες δομές κινδυνεύουν με συγχωνεύσεις, ενώ σχηματίζουν μια τομεοποίηση σε επίπεδο Υγειονομικής Περιφέρειας για πληθυσμό της τάξης των εκατομμυρίων, αντί για εκατό με διακόσιες χιλιάδες που θα έπρεπε είναι. Στον νέο αυτόν φορέα εντάσσονται όχι μόνο οι ΑΜΚΕ και οι ΜΚΟ, αλλά και οι ιδιωτικές ψυχιατρικές κλινικές. Στην πραγματικότητα, ο στόχος είναι να ιδιωτικοποιήσουν τα προσοδοφόρα κομμάτια της Ψυχικής Υγείας και να διαλύσουν όλα τα υπόλοιπα.

Ο Άδωνις Γεωργιάδης, ο οποίος υπερηφανευόταν ότι έκλεισε νοσοκομεία, ανάμεσά τους και το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο των Χανίων, επιδιώκει να επισφραγίσει ως νέος υπουργός Υγείας την νέα επίθεση στην Ψυχική Υγεία. Οι πληροφορίες που είχαμε είναι ότι το νομοσχέδιο θα εμφανιζόταν μεταξύ Χριστουγέν-

Να σώσουμε την Ψυχική Υγεία

30/11/23, Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Μάνος Νικολάου

νων και Πρωτοχρονιάς και θα κατέβαινε για ψήφιση αρχές Γενάρη. Δεν έγινε ακόμη, αλλά ο Βαρτζόγλου, υφυπουργός Υγείας -και Επιστημονικός Υπεύθυνος ιδιωτικής Ψυχιατρικής Κλινικής(!)- βαυκαλιζεται ότι θα το φέρει πολύ άμεσα.

Οι κινητοποιήσεις μας ενάντια στο νομοσχέδιο ξεκίνησαν από τα μέσα Νοέμβρη, αμέσως μόλις άνοιξε αυτό το ζήτημα. Όλος ο κόσμος που εμπλέκεται με την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση, από το προσωπικό μέχρι τους θεραπευόμενους, έχει ξεσηκωθεί. Τα σωματεία εργαζομένων στα ΨΝΑ Δαφνί και Δρομοκαΐτειο έχουν προχωρήσει σε απεργιακές δράσεις, από στάσεις εργασίας και καταλήψεις της Διοίκησης μέχρι κλείσιμο της λ. Καβάλας. Πολύ μαζική ήταν η απεργιακή συγκέντρωση στις 22 του περασμένου Νοέμβρη στο Υπουργείο Υγείας.

Χρειάζεται να συνεχίσουμε με απεργιακή κλιμάκωση. Το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή σπρώχνει

προς αυτή την κατεύθυνση για την υπεράσπιση της Ψυχικής Υγείας και την Απεξάρτησης, αλλά και για όλα τα άλλα αιτήματα για να σώσουμε το ΕΣΥ. Μπροστά μας είναι και η μεγάλη συναυλία για την υπεράσπιση της Ψυχικής Υγείας την Κυριακή 14/1 στη 1μμ στον σταθμό ΗΣΑΠ του Θησείου.

Εκλογές στο ΨΝΑ Δαφνί

Στο ΨΝΑ Δαφνί πραγματοποιήσαμε ως ενιαίο σωματείο εργαζομένων του νοσοκομείου στις 9/1 εκλογαπολογιστική συνέλευση με την προοπτική να γίνουν εκλογές στις 16-17/1. Η πρόταση που κατέθεσε το **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** στο ΨΝΑ Δαφνί ήταν η αναβολή των εκλογών, ώστε να επικεντρωθούμε στην οργάνωση της απεργιακής μετωπικής σύγκρουσης για να μην φτάσει καν να κατατεθεί το νομοσχέδιο. Θέλουμε να βγει μπροστά όλος ο κόσμος που το προηγούμενο διάστημα πέτυχε νίκες μέσα από πρωτοφανείς σε μαζικότητα

και συχνότητα κινητοποιήσεις και συνελεύσεις. Το κατέβασμα του Ενωτικού Κινήματος στις εκλογές του σωματείου διεκδικούμε να εκφράσει αυτόν τον κόσμο του ανυποχώρητου αγώνα, τη διάθεση για σύγκρουση μέχρι τη νίκη. Για να τσακίσουμε τους κυβερνητικούς της ΔΑΚΕ και να κοντράρουμε τις φωνές του δήθεν ρεαλισμού που μιλούν για αρνητικούς συσχετισμούς, ότι δεν “μας παίρνει” να κλιμακώσουμε, όπως μας λένε οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

Ήδη από τις αρχές Οκτώβρη παλέψαμε και κερδίσαμε ότι σε συνθήκες τραγικής υποστελέχωσης δεν θα προστεθούν δύο επιπλέον εφημερίες. Το κερδίσαμε γιατί κάναμε κινητοποιήσεις διαρκείας. Στη 48ωρη απεργία 29-20/11 το ΨΝΑ Δαφνί συμμετείχε με τρία μαζικά μπλοκ: του ενιαίου σωματείου, του συλλόγου ειδικευομένων και του 18ΑΝΩ. Στην πραγματικότητα μιλάμε για μήνες συνεχών συνελεύσεων, κινητοποιήσεων και απεργιών με ευρεία συμμετοχή από όλες τις ειδικότητες των συναδέλφων.

Μπροστά στο νομοσχέδιο και μαζί με τα υπόλοιπα νοσοκομεία, είναι η ώρα να δώσουμε τα ρέστα μας με απεργία διαρκείας και να ξεσηκώσουμε όλη την εργατική τάξη στο πλάι μας. Και ταυτόχρονα να δυναμώσουμε τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στα σωματεία, που οργανώνουν τους αγώνες με προοπτική την εναλλακτική των “από τα κάτω” και όχι με το χέρι στο χειρόφρενο με προοπτική τον συμβιβασμό.

Νεκτάριος Χάινταρ,

ψυχίατρος στο ΨΝΑ Δαφνί,
Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή

ΒΙΟΪΑΤΡΙΚΗ Όχι στις απολύσεις

Συγκέντρωση έξω από τα κεντρικά εργαστήρια του ομίλου ΒΙΟΪΑΤΡΙΚΗ στους Αμπελόκηπους (Λεωφόρος Κηφισίας 132) θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 11/1 στις 3.30μμ ενάντια στις μαζικές απολύσεις εργαζομένων που πραγματοποιούνται από την διοίκηση του ομίλου. Η απόφαση πάρθηκε από τη σύσκεψη των Διοικητικών Συμβουλίων των πρωτοβάθμιων Σωματείων Ιδιωτικής Υγείας που κάλεσε η Ομοσπονδία Ιδιωτικής Υγείας (ΟΣΝΙΕ). Αποφάσεις στήριξης της κινητοποίησης έχουν πάρει μέχρι στιγμής μεγάλα σωματεία του κλάδου όπως στο ΙΑΣΩ, στο ΜΗΤΕΡΑ και στο ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ.

Σύμφωνα με τον Όμιλο, αυτός προχωράει στη στρατηγική επιλογή να συρρικνώσει την παραγωγή με κλείσιμο τμημάτων σε υποκαταστήματα και με περιορισμό ωραρίου λειτουργίας λόγω του προβλήματος στην αυτόματη επιστροφή χρηματικού ποσού προς τον ΕΟΠΥΥ (το λεγόμενο clawback). Ο μηχανισμός του claw back υπάρχει όμως από το 2013. Από τότε μέχρι το 2022, ο κύκλος εργασιών του ομίλου, όπως ανα-

φέρει το κλαδικό σωματείο εργαζομένων στην Ιδιωτική Υγεία Αθήνας, έχει αύξηση 30%. Για την ίδια περίοδο οι μισθοί αυξήθηκαν μόνο 4%, ενώ η εντατικοποίηση της εργασίας κορυφώθηκε. Και το ποσοστό του claw back επί του τζίρου παρέμεινε σταθερό.

Η πολιτική της διάλυσης του ΕΣΥ έχει στρώσει τον δρόμο της ανάπτυξης του ιδιωτικού τομέα στην Υγεία και της μεγάλης κερδοφορίας των αφεντικών του κλάδου. Ο μόνος λόγος για σχεδιασμούς άμεσης μείωσης λειτουργικού και μισθολογικού κόστους είναι η ακόμα μεγαλύτερη κερδοφορία. Η απάντηση απέναντι στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και στα αρπακτικά της αγοράς που πλουτίζουν μετατρέποντας την Υγεία σε εμπόρευμα χρειάζεται να είναι η κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με τον έλεγχο στα χέρια των εργαζομένων. Και αυτή η προοπτική έχει την αφετηρία της σε έναν απεργιακό ξεσηκωμό στις κλινικές ιδιωτικής Υγείας για να σταματήσουν οι απολύσεις, για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και αυξήσεις στους μισθούς.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΕΞΑΡΤΗΣΗΣ!!

14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΟΡΑ 13:00ΜΜ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΗΣΑΠ ΘΗΣΕΙΟ (ΜΕΣΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΜΟΥ)

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ:

- ΝΑΤΑΣΙΑ ΜΠΟΦΙΛΙΟΥ (ΚΙΘΑΡΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΔΙΑΝΟΣ)
- ΓΙΩΤΑ ΝΕΓΚΑ (ΚΙΘΑΡΑ: ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ)
- ΣΤΑΘΗΣ ΔΡΟΓΩΠΗΣ
- ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ
- ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΡΙΖΟΣ
- ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ ΖΑΡΑΛΙΚΟΣ
- FRANK PANX & ΣΑΛΤΑΔΟΡΟΙ
- ΚΟΙΜΟΙ ΘΝΗΤΟΙ
- ΚΟΛΛΕΚΤΙΒΑ
- ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ
- ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ QUILOMBO

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:
ΕΝΙΑΙΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΨΝΑ ΔΑΦΝΙ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΕΘΕΑ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ
ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΟ

Με το σύνθημα «Όχι στη διάλυση και το κλείσιμο των δημόσιων υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας και Απεξάρτησης» καλούν στη συγκέντρωση/συναυλία ενάντια στο σχετικό νομοσχέδιο την Κυριακή 14 Γενάρη στη 1μμ στον σταθμό ΗΣΑΠ στο Θησείο ο **Ενιαίος Σύλλογος Εργαζομένων στο ΨΝΑ (Δαφνί)**, ο **Σύλλογος Εργαζομένων ΚΕΘΕΑ**, η **Ομοσπονδία Συλλόγων Οικογένειας ΚΕΘΕΑ**, το **Εθνικό Συμβούλιο κατά των Ναρκωτικών (ΕΣΥΝ)** και ο **Σύλλογος Φίλων**

Πασχόντων από Διαταραχή Πρόσληψης Τροφής «ΕΠΙΣΤΡΕΦΩ».

Στη συναυλία συμμετέχουν οι: **Νατάσσα Μποφίλιου - κιθάρα: Γιώργος Καρδιανός, Πώτα Νέγκα - κιθάρα: Κώστας Νικολόπουλος, Στάθης Δρογώσης, Μανώλης Ανδρουλιδάκης, Αποστόλης Ρίζος, Χριστόφορος Ζαράλικος, Frank Panx & Σαλταδόροι, Κοινοί Θνητοί, Kollektiva, Υπεραστικοί, Ποιητιστική Ομάδα «Qui-lobto».**

ΑΠΛΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΙΩΣΕΙΣ

Στήριξη του ΕΣΥ ΤΩΡΑ!

Τα νοσοκομεία βράζουν. Η προσέλευση είναι πάρα πολύ μεγάλη, γιατί υπάρχει εποχική γρίπη, η έξαρση του κόβιντ και μαζί όλα τα υπόλοιπα περιστατικά. Το νοσοκομείο Σωτηρία εφημερεύει λιγότερες μέρες, αλλά δέχεται τον ίδιο όγκο περιστατικών. Σε λίγες μέρες, με λίγα μέσα, έχουμε να διεκπεραιώσουμε πάρα πολλά περιστατικά. Την ίδια ώρα, αντιμετωπίζουμε παροδικές ελλείψεις: τότε λείπουν αντιβιοτικά, τότε διουρητικά, τότε υλικά. Κάτι πάντα λείπει. Τα φάρμακα είναι απαραίτητα την ώρα που τα θέλουμε, όχι με τρεις μέρες καθυστέρηση. Η έλλειψή τους συμβάλει στη νοσηρότητα.

Υπάρχουν ελλείψεις κρεβατιών και ΜΕΘ. Στην κλινική μας για παράδειγμα για ένα περιστατικό δεν έχει βρεθεί ακόμα ΜΕΘ. Και πάνω απ' όλα λείπει το προσωπικό, που όσο πάει λιγοστεύει. Δεν έχουμε ειδικευμένους. Τα επαρχιακά νοσοκομεία δυσκολεύονται να λειτουργήσουν, το ίδιο πάει να γίνει και στις μεγάλες πόλεις. Αυτό είναι ένα εκρηκτικό κοκτέιλ.

Τώρα που ξεκινούν ξανά τα σχολεία, περιμένουμε ακόμα μεγαλύτερη έξαρση του κόβιντ. Η κορύφωση είναι μπροστά μας και όχι πίσω μας. Ενώ αυτή η παραλλαγή του κόβιντ δεν κάνει πια τις μεγάλες πνευμονίες, υπάρχει αυξημένη νοσηρότητα, όπως και θνητότητα. Τα στοιχεία αποκρύπτονται, δεν βγαίνει πια δελτίο Τύπου από το υπουργείο. Μέχρι τα τελευταία που ξέραμε ήταν 60 θάνατοι την εβδομάδα μόνο από κόβιντ. Και η γρίπη έχει αυξημένο επιπολασμό και άλλες ιώσεις, βρογχιολίτιδες και άλλα. Υπάρχουν συνέχεια αναπνευστικοί άρρωστοι. Από τα επισκεπτήρια κολλάνε και οι συνοδοί και αυτοί με τη σειρά τους τα μεταφέρουν σε άλλους. Με λίγα λόγια, έχουμε μπει σε έναν φαύλο κύκλο με τις ιώσεις.

Χρειάζεται ενίσχυση της Πρωτοβάθμιας Περίθαλψης για να συγκρατεί τα πολλά περιστατικά που έρχονται στα νοσοκομεία με αναμονές τύπου οχτώ ώρες στα Επείγοντα. Εξαγριώνονται ασθενείς και συνοδοί, τα βάζουν μαζί μας. Χρειάζεται να δοθούν χρήματα στην Πρωτοβάθμια Περίθαλψη και οικονομικά κίνητρα για να μένουν οι γιατροί. Οι ειδικευόμενοι εκπαιδεύονται σε συνθήκες κάτεργου.

Το Υπουργείο Υγείας δεν φαίνεται να έχει πρόθεση να λύσει το πρόβλημα. Αυτό υπογραμμίζει και η τοποθέτηση του Άδωνι Γεωργιάδη στο υπουργείο, ο οποίος είναι κόκκινο πανί για την Υγεία. Τον είχαμε ξανά υπουργό και ξέρουμε τις πρακτικές του, πέρα από τις απόψεις του. Οι ελλείψεις από τα φάρμακα μέχρι το προσωπικό δεν είναι θέμα συγκυριακό, αλλά πολιτικό. Κάναμε μια επιτυχημένη απεργία το προηγούμενο διάστημα, αλλά θέλει συνέχεια και κλιμάκωση. Να συμμετέχουν μαζί μας οι τοπικές κοινωνίες. Να γίνει παντού αυτό που γίνεται στην Κρήτη. Ενημέρωση σε όλον τον κόσμο και να γίνει πανεργατική απεργία στην Υγεία για να γίνει ντόρος.

Μερόπη Μανταίου,
διευθύντρια πνευμονολογίας
στο νοσοκομείο Σωτηρία

30/11/23, Απεργία στα Νοσοκομεία. Φωτό: Μάνος Νικολλάου

Οργανώνουμε τις απεργίες στα Νοσοκομεία

Η χρονιά έκλεισε με τους εργολάβους να λυσσάνε να μπουν μέσα στα νοσοκομεία διώχνοντας τους ΣΟΧ, αλλά εκεί που ξεσηκωθήκαμε, όπως στον Άγιο Σάββα και το Σωτηρία κερδίσαμε παρατάσεις για παραμονή στη δουλειά. Η νέα χρονιά ξεκίνησε με τον ανασχηματισμό και με την τοποθέτηση του Α. Γεωργιάδη στο Υπουργείο Υγείας. Έναν "μεταφασίστα", που έχει ξαναπεράσει από το Υπουργείο Υγείας και ήταν περήφανος που έκλεισε νοσοκομεία και ΙΚΑ. Πρακτικά τον βάζουν εκεί για να τσακίσει την αντίσταση των υγειονομικών, που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των αγώνων.

Η μάχη των συμβασιούχων δεν έχει τελειώσει. Αν δεν μονιμοποιηθούν θα βρίσκονται στον αέρα. Ούτε οι τρίμηνες παρατάσεις είναι σίγουρο ότι θα τηρηθούν. Η μάχη για να σώσουμε την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση είναι επίσης άμεση. Να σταματήσουμε το νομοσχέδιο που ανοίγει το πρώτο κεφάλαιο για την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Αν βάλουν όλα τα ψυχιατρικά νοσοκομεία και ψυχιατρικές κλινικές να διοικούνται από τις ΥΠΕ θα γίνει ό,τι έγινε και με τα Κέντρα Υγείας, που διοικούνται αντίστοιχα, θα διαλυθούν. Η πρότασή μας είναι προειδοποιητική απεργία και αν/όταν τολμήσουν να το καταθέσουν αυτό το νομοσχέδιο να περάσουμε σε μεγάλες επαναλαμβανόμενες απεργίες.

Ταυτόχρονα απεργάζονται αυτές τις μέρες το σχέδιο για καθημερινή 24ωρη λειτουργία με επείγοντα για τα μεγάλα νοσοκομεία, όπως ο Ευαγγελισμός ή το Γεννηματάς. Αυτό το σχέδιο είναι επιστημονική φαντασία. Για να γίνει χρειάζονται χιλιάδες προσλήψεις. Παρόλα αυτά ο στόχος τους είναι τα δημόσια νοσοκομεία να αναλάβουν τα επείγοντα για τη φτωχολογιά για να μην πεθάνει ο κόσμος στον δρόμο και να μένουν τα τακτικά ιατρεία, χειρουργεία, εξετάσεις κτλ στα ιδιωτικά για να τα κονομάνε. Την ίδια ώρα, έχει ξεκινήσει κανονικά η κάλυψη των κενών του ΕΣΥ από γιατρούς ιδιώτες με μπλοκάκι. Αυτές τις μέρες στο ΓΝΑ Γεννη-

Χρήστος Αργύρης

ματάς μάθαμε ότι ήρθε στο γαστρεντερολογικό ιδιώτη. Είναι σκάνδαλο ένα τόσο κορυφαίο τμήμα να χρειάζεται έναν ιδιώτη για να λειτουργήσει.

Αντιστάσεις

Γι' αυτό είναι τεράστιας σημασίας η απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 22 Φλεβάρη με συγκέντρωση στην Πλατεία Μαβίλη στις 8.30πμ που θα συνολικεύσει όλες τις αντιστάσεις. Ως **Συντονιστικό Νοσοκομείων** από τώρα ξεκινάμε, με προκήρυξη και αφίσα, να οργανώσουμε ότι αυτή η απεργία θα είναι η μεγάλη συνέχεια από τις μαζικότερες και μαχητικές απεργίες μας του Νοέμβρη-Δεκέμβρη. Να μαζευτούν όλα τα ρυάκια αντίστασης της Υγείας. Και να είναι η αφετηρία ενός απεργιακού κινήματος διάρκειας που θα φέρει νίκες. Οι υγειονομικοί είμαστε οργανωμένοι και θέλουμε να συγκρουστούμε με την κυβέρνηση για να σώσουμε το ΕΣΥ. Το έχουμε αποδείξει ξανά και ξανά.

Εμπόδια για να εκφραστεί αυτή η διάθεση βάζει η κυβερνητική ΔΑΚΕ που μας θέλει υποταγμένους και από δίπλα σιγοντάρει και η ΠΑΣΚΕ. Από την άλλη οι ηγεσίες της επίσημης Αριστεράς είναι πολύ συντηρητικές και δεν δέχονται την απεργιακή κλιμάκωση που προτείνει το Συντονιστικό, ούτε καν την απεργία στις 22/2. Θα αναγκαστούν να τα αποδεχτούν κάτω από την πίεση του ξεσηκωμού του κόσμου και επειδή εμείς θα το οργανώσουμε από τα κάτω, στα πρωτοβάθ-

μία σωματεία, στις συνελεύσεις και με επιτροπές αγώνα.

Δεν είμαστε οι υγειονομικοί το μοναδικό κομμάτι της τάξης που παλεύει. Γι' αυτό ζητάμε πανεργατική στήριξη στις απεργίες μας από ΑΔΕΔΥ και Εργατικά Κέντρα. Η 8 Μάρτη, η διεθνής ημέρα των γυναικών, είναι η επόμενη ευκαιρία πανεργατικής δράσης. Πέρσι, εκείνη την ημέρα έγινε η μεγαλύτερη πανεργατική απεργία με αιχμές τις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις που μας έφτασαν στο έγκλημα στα Τέμπη και τη γυναικεία καταπίεση ταυτόχρονα. Φέτος γιατί να μην μπορεί να γίνει το ίδιο που οι ιδιωτικοποιήσεις αφορούν όχι μόνο τα νοσοκομεία, αλλά τα Πανεπιστήμια, τα σχολεία, τους δήμους, το νερό; Στις 22 Φλεβάρη απεργούμε μαζικά για τα νοσοκομεία και κλιμακώνουμε πανεργατικά στις 8 Μάρτη με τις γυναίκες μπροστά για να διώξουμε την κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων, της καταστροφής και του πολέμου.

Το πρόγραμμα του Συντονιστικού Νοσοκομείων ολοκληρώνεται με τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες στις 16 Μάρτη, που είναι η διεθνής μέρα δράσης. Κάθε χρόνο είναι σημαντική μέρα αγώνα, αλλά ειδικά φέτος, παραμονές των Ευρωεκλογών, έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία για να τσακίσουμε τους φασίστες που σηκώνουν κεφάλι πανευρωπαϊκά μέσα από την κρίση του συστήματος αλλά και της επίσημης Αριστεράς. Εμείς στα νοσοκομεία το εννοούμε όταν μιλάμε για δημόσια και δωρεάν Υγεία για κάθε μετανάστη και ανασφάλιστο. Γι' αυτό θέλουμε να βρεθούμε εκείνη την ημέρα στους δρόμους με τα πανό των σωματείων μας και τις ομοσπονδίες για να πούμε ότι δεν θέλουμε λεφτά για frontex και σκοποβολή στα σύνορα, αλλά σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, που είναι καλοδεχούμενοι, και λεφτά για τα νοσοκομεία και τις ανάγκες μας.

Χρήστος Αργύρης,
μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων
ΓΝΑ Γεννηματάς, ΓΣ ΑΔΕΔΥ

Δεν ξεχνάμε τον Σαχζάτ Λουκμάν

Μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση στα 11 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν καλούν την Τετάρτη 17 Γενάρη στα Πετράλωνα η ΚΕΕΡΦΑ και η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα». Η συγκέντρωση θα ξεκινήσει στις 6.30μμ στην πλατεία Μερκούρη και θα ακολουθήσει πορεία στο σημείο της δολοφονίας (Τριών Ιεραρχών 60 και Φυλασίων).

Για την οργάνωση της διαδήλωσης η τοπική ΚΕΕΡΦΑ Πετράλων-Θησείου-Νέου Κόσμου-Κολωνού οργάνωσε σύσκεψη την Κυριακή 7/1. «Πριν έντεκα χρόνια, δυο χρυσαυγίτες δολοφόνησαν στη γειτονιά μας τον μετανάστη εργάτη από το Πακιστάν Σαχζάτ Λουκμάν με επτά μαχαιριές, ενώ πήγαινε με το ποδήλατό του στη δουλειά του», θύμισε η **Μαρία Φωτεινού**, μέλος της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ, ανοίγοντας τη σύσκεψη. «Από τότε κάθε χρόνο οργανώνεται αντιφασιστική διαδήλωση. Ούτε τότε, ούτε τώρα είναι μια διαδήλωση μνήμης με συμβολικό χαρακτήρα. Μαζί με όλες τις κινητοποιήσεις του αντιφασιστικού κινήματος έχει παίξει τεράστιο ρόλο σε όσα έχουν συμβεί από τότε.

Η αντιφασιστική οργή που εμφανίστηκε με τη δολοφονία του Λουκμάν και κορυφώθηκε λίγους μήνους αργότερα με τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα ήταν αυτή που ανάγκασε τότε την κυβέρνηση Σαμαρά να συλλάβει την ηγεσία της Χρυσής Αυγής. Ήταν αυτή που κέρδισε την καταδίκη των δολοφόνων του Λουκμάν και μάλιστα για πρώτη φορά με αναγνώριση του ρατσιστικού κινήτρου των δραστών. Και βέβαια ήταν αυτή που άνοιξε το δρόμο για να φτάσουμε στη μεγαλειώδη νίκη της καταδίκης της Χρυσής Αυγής ως εγκληματική οργάνωση

τον Οκτώβριο του 2020.

Το ότι μπήκε η Χρυσή Αυγή στη φυλακή όμως δεν σημαίνει ότι ξεπεράσαμε με τη φασιστική απειλή. Δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του Μιχάλη Κατσουρή στη Ν. Φιλαδέλφεια τον περασμένο Αύγουστο από τάγμα εφόδου Κροατών ναζί. Δεν ξεχνάμε λίγες μέρες αργότερα τη δολοφονία του Σιράζ Σαφτάρ με παρόμοιο με τον Λουκμάν τρόπο πάλι από τάγμα εφόδου στη Ριζούπολη. Δεν ξεχνάμε την επίθεση ταγμάτων εφόδου στο Μοναστηράκι σε αντιφασί-

στες με διάθεση δολοφονική, πετώντας βενζίνη να κάψουν κόσμο μέσα στο συρμό του ηλεκτρικού. Και βέβαια δεν ξεχνάμε την προσπάθεια όλα αυτά να νομιμοποιηθούν με την επανεκλογή του Κασσιδιάρη στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας. Η φασιστική απειλή είναι εδώ, δεν την υποτιμούμε και παλεύουμε στο αντιφασιστικό μέτωπο.

Σύγκρουση

Όλα αυτά όμως συμβαίνουν με τις πλάτες μιας ανοιχτά ρατσιστικής κυβέρνησης, που νομιμοποιεί με δειπνα και αγκαλιές τη Μερόνη και τον Νετανάχιο. Μιας κυβέρνησης που έχει βαμμένα τα χέρια της με αίμα και συγκεκριμένα των νεκρών προσφύγων στην Πύλο, των νεκρών μεταναστών στη Δαδιά, των ανήλικων Ρομά, των νεκρών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης σε όλη τη χώρα και σήμερα των χιλιάδων νεκρών Παλαιστινίων. Ξεκινώντας με αυτή τη διαδήλωση στη γειτονιά μας, συγκρουόμαστε ανοιχτά με τις ρατσιστικές πολιτικές των κλειστών συνόρων, του εγκλεισμού στα καμπς και βέβαια την ισλαμοφοβία, κάνοντας τη σύνδεση με το τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Για να απαιτήσουμε ανοιχτά σύνορα, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες, νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, καταδίκη των ενόχων για το ναυάγιο της Πύλου, στη φυλακή οι ναζί της Χρυσής Αυγής, τέλος στη γενοκτονία στην Παλαιστίνη.

Ξεσηκωνούμε λοιπόν τη γειτονιά μας όπως κάθε χρόνο για τις 17 Γενάρη, μαζί με τα συνδικάτα, τις συλλογικότητες, τους εκπαιδευτικούς, τους φοιτητές, τους μαθητές, τους γονείς, τους μετανάστες, όλες τις οργανώσεις

και τον κόσμο της Αριστεράς».

Ακολούθησαν τοποθετήσεις από αγωνιστές/ριες από μια σειρά χώρους που ενίσχυσαν τα παραπάνω για την πολιτική σημασία της διαδήλωσης ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες και πρότειναν δράσεις για την οργάνωσή της.

Την απόφαση συμμετοχής στη διαδήλωση από την Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, μετέφερε η **Παναγιώτα Αμανατίδου**, εκπαιδευτικός και κοινοτική σύμβουλος στο 3ο διαμέρισμα με την Ανοιχτή Πόλη. Η ίδια ενημέρωσε για την αδυναμία Κασσιδιάρη να επανεκλέξει κοινοτικό σύμβουλο σε αυτό το διαμέρισμα, γεγονός πολύ σημαντικό για τη γειτονιά. Πρόταση για απεύθυνση στο Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργιών, στο γενική συνέλευση των φοιτητών του Παντείου την Τετάρτη 10/1, καθώς και στα αλληλέγγυα σχολεία μεταναστών της περιοχής, έκανε η **Βίκη Βρακά**, μεταπτυχιακή φοιτήτρια στο Πάντειο. Το Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργιών αποφάσισε την επόμενη μέρα τη συμμετοχή του.

Κατάθεση του ψηφίσματος θα γίνει στο ΣΕΗ όπως ενημέρωσε ο **Αλέξης Μαρτζούκος**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου, αλλά και σε Συλλόγους του ΥΠ.ΠΟ, σε τοπικούς Συλλόγους Γονέων, στην ΕΛΜΕ Σιβιτανιδείου, όπως είπε η **Νίκη Αργύρη**, μέλος της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ. Επίσης έγινε πρόταση για παρέμβαση στη συναυλία που οργανώνεται για την Ψυχική Υγεία το μεσημέρι της Κυριακής 14/1 στο Θησείο. Αποφασίστηκε ένα καθημερινό πρόγραμμα δράσης με ενημερώσεις σε σχολεία, εξορμήσεις σε πλατείες και καταστήματα, επίσκεψη στο τοπικό τζαμί, αφισκολλήσεις, ανάρτηση πανό.

«**Μ**όνο φράχτη δεν ύψωσε ο Καϊρίδης για να κλείσει το στόμα στο αντιρατσιστικό κίνημα», καταγγέλει η ΚΕΕΡΦΑ μετά την κινητοποίησή της στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου την Δευτέρα 8 Γενάρη. Και πράγματι, τα αστυνομικά μέτρα για την «ασφάλεια» του Μητσοτάκη, του Καϊρίδη και της Επιτρόπου Μετανάστευσης της ΕΕ Ίλβας Γιόχανσον που την ίδια ώρα πραγματοποιούσαν εκδήλωση εντός του Υπουργείου, ξεκινούσαν από χιλιόμετρα μακριά και έφταναν στην είσοδο με κλούβες, ΜΑΤ και δυνάμεις κάθε είδους.

Από την πρώτη στιγμή οι επικεφαλής της αστυνομίας προσπάθησαν να εμποδίσουν την πρόσβαση των διαδηλωτών/ριών έξω από το χώρο και έδωσαν εντολή για περικύκλωσή τους. Παρόλα αυτά, η συγκέντρωση έγινε λίγα μόλις μέτρα από την είσοδο του Υπουργείου με τα συνθήματα και τις ανακοινώσεις από την ντουντούκα που κατήγγειλαν τις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης Φρούριο, να ακούγονται δυνατά σε όλη τη γειτονιά. Το παρών στην κινητοποίηση

έδωσαν μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», ανάμεσά τους ο **Αλί Χασάν** που έχασε τον αδερφό του στο ναυάγιο της Πύλου, ενώ με πανό συμμετείχε και η Νέα Αριστερά.

Όπως περιγράφει η ΚΕΕΡΦΑ: «Κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης εκπρόσωπος της ΕΛΑΣ ενημέρωσε ότι θα γίνει αποδεκτή διμελής αντιπροσωπεία για να εισέλθει στο Υπουργείο Μετανάστευσης και να επιδώσει επιστολή των συγκεντρωμένων, κάτι που αποδεχτήκαμε. Όταν μεταβήκαμε με συνοδεία αστυνομικών οργάνων, φτάσαμε στην είσοδο. Εκεί εκπρόσωπός μας άνοιξε την αφίσα που καλεί στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο για τα 11 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν, Τετάρτη 17/1, πλ.Μερκούρη 6.30μμ Πετράλωνα. Ο ασύρματος των μέτρων φύλαξης δίπλα μας ήχησε...» τα άτομα που ήρθαν για να μπουν στο Υπουργείο δεν μπορούν να κάνουν δραστηριότητες...». Μετά από 10 λεπτά αναμονής μας ενημέρωσαν ότι το Υπουργείο Μετανάστευσης θα δεχτεί να παραλάβει την επιστολή

Γιόχανσον, Μητσοτάκης, Καϊρίδης

8/1, Υπ. Μετανάστευσης. Φωτό: Λένα Βερό

μας αύριο και όχι όπως μας είχαν ειδοποιήσει πιο πριν! Ο πανικός τους δεν κρύβεται, ούτε τα εγκλήματα της ρατσιστικής τους πολιτικής που κόστισαν ανθρώπινες ζωές στην Πύλο και τη Δαδιά».

«Είμαστε έξω από το Υπουργείο Μετανάστευσης όπου σήμερα βρίσκονται ο πρωθυπουργός, η επιτροπός των Βρυξελλών και ο υπουργός Μετανάστευσης», είπε στον χαιρετισμό του ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής

Κοινότητας. «Αλλά είναι απαραίτητο να μην ακούσουν τη φωνή των συγγενών από το ναυάγιο της Πύλου, να μην ακούσουν τα προβλήματα των μεταναστών εργατών στην Ελλάδα. Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας και όλοι όσοι είμαστε εδώ ζητάμε να κλείσουν τα κέντρα «φιλοξενίας» όπως τα έχουν ονοματίσει, αλλά εκατοντάδες και χιλιάδες είναι μάρτυρες ότι είναι χειρότερα από φυλακές. Μέσα εκεί πεθαίνουν άνθρωποι που παρακα-

λάνε για ένα απλό ντεπόν.

Για το ναυάγιο της Πύλου ο υπεύθυνος είναι αυτός που έδωσε την εντολή να γίνει pushback. Κάθε μέρα οι γονείς και οι συγγενείς των θυμάτων παρακαλάνε να βρεθεί ο υπεύθυνος. Πέντε μέρες ήταν οι άνθρωποι τους μέσα στη θάλασσα. Να τιμωρηθούν όσοι από το λιμενικό ήταν εκεί κι όσοι έδωσαν την εντολή. Απαιτούμε να σταματήσουν τα pushback και να κλείσουν τα κέντρα κράτησης, νόμμοι οι εργάτες για να ζήσουμε όλοι μαζί με σεβασμό ο ένας στον άλλο».

«Σαν δημοσιογράφος θα έπρεπε να είμαι μέσα στο Υπουργείο, αλλά έχω απογοητευτεί από τη σημερινή δημοσιογραφία», συνέχισε η Ολλανδή δημοσιογράφος **Ίγκεμποργκ Μπέγκελ**. «Οι περισσότεροι δημοσιογράφοι δεν ρωτάνε στις σωστές ερωτήσεις. Οι ερωτήσεις είναι, πότε θα σταματήσετε να λέτε ψέματα για τα pushback; Γιατί γίνονται κάθε εβδομάδα, κάθε μήνα, ενώ απαγορεύονται από τον ευρωπαϊκό νό-

Στη φυλακή για πάντα οι Νεοναζί

Στην εξέταση της επίθεσης τάγματα εφόδου στη Λαϊκή του Μεσολογίου τον Σεπτέμβρη του 2012, μπήκε το Εφετείο της Χρυσής Αυγής την Τρίτη 9 Γενάρη (68η δικάσιμος), μετά τις αναβολές λόγω της αποχής των δικηγόρων το προηγούμενο διάστημα και τη διακοπή των Χριστουγέννων. Στο βήμα του μάρτυρα βρέθηκαν η Βασιλική Μπαουστάνη, υπάλληλος εκείνη την περίοδο της δημοτικής αστυνομίας και η Μάχη Παπαζήση, συνταξιούχος εκπαιδευτικός. Και οι δύο ήταν αυτόπτριες μάρτυρες στην επίθεση με επικεφαλής τον τότε βουλευτή της ΧΑ, Κωνσταντίνο Μπαρμπαρούση.

Η Β. Μπαουστάνη, που είχε βάρδια στη Λαϊκή μαζί με έναν συνάδελφό της και έναν αστυνομικό της ΕΛΑΣ, ήρθε σε επαφή με το τάγμα εφόδου πριν την επίθεση. Όπως είπε, ο Μπαρμπαρούσης μαζί με τον προσωπικό του φρουρό από τη Βουλή, αστυνομικός κι αυτός, απαίτησαν να συνοδέψουν την ίδια και τους συναδέλφους της στους ελέγχους των μικροπωλητών. «Φορούσαν μαύρες μπλούζες με διακριτικά της Χρυσής Αυγής... όλοι άντρες... μας περικύκλωσαν κάπως... μας έλεγαν δεν κάνετε τη δουλειά σας... υπήρχε επιθετικότητα... απειλητική διάθεση... μια τρομοκρατία θα έλεγα», περιέγραψε σε διαφορετικά σημεία.

Μέχρι τότε τους έβλεπε σαν «μπουλούκι», αλλά όταν τους αρνήθηκαν τους κοινούς ελέγχους και το τάγμα προχώρησε μόνο του και μπήκε στη Λαϊκή ήταν, όπως είπε, «πιο συνταγμένοι». Παρότι δεν είδε την ίδια την επίθεση, είδε τα αποτελέσματά της -τους αναποδογυρισμένους πάγκους και τα πεσμένα πράγματα των μικροπωλητών, των «έγχρωμων», «αυ-

18/9/23, Αντιφασιστική διαδήλωση στο Κερατσίνι. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

τών που δεν έχουν άδειες», όπως είπε, κάνοντας σαφές ποιος ήταν ο στόχος τους. Η επίθεση έγινε άλλωστε στην άλλη πλευρά της Λαϊκής, στοχευμένα, εκεί που συνήθως έστηναν το εμπόρευσμά τους οι μετανάστες.

Αντίθετα η Μ. Παπαζήση, που ψώνιζε στη Λαϊκή, είδε την έφοδο να εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια της: Το τάγμα εφόδου με «βαρύ βηματισμό... με ρυθμό... ακαριαία και με θόρυβο» να κάνει την εμφάνισή του. Τον Μπαρμπαρούση και τον φρουρό του μπροστάρηδες να φωνάζουν «κι αυτός παράνομος; κι εκείνος παράνομος;», δίνοντας στην ουσία το σήμα για όσους βρίσκονταν πίσω να βγαίνουν από την παράταξη -σε «δυάδες» την περιέγραψε- και να κλωτσάνε τους πάγκους και ύστερα να ξαναμπαίνουν στη σειρά. Τους μετανάστες μι-

κροπωλητές να μαζεύουν ό,τι μπορούν από τα προϊόντα τους και να το σκάνε τρέχοντας ήδη πριν φτάσει το τάγμα, από το θόρυβο και το νέο και μόνο ότι έρχονταν.

Η ίδια μάλιστα, παρότι βρισκόταν σε ταραχή από τον «αιφνιδισμό», αντέδρασε ρωτώντας τους χρυσαυγίτες με ποια δικαιοδοσία κάνουν ό,τι κάνουν και λέγοντάς τους ότι «αυτό σημαίνει παρακράτος, και στην Ελλάδα ξέρουμε τι έχει κάνει το παρακράτος, δολοφόνησε το Λαμπράκη». Στη συνέχεια πήγε στην αστυνομία και παρότι στην ουσία την έδιωξαν, εκείνη δεν έκανε πίσω και προχώρησε στην καταγγελία -κοινοποιώντας την μέχρι την εισαγγελία του Αρείου Πάγου. Χωρίς τη δική της επιμονή είναι άγνωστο αν θα έφτασε ποτέ η υπόθεση στο δικαστήριο. «Γνώμονάς μου ήταν η

κοινωνική συνείδηση που πρέπει να έχει ένας πολίτης», είπε.

Ήταν δυο καταθέσεις που συνέβαλαν στο να αναδειχτεί τόσο ο τρόπος δράσης των ταγμάτων εφόδου όσο και ο ρόλος της ηγεσίας. Γι' αυτό εκνεύρισαν ιδιαίτερα τους συνηγούς υπεράσπισης, που δεν σταμάτησαν να προκαλούν σχολιάζοντας φωναχτά -κατά την προσφιλή τους τακτική- με ειρωνικό τρόπο τις απαντήσεις των μαρτύρων, προκαλώντας μάλιστα και διακοπή της διαδικασίας. Ενώ από την πρώτη στιγμή επιχείρησαν να προκαταλάβουν το δικαστήριο, «ενημερώνοντας» ότι στη δίκη που έγινε για την υπόθεση στο Μεσολόγγι, όλοι οι κατηγορούμενοι αθώωθηκαν.

Παρέλειψαν βέβαια να αναφέρουν ότι το οπτικοακουστικό υλικό, που κατέγραφε ξεκάθαρα τους χρυσαυγίτες να κλωτσάνε πάγκους και να πετάνε εμπορεύματα, δεν προβλήθηκε ποτέ στη δικαστική αίθουσα. Κι επίσης, όπως είπε η Μ. Παπαζήση, ότι κανένας από όσους δέχτηκαν την επίθεση, δηλαδή οι μετανάστες χωρίς χαρτιά, δεν έφτασε ποτέ να καταθέσει.

Για την ιστορία, ένας από τους επιτιθέμενους είχε καταδικαστεί σε οκτώ μήνες φυλάκισης με αναστολή για επίθεση εναντίον Ρομά στο Αιτωλικό, ενώ ένας ακόμα (όπως αναφέρθηκε και στο δικαστήριο) είχε καταδικαστεί με την ίδια ποινή για αντιποίηση αρχής σε παρόμοιο περιστατικό σε λαϊκή αγορά της πόλης, τέσσερις ημέρες μετά την επίθεση με τον Μπαρμπαρούση.

Επόμενες δικάσιμοι

Γενάρης: 17, 24, 25, 30/1

συνεχίζουν τα ρατσιστικά εγκλήματα

μο. Είναι εδώ η κ. Ίλβα Γιόχανσον και το καθήκον θα ήταν -και είναι- να επιβάλλει τους νόμους της ΕΕ στην Ελλάδα. Ήδη η Ευρωβουλή έχει ψηφίσει να μην υπάρχει η FRONTEX πια στην Ελλάδα. Αλλά ακόμα υπάρχει.

Η δικαιοσύνη ούτε καν έχει αρχίσει τις έρευνες για την Πύλο. Δημοσιογραφικές πλατφόρμες έχουν αποδείξει ότι φταίει το ελληνικό λιμενικό. Αλλά αυτοί που ευθύνονται για την καταστροφή και τόσους νεκρούς είναι ακόμα ελεύθεροι. Πρέπει να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε. Η κατάσταση για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα δεν περιγράφεται πια. Οι συνθήκες στο καμπ στη Σάμο είναι ακόμα χειρότερες από την παλιά ζούγκλα. Είναι κλεισμένοι μέσα, αυτοκτονούν, δεν έχουν μέλλον και ελπίδα, 4.000 άνθρωποι».

«Βρεθήκαμε σήμερα στο λεγόμενο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, αλλά τελικά αποδεικνύεται -και με τη σημερινή του στάση, με

τις εντολές που ο κ. Καιριδής έδωσε στην αστυνομία- ότι είναι Υπουργείο επαναπροώθησης και καταστολής», είπε ο **Μανώλης Σαρρής**, εκπρόσωπος της Νέας Αριστεράς. «Επαναπροώθησης του κατατρεγμένου κόσμου που προσπαθεί να βρει μια καλύτερη τύχη και καταστολής όποιας φωνής ακούγεται ενάντια σε αυτή την πολιτική.

Είναι εδώ σήμερα η κ. Γιόχανσον. Θέλουμε η φωνή μας να ακουστεί στην κ. Γιόχανσον, στις ευρωπαϊκές ελίτ και στις Βρυξέλλες ότι πρέπει επιτέλους να σταματήσει η δολοφονική πολιτική της Ευρώπης Φρούριο. Η Ευρώπη έχει γίνει υγρός τάφος. Στο Αιγαίο γίνονται καθημερινά pushbacks και πνίγονται άνθρωποι. Στον Έβρο δολοφονούνται άνθρωποι. Είμαστε εδώ για να καταγγείλουμε την ακροδεξιά ρατσιστική πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης και της Ευρώπης Φρούριο. Ζητάμε σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες, τους μετανάστες και όλα τα θύματα πολέμων,

ακραίας φτώχειας, κλιματικής κρίσης. Ο κ. Καιριδής θα μας βρίσκει μπροστά του και στο δρόμο και στη Βουλή. Δεν πρόκειται να μείνουμε σιωπηλοί στα εγκλήματα που συντελούνται».

Μήνυμα

«Εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ στέλνουμε μήνυμα σε αυτούς που κλείνονται μέσα στα υπουργεία και κινητοποιούν την αστυνομία για τη δική τους «ασφάλεια», αλλά άφησαν πέρσι το καλοκαίρι 200 Κροάτες νεοναζί να διασχίσουν ολόκληρη τη χώρα, να φτάσουν στη Ν.Φιλαδέλφεια και να δολοφονήσουν τον Μιχάλη Κατσουρή, ότι δεν θα περάσει η πολιτική τους», τόνισε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. «Είναι μια πολιτική δολοφονιών, όπως στην Πύλο που το ελληνικό λιμενικό αρνήθηκε να κάνει διάσωση αλλά έκανε επιχείρηση αποστροπής οδηγώντας 600 ανθρώπους στον πάτο της Μεσογείου. Επέλεξαν έτσι να πουν ότι η Ευρώπη είναι αδιαπέρα-

στη και τα σύνορα κλειστά με τους πιο απάνθρωπους τρόπους. Σαν αυτά που είπε ο Μητσοτάκης για τις πυρκαγιές στη Δαδιά.

Ο ρατσισμός τους είναι αχαλίνωτος. Σηκώνει φέρετρα πνιγμένων για να τα κουνήσει σε όλους τους κατατρεγμένους των πολέμων, των δικτατοριών, της πείνας και της κλιματικής κρίσης για να τους πει ότι δεν μπαίνετε στην Ευρώπη. Με εξαίρεση αν σας δεχτούν για 20.000 ευρώ το κεφάλι. Έτσι κοστολογούν την ανθρώπινη ζωή, έτσι εργαλειοποιούν τους πρόσφυγες. Πάνε χέρι χέρι με τους διακινητές. Αυτά κάνουν οι κυβερνήσεις της ΕΕ. Το περιβόητο Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου είναι ένα ρατσιστικό έκτρωμα. Είναι η πλήρης κατάργηση του δικαιώματος στο άσυλο, που κατοχυρώθηκε στο μεσοπόλεμο όταν οι κατατρεγμένοι Εβραίοι φεύγαν για να γλυτώσουν τα πογκρόμ των ναζί. Και σήμερα, όταν οι κατατρεγμένοι Παλαιστίνιοι, Άραβες, Ασιάτες φεύγουν για να

γλυτώσουν από τα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών, τι αντιμετωπίζουν; Φράχτες και FRONTEX.

Αντί για πολιτική υποδοχής, έχουμε πολιτική εγκλημάτων. Είναι ο απόλυτος εξευτελισμός των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων που μιλάνε στο όνομα της ελευθερίας και της αλληλεγγύης και κάνουν συνεργασίες με την άκρα δεξιά. Όπως ο Μακρόν με τη Λεπέν, όπως ο Σούνακ με τη Μελόνι. Θα μας βρουν απέναντί τους.

Απευθύνουμε έκκληση για πανευρωπαϊκή κινητοποίηση στις 16 Μάρτη ενάντια στην Ευρώπη Φρούριο, για ανοιχτά σύνορα, χαρτιά στους μετανάστες, στοπ στον φασισμό, βαθιά στη φυλακή οι ναζί.

Άμεσα καλούμε στο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη το Σάββατο 13 Γενάρη, 2μμ, στο πάρκο Ελευθερίας με πορεία στην ισραηλινή πρεσβεία. Και στη μεγάλη αντιφασιστική κινητοποίηση στα 11 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν την Τετάρτη 17 Γενάρη στα Πετράλωνα, 6.30μμ, πλατεία Μερκούρη».

Λένα Βερδέ

Μια χρονιά με συγκλονιστικές επετείους

Το 2024 σηματοδοτείται από επετείους που συμπυκνώνουν όλες τις μεγάλες συζητήσεις που ανοίγουν στον κόσμο της Αριστεράς.

Εκατόν δέκα χρόνια πριν, τον Αύγουστο του 1914 η Ευρώπη -και σύντομα ένα μεγάλο μέρος του πλανήτη- κατακυλούσε στη μεγαλύτερη ανθρωποσφαγή της μέχρι τότε ιστορίας, τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Σχεδόν μισός αιώνας είχε περάσει από τότε που είχε ξεσπάσει ένας πόλεμος ανάμεσα σε μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις. Κι από τότε έμοιαζε ότι ο καπιταλισμός αναπτυσσόταν σε όλον τον κόσμο χωρίς μεγάλες κρίσεις και πολέμους. Οι «μεγάλοι» τσακώνονταν για τη λεία των αποικιών, αλλά τελικά τα βρίσκαν. Όμως, το καλοκαίρι του 1914 όλες οι «συννενοήσεις» τινάχτηκαν, θαρρείς έξαφνα, στον αέρα.

Για τη διεθνή Αριστερά, που η συντριπτική πλειοψηφία ήταν οργανωμένη στα μεγάλα ή μικρότερα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα της Δεύτερης Διεθνούς, το ξέσπασμα του πολέμου ήταν η μεγάλη δοκιμασία που διαχώρισε τους ρεφορμιστές και τους επαναστάτες.

Για τους πρώτους, ο πόλεμος ήταν προϊόν ατιμών «εξωγενών» από τον καπιταλισμό. Η λύση για τις ηγεσίες της Δεύτερης Διεθνούς ήταν να στηρίξουν την «εθνική προσπάθεια», δηλαδή η κάθε μια τη δικιά της άρχουσα τάξη στο σφαγείο, μέχρι και «από πάνω» να έρθουν στα συγκαλά τους και να βρουν μια «βιώσιμη διπλωματική λύση» στις διαφορές τους.

Για την επαναστατική Αριστερά που άρχισε να διαμορφώνεται διεθνώς κόντρα σε αυτή την προδοσία, η πάλη ενάντια στο σφαγείο των χαρακωμάτων ήταν δεμένη με την πάλη για την ανατροπή του καπιταλισμού. Ο Μπουχάριν, στέλεχος του κόμματος των μπολσεβίκων της Ρωσίας, έγραφε το 1915 το βιβλίο «μπεριαλισμός και Παγκόσμια Οικονομία» για να εξηγήσει πως ο ανταγωνισμός των κεφαλαίων γίνεται ανταγωνισμός κρατών για τη μοιρασιά του κόσμου σε «σφαίρες επιρροής» και αποί-

κίες, κούρσες εξοπλισμών, милитаризμός και πόλεμος. Ο Λένιν έβγαζε τα ίδια συμπεράσματα σε ένα πολύ πιο γνωστό βιβλίο που δημοσιεύτηκε το 1916 με τίτλο «Империализμός Ανώτατο Στάδιο του Καπιταλισμού».

Το 1914 οι επιστρατευμένοι ξεκινούσαν για τον πόλεμο με τα πλήθη να τους επευφημούν. Οι επαναστάτες/τριες ένωσαν τη γη να χάνεται κάτω από τα πόδια τους. Ξαφνικά δεκαετίες υπομονετικού χτισιάσματος μιας μαζικής Αριστεράς που περφορνευόταν ότι βόδιζε στα χνάρια του Μαρξ έμοιαζαν να εξαυλώνονται σε μια έκρηξη εθνικισμού. Κι όμως, σε δυο χρόνια, η εργατική τάξη άρχισε να παλεύει ενάντια στη βαρβαρότητα του πολέμου. Η Ρώσικη Επανάσταση το 1917 και η Γερμανική Επανάσταση το 1918 σταμάτησαν τον πόλεμο.

Αντεπίθεση

Μια σειρά επέτειοι αυτής της νέας χρονιάς μας θυμίζουν σε τι ύψη μπορεί να φτάσει η εργατική τάξη όταν παλεύει. Το έτος 1934 είναι γεμάτο από τέτοια παραδείγματα. Οι ναζί είχαν πάρει την εξουσία στην Γερμανία και οι φασίστες και η ακροδεξιά έμοιαζαν να είναι ασταμάτητοι σε όλη την Ευρώπη. Τον Φλεβάρη οι σοσιαλιστές εργάτες της Βιέννης πάλεψαν με το όπλο στο χέρι την εγκαθίδρυση μια ακροδεξιάς κυβέρνησης. Έχασαν, αλλά ενέπνευσαν το εργατικό κίνημα και την Αριστερά στην Γαλλία: λίγες μέρες μετά μια συγκλονιστική Γενική Απεργία έδωσε την απάντηση στη γαλλική ακροδεξιά που είχε φτάσει να οργανώνει έφοδο στο κοινοβούλιο.

Τον Οκτώβρη ήταν η σειρά των εργατών στο ισπανικό κράτος να παλέψουν ένοπλα ενάντια στην ακροδεξιά. Το σύνθημα της εξέγερσης στις Αστουρίες (μια περιοχή στη βορειοδυτική Ισπανία) ήταν «καλύτερα Βιέννη παρά Βερολίνο» και «Αδέλφια Προλετάρια Ενωθείτε!». Δυο χρόνια μετά η Αριστερά (το Λαϊκό Μέτωπο) θα κέρδιζε τις εκλογές στην Ισπανία και στη Γαλλία. Η συνέχεια ήταν η μεγαλύτερη γενική απεργία και οι καταλήψεις των εργοστασίων

στη Γαλλία και η επανάσταση ενάντια στο φασισμό στην Ισπανία.

Στην άλλη όχθη του Ατλαντικού, στις ΗΠΑ, το 1934 ήταν η χρονιά της απειθέσεως του εργατικού κινήματος. Το κραχ του χρηματιστήριου της Ν. Υόρκης τον Οκτώβρη του 1929 είχε πυροδοτήσει τη μεγαλύτερη παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού στην ιστορία του. Η ανεργία και η φτώχεια κατέστρεφαν τη ζωή εκατομμυρίων. Οι εργάτριες και οι εργάτες δεν είχαν μείνει με σταυρωμένα χέρια, πάλευαν με απεργίες, διαδηλώσεις προσπάθειες να στήσουν σωματεία.

Μέχρι το 1934 συνήθως έχαναν. Αλλά τον Μάρτη του 1934 τρεις μεγάλες απεργίες που εκτυλίχθηκαν σχεδόν παράλληλα (αλλά ανεξάρτητα η μια από την άλλη) έφτασαν στη νίκη. Η απεργία των εργατών αυτοκινητοβιομηχανίας στο Τολέδο, η μεγάλη απεργία των λιμενεργατών της Δυτικής Ακτής με κέντρο το Σαν Φρανσίσκο και η απεργία των τήμησες (οδηγών φορτηγών) στη Μινεάπολις. Και στις τρεις απεργίες, ηγετικό ρόλο έπαιξαν δυνάμεις της Αριστεράς.

Το εργατικό κίνημα έπαιρνε φόρα για τις μεγάλες μάχες του 1936-37 όταν εκατομμύρια εργάτες/τριες έμπαιναν στα συνδικάτα, στις απεργίες και τις καταλήψεις. Δεν ήταν ο «φωτισμένος» Ρούζβελτ με την κρατική παρέμβαση στην οικονομία που αντιμετώπιζε την κρίση και την ακροδεξιά στην Αμερική. Ήταν η εργατική τάξη, με τις ταξικές της μάχες και διεδικήσεις.

Αντίσταση

Αυτή η τάξη δεν σταμάτησε να παλεύει ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες, όταν η Ευρώπη ολόκληρη λύνιζε μπροστά στους ναζί. Στους τελευταίους μήνες του 1944 ένα ερωτήμα πλανιόταν πάνω από την Ευρώπη: ποια κατεύθυνση θα πάρουν οι εξελίξεις μετά την οριστική ήττα της ναζιστικής Γερμανίας; Οι κυβερνήσεις των Μεγάλων Συμμάχων στις συναντήσεις τους έβγαζαν διακηρύξεις για τα δι-

καιώματα των λαών αλλά στα παρασκήνια παζάρευαν για τα συμφέροντα, τις «ζώνες επιρροής».

Όμως, υπήρχε και ένας άλλος παράγοντας με μια πολύ διαφορετική δυναμική. Τα κινήματα της Αντίστασης που είχαν φουντώσει προς το τέλος της φασιστικής Κατοχής. Στη Γαλλία, την Ιταλία, το Βέλγιο, στην ανατολική Ευρώπη, τα κινήματα αυτά έμπαιναν στη φάση της απελευθέρωσης από τους ναζί με μια εργατική τάξη ξεσηκωμένη. Το ριζοσπαστικό τους όραμα δεν χωρούσε στα σχέδια των «Μεγάλων Συμμάχων».

Το Μάρτη του 1944 εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες κατέβηκαν σε απεργία σε όλη τη βόρεια Ιταλία. Απαιτούσαν αυξήσεις, καλύτερο εφοδιασμό σε τρόφιμα, σταμάτημα των συλληψεων συναδέλφων και της αναγκαστικής αποστολής χιλιάδων άλλων σε εργοστάσια της Γερμανίας. Απέναντί τους δεν είχαν μόνο τα Ες-Ες και τη γερμανική στρατιωτική διοίκηση, αλλά και τους φασίστες της «Κοινωνικής Δημοκρατίας» του Μουσολίνι και τους βιομήχανους.

Τον Αύγουστο του 1944 μια σειρά εξεγέρσεις απελευθέρωσαν τις γαλλικές πόλεις, με πρώτο το Παρίσι. Όταν στις 20 Αυγούστου 1944 η Τουλούζη πέρασε στα χέρια των εξεγερμένων και της Αντίστασης, οι εργάτες στην SNCASE –εργοστάσιο κατασκευής αεροσκαφών- το κατέλαβαν και απαγόρευσαν στην παλιά διοίκηση να επιστρέψει επειδή στη διάρκεια της Κατοχής είχε συνεργαστεί στενά με τους ναζί. Το παράδειγμά τους ακολούθησαν εκατοντάδες άλλοι χώροι δουλειάς όχι μόνο στην Τουλούζη.

Τα κινήματα της Αντίστασης έμπαιναν σε τροχιά σύγκρουσης με τους Συμμάχους και τις άρχουσες τάξεις που ήθελαν να ανασυρροπήσουν τις κρατικές μηχανές και τον πολιτικό και κοινωνικό έλεγχό τους. Και παρά την επικρατούσα άποψη ότι τα πάντα είχαν κριθεί στις κενικές μοιρασιές που έκαναν ο Τσόρτσιλ, ο Ρούζβελτ και ο Στάλιν από το 1943 μέχρι το

1945, στην πραγματικότητα οι «από πάνω» χρειάστηκαν δυο χρόνια συγκρούσεων, επιθέσεων και ελιγμών για να επιβάλλουν την «κανονικότητα», να εξουδετερώσουν την ορμή του εργατικού κινήματος και να απομονώσουν την Αριστερά.

Ο «Μεγάλος Δεκέμβρης» του 1944 ήταν το ανώτερο σημείο που έφτασε αυτή η ταξική σύγκρουση σε όλη την Ευρώπη. Τον Οκτώβρη του 1944 οι δρόμοι της Αθήνας πλημμύριζαν για να πανηγυρίσουν την απελευθέρωση από τους ναζί και να καλωσορίσουν τα πρώτα αποστάματα του «συμμαχικού» βρετανικού στρατού. Ο Γ. Παπανδρέου υποσχόταν ότι «θα ομιλήσωμεν και δια την Λαοκρατίαν» από το μπαλκόνι στην πλατεία Συντάγματος.

Δυο μήνες μετά η ίδια πλατεία πλημμύριζε από το αίμα των διαδηλωτών. Για 33 μέρες ο ΕΛΑΣ, στην πραγματικότητα η εργατική τάξη και η νεολαία της Αθήνας και του Πειραιά, αναμετρήθηκαν στρατιωτικά όχι μόνο με την -αναίμακτη- ένοπλη δύναμη της άρχουσας τάξης αλλά και με την πανίσχυρη στρατιωτικά Βρετανική Αυτοκρατορία.

Το κίνημα και η Αριστερά ηττήθηκαν, και στην Ελλάδα και τελικά σε όλη την Ευρώπη, όχι γιατί γενικά λόγω κάποιων «αρητικών συσχετισμών» ή κάποιας «ανωριμότητας» του κόμμου, αλλά επειδή τα κόμματα και οι ηγεσίες των εκατομμυρίων που πάλευαν έλεγαν και επέβαλαν ότι το κίνημα δεν μπορούσε να φτάσει πιο μακριά από την «ομαλή λειτουργία των θεσμών».

Γαρούφαλα

Τη χρονιά που πέρασε τιμήσαμε τα 50χρονα από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Η πτώση της χούντας, τον Ιούλη του 1974, ήρθε όταν οι στρατηγικοί διαπίστωσαν ότι οι επιστρατευμένοι φαντάροι δεν θα πολεμήσουν για τους χασάπηδες του Πολυτεχνείου. Ήταν η ένορφη της Μεταπολίτευσης των μεγάλων εργατικών αγώνων και της ριζοσπαστικοποίησης που μαζικοποίησαν τα συνδικάτα και την Αριστερά, όλα

αυτά που θέλουν να ξεφορτωθούν οι Μητσοτάκηδες.

Και η άρχουσα τάξη εκείνους τους μήνες είχε ένα ζωντανό παράδειγμα για το που μπορούσε να φτάσει η κρίση και η πτώση μιας δικτατορίας: στην Πορτογαλία η Επανάσταση των Γαρυφάλλων τον Απρίλη είχε φέρει τους φαντάρους να διαδηλώνουν -με τα όπλα τους- μαζί με τους εργάτες και την επαναστατική Αριστερά.

Οι απεργίες για αυξήσεις μετατράπηκαν γρήγορα σε καταλήψεις. Εργοστάσια και μεγάλοι χώροι δουλειάς, με τα ναυπηγεία στην πρωτοπορία, άρχισαν να μετατρέπονται σε κέντρο οργάνωσης και συντονισμού των αγώνων. Το ραδιόφωνο Ρενασέενσα από τα χέρια της Εκκλησίας θα περάσει στα χέρια των εργατών οι οποίοι το ελέγχουν και το μετατρέπουν σε φωνή όλης της αντίστασης.

Τα πολιτικά αιτήματα παίρνουν τη γενικευμένη μορφή του «σνεαμέντο» (εκαθαρίση) που σήμαινε την απαίτηση να ζηλωθούν όλοι οι μηχανισμοί του χουντικού καθεστώτος όχι μόνο στα υπουργεία, αλλά και στα Πανεπιστήμια, στους χώρους δουλειάς, να διωχθούν οι χαφιέδες, να φυλακιστούν οι βασανιστές, να δημευθεί η περιουσία των αφεντικών που συνεργάζονταν με τη μυστική αστυνομία.

Το φρένο στην πορτογαλική επανάσταση δεν μπήκε τελικά από καμιά επίθεση του στρατού, ούτε από πραξικόπημα. Μπήκε γιατί οι πολιτικές δυνάμεις που κυριαρχούσαν στο εργατικό κίνημα (το σοσιαλιστικό και το κομμουνιστικό κόμμα) δεν είχαν στρατηγική που να ξεπερνούσε τα όρια των «δημοκρατικών κατακτήσεων».

Παλεύουμε ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ, κόντρα στις επιθέσεις ενός συστήματος που γεννάει καταστροφή με κάθε ανάσα, και μαθαίνουμε από την ιστορία για να δώσουμε την προοπτική που αξίζουν οι αγώνες μας.

Λεάνδρος Μπόλαρης

100 ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΝΙΝ

Αυτές τις μέρες συμπληρώνονται 100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν, τον Γενάρη του 1924. Για να συζητήσουμε στα σοβαρά τι είδους Αριστερά χρειαζόμαστε για να νικήσουν οι αγώνες μας και να απαλλαγούμε από αυτό το καταστροφικό σύστημα, χρειάζεται να στηριχτούμε στη κληρονομιά του Λένιν. Τη γνήσια κληρονομιά του, όχι αυτή των σταλινικών «εικονισμάτων». Ο Λένιν έδρασε πολιτικά πριν από έναν ολόκληρο αιώνα. Συμμετείχε όμως στο μεγαλύτερο κύμα εργατικών επαναστάσεων που προσπάθησαν να αλλάξουν τον κόσμο. Η πορεία του είναι γεμάτη από πολύτιμες εμπειρίες για όσους αγωνίζονται για τον ίδιο σκοπό σήμερα.

Ο Λένιν επέμενε ότι η εργατική τάξη είναι η δύναμη που μπορεί να απελευθερώσει όλους τους καταπιεσμένους. Ήταν ένα κόκκινο νήμα που διαπερνούσε τις ιδέες και τη δράση του. Στις αρχές του 20ου αιώνα η ρωσική εργατική τάξη ήταν μια μικρή μειοψηφία σε ένα τεράστιο πληθυσμό αγροτών. Κι όμως, ο Λένιν και οι σύντροφοί του έλεγαν ότι επειδή αυτή η τάξη παράγει τα κέρδη των καπιταλιστών με τη συλλογική δουλειά της, διαθέτει ένα ειδικό βάρος που της επιτρέπει να γίνει ηγεμονική δύναμη, με τις δικές της μεθόδους δράσης στην πάλη για τη δημοκρατία και την ανατροπή του τσαρισμού.

Τον Φλεβάρη του 1917 οι εργάτριες της Πετρούπολης ξεσήκωσαν τους εργάτες και τους φαντάρους σε μια γενική απεργία και εξέγερση που ανέτρεψε τον Τσάρο με αιτήματα για ψωμί και ειρήνη. Ο Λένιν υποστήριξε ότι τα όργανα αγώνα που είχε συγκροτήσει η τάξη σε αυτή τη μάχη, τα σοβιέτ (συμβούλια) μπορούν να πάρουν όλη την εξουσία στα χέρια τους. Αυτό ήταν το νόημα ενός σύντομου κειμένου με τίτλο Οι «Θέσεις του Απρίλη» που παρουσίασε στο κόμμα του, τους μπολσεβίκους, όταν επέστρεψαν στην επαναστατημένη Ρωσία. Ο Λένιν δεν τα έβγαζε όλα αυτά από το κεφάλι του. Πατούσε στις εμπειρίες των ίδιων των εργατών τόσο της Κομμούνας του Παρισιού όσο και της επανάστασης του 1905 στη Ρωσία που είχε γεννηθεί τα σοβιέτ. Τον Οκτώβρη του 1917 οι μπολσεβίκοι θα οδηγούσαν τα εργατικά συμβούλια στη νίκη.

Παλεύουμε ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ, κόντρα στις επιθέσεις ενός συστήματος που γεννάει καταστροφή με κάθε ανάσα, και μαθαίνουμε από την ιστορία για να δώσουμε την προοπτική που αξίζουν οι αγώνες μας.

σώπου της στο κοινοβούλιο και την κυβερνήση για να εφαρμόσουν τις αναγκαίες αλλαγές. Ο Λένιν υποστήριζε αντίθετα ότι η επανάσταση πρέπει να συντρίψει το αστικό κράτος, να μην «αφήσει πέτρα πάνω στην πέτρα» και να χτίσει στη θέση του ένα «μιο-κράτος», «τύπου Κομμούνας», με την πιο «πλήρεια δημοκρατία» όπου «κάθε μαγερίσσο» θα μαθαίνει να κυβερνάει. Το «Κράτος και Επανάσταση», το βιβλίο που διατυπώνει ξεκάθαρα αυτές τις ιδέες ο Λένιν, είναι εντελώς επίκαιρο σήμερα.

Η άλλη μεγάλη συνεισφορά του Λένιν είναι στο πως πρέπει να είναι οργανωμένη η Αριστερά για να παίζει ένα προωθητικό ρόλο στη δυναμική της εργατικής τάξης. Από την «αρχή» όταν έγραφε το «**Τι να Κάνουμε;**» (με τον χαρακτηριστικό υπότιτλο Τα φλέγοντα ζητήματα του κινήματος) έρχονταν σε ρήξη με μια αντιληψη που έλεγε ότι αυτό που χρειαζόμαστε είναι ένα πολιτικό κόμμα που απλώς θα «εκφράζει» την τάξη. Όχι, έλεγε, χρειαζόμαστε ένα κόμμα που θα εκπαιδεύει τα μέλη του να είναι «το βήμα κάθε καταπιεσμένου», δηλαδή να συγκρούονται με τις κυρίαρχες ιδέες και στο εσωτερικό της τάξης.

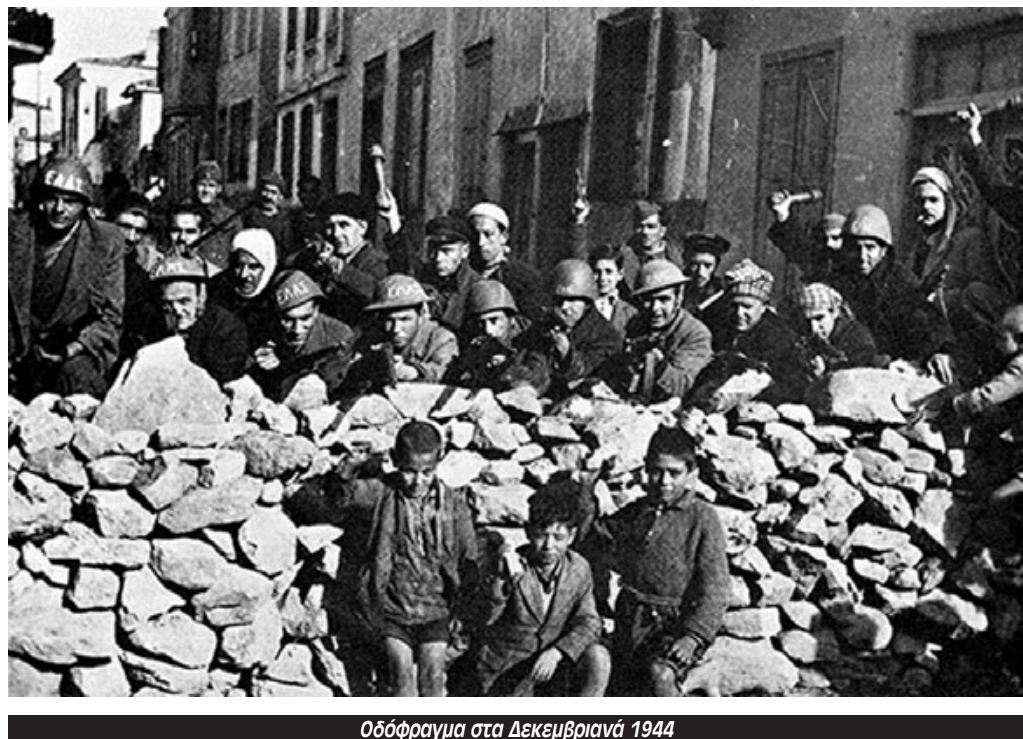
Επειδή η εργατική τάξη δεν δρα σαν συστηματικός στρατός, αλλά στο εσωτερικό της έχει διαφορετικά επίπεδα συνειδησης και εμπειρίας, χρειάζεται να πιο μαχητικά και προχωρημένα τμήματά της, η εργατική πρωτοπορία (το «συνειδητό προλεταριάτο») να οργανωθούν χωριστά. Αυτό το κόμμα ήταν οι μπολσεβίκοι, ένα κόμμα δημοκρατικής συζήτησης και συγκεντρωτικής δράσης εξοπλισμένο με την επαναστατική στρατηγική και θεωρία.

Οι μπολσεβίκοι δεν εμφανίστηκαν ως «από μηχανής θεός» το 1917 για να φωτίσουν (ή να «καπελώσουν») τους «αδαείς». Δίδασκαν και διδασκόνταν από τα πιο προχωρημένα τμήματα της εργατικής τάξης χρόνια πριν, σε μαζική κλίμακα από το 1912 όταν συγκροτήθηκαν σε ανεξάρτητο κόμμα και άρχισαν να κυκλοφορούν μια μερησίμα εφημερίδα την Πράβδα (Αλήθεια) στην Πετρούπολη. «

Τον Φλεβάρη του 1924 ο μαρξιστής φιλόσοφος Γ. Λούκατις έγραφε σε ένα βιβλίο με τίτλο «**Η Σκέψη του Λένιν**»: «Η επικαιρότητα της επανάστασης: αυτή είναι η θεμελιώδης σκέψη του Λένιν, καθώς και το καθοριστικό σημείο που τον συνδέει με τον Μαρξ». Σήμερα, που ζούμε την πολυκρίση του καπιταλισμού, μπορούμε να χτίσουμε την Αριστερά της επανάστασης.

Απεργία τήμησες Ιουλίου 1934

Οδόφραγμα στα Δεκεμβριανά 1944

Επανάσταση των Γαρυφάλλων, Πορτογαλία 1974

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΛΙΜΑΚΩΝΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Να κλιμακώσουμε την αντίσταση

Η δολοφονία του ηγετικού στελέχους της Χαμάς Αρούρι και άλλων 6 συνεργατών του την περασμένη Τρίτη από ισραηλινό πύραυλο, στην Βηρυτό ήταν η τελευταία απόδειξη για την πολεμική κλιμάκωση που επιδιώκει το Ισραήλ στη Μέση Ανατολή με τις πλάτες των ΗΠΑ.

Η επιλογή του Αρούρι δεν είναι τυχαία. Σύμφωνα με το Ρόιτερς, ο Αρούρι ήταν ένας από τους βασικούς διαπραγματευτές της Χαμάς στις συζητήσεις που συνεχίζονταν μέχρι και πριν λίγες εβδομάδες για κατάπαυση του πυρός και απελευθέρωση ομήρων. Ήταν ο βασικός διαπραγματευτής της Χαμάς με την Φατάχ και σε αρκετές περιπτώσεις στο παρελθόν με τις ίδιες τις ισραηλινές αρχές.

Σκοτώνοντας τον «διαπραγματευτή» με το καλημέρα της νέας χρονιάς, το ισραηλινό κράτος έδωσε τη χαριστική βολή και στη «διαπραγμάτευση» για «κατάπαυση πυρός» που ήδη πριν από τις γιορτές ήταν εκτός ατζέντας όχι μόνο του Ισραήλ -που δεν ήταν ποτέ- αλλά και των ΗΠΑ που έσπευσαν να βγάλουν οποιαδήποτε κατάπαυση από το ψήφισμα-«σούπα» του τελευταίου Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για το 2023. Ο πρωθυπουργός του Κατάρ δήλωσε σχετικά ότι «η δολοφονία του Αρούρι επηρέασε την ικανότητα της Ντόχας να μεσολαβεί μεταξύ της παλαιστινιακής οργάνωσης και του Ισραήλ».

Όπως βέβαια τυχαίο δεν είναι ότι το χτύπημα έγινε στην καρδιά του Λιβάνου, στην Βηρυτό, κάτι που είχε να συμβεί από το 2006. Το «δικαίωμα του Ισραήλ στην αυτοάμυνα» περιλαμβάνει πυραυλικά χτυπήματα όπου του γουστάρει ήταν το σαφές μήνυμα της ισραηλινής ηγεσίας που καυχείται ότι «πολεμάει ταυτόχρονα σε επτά μέτωπα»: Στη Γάζα, τη Δυτική Όχθη, τον Λίβανο, τη Συρία, το Ιράκ, την Υεμένη και το Ιράν.

Αλλά τίποτε απολύτως δεν μπορεί κανείς να περιμένει από τον ΟΗΕ και τους διεθνείς θεσμούς σχετικά με την γενοκτονία που επιχειρεί το Ισραήλ στη Γάζα και την αυξανόμενη επιθετικότητά του σε όλη τη Μέση Ανατολή.

Βασικό μέλημα του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Μπλίνκεν (που επισκέφθηκε για πολλοστή φορά) αυτές τις μέρες την Τουρκία, την Ελλάδα, την Ιορδανία, το Κατάρ, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, τη Σαουδική Αραβία, το Ισραήλ, τη Δυτική Όχθη και την Αίγυπτο είναι να στείλει το μήνυμα ότι οι ΗΠΑ έχουν τον έλεγχο στην περιοχή και να εξασφαλίσει ότι το Ισραήλ θα συνεχίσει να ασκεί τον διπλό ποταπό του ρόλο στη Γάζα και στη Μέση Ανατολή χωρίς αντιδράσεις και με την ανοχή ή τη στήριξη των κυβερνήσεων, δυτικών και αραβικών, για όσο χρειαστεί. Σύμφωνα με την Ουάσιγκτον Ποστ θέλει να προειδοποιήσει «κατ' ιδίαν» το Ισραήλ να μην εισέλθει σε άμεση σύγκρουση με τη Χεζμπολά, γιατί σύμφωνα με τις αμερικανικές εκτιμήσεις δεν θα καταφέρει να την κερδίσει.

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ ισχυρίζεται ότι «θα ήθελε λιγότερους νεκρούς Παλαιστίνιους αμάχους» λόγω της εσωτερικής και παγκόσμιας κατακραυγής και ότι «ανησυχεί για μια γενικότερη ανάφλεξη στην περιοχή». Αλλά οι ΗΠΑ όχι μόνο συνεχίζουν να προσφέρουν πολιτική, οικονομική και στρατιωτική κάλυψη στο κράτος του Ισραήλ αλλά μπαίνουν και οι ίδιες πιο ενεργά στο πολεμικό παιχνίδι.

Μέσα στην πρώτη εβδομάδα της χρονιάς αμερικανικές δυνάμεις επιχειρήσαν πλήγματα εναντίον σκαφών των Χούθι στην Ερυθρά Θάλασσα, εξέδωσαν τελεσίγραφο μαζί με εννέα

συμμάχους τους για γενικευμένες επιθέσεις εναντίον τους στην Υεμένη με βομβαρδισμούς –με τα σχέδια που έρχονται στο φως να περιλαμβάνουν ακόμη και χερσαίες δυνάμεις. Ενώ συνεχίζουν τα χτυπήματά τους σε στόχους στο Ιράκ και στην Συρία.

Οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν την επιχείρηση γενοκτονίας του Ισραήλ στην Γάζα για να κάνουν πιο αισθητή τη δική τους στρατιωτική παρουσία στη Μέση Ανατολή, ουδετεροποιώντας τους αντιπάλους του Ισραήλ και τους δικούς τους, μαζεύοντας «συνεργάτες» σε Ευρώπη και Μέση Ανατολή πάνω σε αυτή την ατζέντα και δίνοντας τελικά αέρα στο ισραηλινό κράτος να εφαρμόζει τη δική του ατζέντα. Αυτή η πραγματικότητα δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από την «σταθερή» τους τάχα τοποθέτηση για «λύση δύο κρατών».

Την περασμένη εβδομάδα ο υπουργός Άμυνας του Ισραήλ Γκάλαντ, αναφέρθηκε για πρώτη φορά δημοσίως στο σχέδιο του Ισραήλ για «όταν τελειώσει ο πόλεμος», επιδιώκοντας να διασκεδάσει τις εντυπώσεις ότι το Ισραήλ κάνει εθνοκάθαρση στην Γάζα. Μίλησε για «ένα είδος παλαιστινιακής οντότητας που θα ελέγχει τη ζωή των πολιτών «αφού οι κάτοικοι της Γάζας είναι Παλαιστίνιοι», είπε ότι δεν θα υπάρξουν εποικισμοί και ότι «την ανοικοδόμηση της Γάζας θα αναλάβουν αραβικά και ευρωπαϊκά κράτη» -και φυσικά όχι το ίδιο! Αλλά κάτω από τις εξής «προϋποθέσεις»:

Ότι η Χαμάς δεν πρόκειται να έχει καθόλου τον έλεγχο στη Λωρίδα της Γάζας, ότι όποιος αναλάβει την «διακυβέρνησή» της δεν θα βλέπει εχθρικά το Ισραήλ, ότι ο ισραηλινός στρατός θα μπορεί να μπουκάρει όποτε θέλει στην Γάζα για να επιβάλει τα παραπάνω αν ο

παλαιστινιακός λαός έχει διαφορετική άποψη. Και ότι σε κάθε περίπτωση αυτά θα συμβούν αφού ο ισραηλινός στρατός έχει εξοντώσει ολοσχερώς την Χαμάς και τους μαχητές που πολεμάνε στην Γάζα, μέχρι τον τελευταίο. «Ο πόλεμος δεν πρέπει να σταματήσει μέχρι να επιτύχουμε όλους τους στόχους -την εξάλειψη της Χαμάς, την επιστροφή όλων των ομήρων μας και την υπόσχεση ότι η Γάζα δεν θα αποτελεί πλέον απειλή για το Ισραήλ. Το λέω αυτό τόσο στους εχθρούς μας όσο και στους φίλους μας» δήλωσε χαρακτηριστικά ο Νετανιάχου. Ενώ ο αρχηγός του επιτελείου του ισραηλινού στρατού μιλώντας σε στρατιώτες (σημ. μέσα στην Δυτική Όχθη!) για τη νέα χρονιά είπε: «Θα πολεμάμε στη Γάζα όλο το χρόνο, αυτό είναι σίγουρο».

Αδυναμία

Με δεδομένη την ολοφάνερη αδυναμία και τις δυσκολίες να υποτάξουν την αντίσταση στην Γάζα και εν «αναμονή» της «εξάλειψης της Χαμάς», το κράτος του Ισραήλ, που μέσα σε τρεις μήνες εξόντωσε μόνο με τους βομβαρδισμούς το 1,5% του πληθυσμού της Γάζας, μέχρι το τέλος του χρόνου θα έχει εξαλείψει μαζί με το λιμό, το ψύχος και τις αρρώστιες που απλώνονται, το λιγότερο, το 6% του πληθυσμού.

Με δυο λόγια, η επιχείρηση εθνοκάθαρσης και γενοκτονίας στην πράξη θα κλιμακωθεί ακόμη κι αν αυτό δεν θα λέγεται ρητά. Αλλά ακόμη και αυτό το σχέδιο «διχάζει την κυβέρνηση Νετανιάχου» καθώς συναντά τις σφοδρές αντιδράσεις υπουργών όπως ο Μπεν Γκβίρ που προτείνει να επιστρέψουν Εβραίοι έποικοι στη Λωρίδα της Γάζας μετά τον πόλε-

μο και να «ενθαρρυνθεί» ο παλαιστινιακός πληθυσμός να «μεταναστεύσει».

Οι εξελίξεις της περασμένης εβδομάδας ανέδειξαν όμως κάτι ακόμη. Ότι οι Παλαιστίνιοι και γενικότερα οι Άραβες εργάτες στη Μέση Ανατολή δεν έχουν να περιμένουν απολύτως τίποτε από τις αραβικές ελίτ. Όχι μόνο από τον Σίσι, τον βασιλιά Αμπντάλα ή τους σαουδάραβες. Αλλά και από τις ηγεσίες που στα λόγια καταγγέλλουν τις ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Αυτό έγινε καθαρό από την τοποθέτηση του ηγέτη της Χεσμπολά Νασράλα μετά την επίθεση στην Βηρυτό ότι δεν θα προβεί σε αντίποινα που θα θέσουν σε κίνδυνο το «εθνικό συμφέρον του Λιβάνου» μένοντας ξανά σε μια προειδοποίηση ότι «αν ο εχθρός αποφασίσει να κάνει πόλεμο στον Λίβανο, η απάντησή μας στα πεδία των μαχών δεν θα έχει όριο ούτε περιορισμό σε όπλα και στόχους». Λίγες μέρες μετά, το Ισραήλ σκότωσε τον ανώτερο διοικητή της Χεζμπολά στον Λίβανο. Ο Νασράλα επίσης ξεκαθάρισε στην ομιλία του ότι ο «άξονας της αντίστασης» στο Ισραήλ, δεν υπόκειται σε κάποια κεντρική καθοδήγηση του Ιράν όπως υπαινίσσεται η Δύση και ότι οι «αντιστασιακές ομάδες» έχουν το δικό τους στρατηγικό όραμα και τη δική τους τοπική ατζέντα αναφερόμενος ρητά στους Χούθι λέγοντας ότι «δεν είναι εργαλεία που ενεργούν για το Ιράν» και φωτογραφίζοντας την Χαμάς και την «πλημμύρα του Αλ Άκσα».

Αυτήν την εικόνα επιβεβαίωσε η στάση του καθεστώτος στο Ιράν μετά την βομβιστική επίθεση με τους 100 νεκρούς από τρομοκρατικό χτύπημα, την ευθύνη του οποίου ανέλαβε το ISIS, δίπλα στον τάφο του Σουλεϊμάνι, του ιρανού στρατηγού που είχαν δολοφονήσει οι ΗΠΑ με χτύπημά τους στο Ιράκ πριν ακριβώς τρία χρόνια. Ο Τζαμιντί, πολιτικός σύμβουλος του προέδρου Ραϊσί, είπε ότι «η ευθύνη για αυτό το έγκλημα βαραινεί το αμερικανικό και το σιωνιστικό καθεστώς και η τρομοκρατία δεν είναι παρά εργαλείο». Αλλά ο πρόεδρος Ραϊσί περιορίστηκε να πει ότι «οι δράστες θα εντοπιστούν και θα τιμωρηθούν». Ας σημειωθεί ότι ανήμερα των Χριστουγέννων άλλο ισραηλινό χτύπημα στην Δαμασκό στην Συρία είχε οδηγήσει στην δολοφονία του Ιρανού ταξιαρχου Μουσαβί.

Βέβαια οι κλιμακούμενες προκλήσεις και επιθέσεις του αποθρασυμένου Ισραήλ εμπεριέχουν τον κίνδυνο ανά πάσα στιγμή, να ανατρέψουν αυτές τις ισορροπίες με το Ιράν και την Χεζμπολά και να μετατρέψουν τους σποραδικούς εκατέρωθεν βομβαρδισμούς και αψιμαχίες με την τελευταία σε κανονικό πόλεμο. Ο μόνος αξιόπιστος σύμμαχος της Παλαιστινιακής Αντίστασης είναι το αραβικό πεζοδρόμιο που συνεχίζει να κατεβαίνει στους δρόμους από την Ιορδανία μέχρι την Υεμένη και το κίνημα αλληλεγγύης στις χώρες της Δύσης που στις 13 Γενάρη θα κάνει ξανά αισθητή την παρουσία του σε όλο τον κόσμο κόντρα στο σχέδιο εθνοκάθαρσης του Ισραήλ και στα ιμπεριαλιστικά σχέδια των ΗΠΑ και των συμμάχων τους.

Γιώργος Πίπτας

Παγκόσμια Μέρα Δράσης 13 Γενάρη

Παγκόσμια μέρα δράσης για την Παλαιστίνη θα είναι το Σάββατο 13 Γενάρη καθώς ογκώδη συλλαλητήρια διοργανώνονται σε όλο τον κόσμο. Στην Αθήνα, το κάλεσμα που απευθύνουν η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, μαζικοί φορείς, συλλογικές και οργανώσεις, είναι για συγκέντρωση στις 2μμ στο Πάρκο Ελευθερίας και πορεία στην πρεσβεία του Ισραήλ. Συλλαλητήριο θα γίνει και στα Χανιά στις 12μες στην πλατεία Αγοράς. «Το ερχόμενο Σάββατο συντονιζόμαστε με το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Με τους εκατοντάδες χιλιάδες που θα διαδηλώσουν στην Ουάσιγκτον, το Λονδίνο και όλο τον κόσμο» αναφέρει το σχετικό κάλεσμα.

Στις ΗΠΑ πάνω από 100 οργανώσεις καλούν σε πανεθνικό συλλαλητήριο στην Ουάσιγκτον απαιτώντας από την κυβέρνηση των ΗΠΑ να σταματήσει τη στρατιωτική βοήθεια στο κράτος του Ισραήλ και την γενοκτονία που επιχειρεί στη Λωρίδα της Γάζας, με τους διοργανωτές να υποστηρίζουν ότι θα είναι το μεγαλύτερο απ' όσα έχουν γίνει μέχρι τώρα. «Ο πρόεδρος Μπάιντεν έχει περάσει τρεις μήνες αγνοώντας τα ουρλιαχτά των παιδιών κάτω από τα συντρίμια της Γάζας. Αυτό πρέπει να τελειώσει!» αναφέρουν στο κάλεσμά τους.

Σε πανεθνική διαδήλωση καλεί στο Λονδίνο το Σάββατο και το κίνημα αλληλεγγύης στη Βρετανία όπου το Σάββατο που μας πέρασε χιλιάδες άνθρωποι συμμετείχαν σε δεκάδες τοπικές διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα, με την αστυνομία να περικυκλώνει τους διαδηλωτές στο Λονδίνο. Διαδηλώσεις προετοιμάζονται σε πολλές άλλες πόλεις στην Ευρώπη, στην Αυστραλία, στη Νότιο Κορέα κ.α. Στην Κουάλα Λουμπούρ στη Μαλαισία, οι διοργανωτές αναμένουν τη συμμετοχή τουλάχιστον 30.000 ανθρώπων κοντά στην αμερικανική πρεσβεία με το BDS της Μαλαισίας να αναφέρει ότι η πρωτοβουλία για Παγκόσμια Μέρα Δράσης «στόχο έχει να εκφραστεί μαζικά η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και το αίτημα για άμεσο κατάπαυση του πυρός στην Γάζα».

Το 2024 μπήκε με το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη ακόμη πιο αποφασισμένο να κλιμακώσει τη δράση στο πλευρό της παλαιστινιακής αντίστασης και του παλαιστινιακού λαού. Από το Βερολίνο, την Αθήνα, τη Βοστώνη στις ΗΠΑ, το Όκλαντ στη Νέα Ζηλανδία και τη Μελβούρνη στην Αυστραλία -όπου οι διαδηλωτές φώναζαν το σύνθημα «no celebration until liberation»- μέχρι τη Βηρυτό, το Αμμάν και την Ραμάλα, η αλλαγή του χρόνου έγινε με το κίνημα αλληλεγγύης στο δρόμο. Μαζικά συλλαλητήρια αλληλεγγύης έγιναν τις επόμενες

μέρες στην Κοπεγχάγη και στο Όσλο.

Η δολοφονία του ηγέτη της Χαμάς Αρούρι στην Βηρυτό μετά από πυραυλικό χτύπημα του Ισραήλ στις 3 Γενάρη έκανε την οργή να ξεσπάσει. Οι Παλαιστίνιοι κατέβηκαν στους δρόμους στη Δυτική Όχθη όπου πραγματοποιήθηκε γενική απεργία. Αναφερόμενος στον Αρούρι, ο Tayseer Nasrallah, μέλος της επαναστατικής επιτροπής της Φατάχ είπε ότι «τον θαυμάζει για τη στάση του και τις ενωτικές του θέσεις για τις οποίες κέρδισε τον σεβασμό όχι μόνο μέσα στην Χαμάς αλλά και την Φατάχ» ενώ η Ismat Shakhshi γγ της Γενικής Ένωσης Παλαιστίνιων Γυναικών είπε: «Ο παλαιστινιακός λαός καταλαβαίνει ότι ο δρόμος για την ελευθερία είναι η αντίσταση. Ο Αρούρι ήταν ένας αφοσιωμένος μαχητής για την ελευθερία της πατρίδας μας».

Στο Αμμάν της Ιορδανίας ενόψει και της επίσκεψης Μπλίνκεν που ακολούθησε, στο στόχαστρο μπήκαν και οι αραβικές ελίτ. Σύμφωνα με το Middle East Eye χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν με σύνθημα «Αχ Αμμάν κάνε εξέγερση» καλώντας τον κόσμο να κάνει το ίδιο και στην Δυτική Όχθη. Σε εκατομμύρια υπολογίζονται οι διαδηλωτές που συμμετείχαν σε συλλαλητήρια στην Σαναά και άλλες πόλεις στην Υεμένη την περασμένη Παρασκευή, στις μεγαλύτερες διαδηλώσεις που έχουν γίνει μέχρι στιγμής στη χώρα με τους διαδηλωτές να κρατάνε φωτογραφίες μαχητών Χούθι που σκοτώθηκαν από το πρόσφατο χτύπημα των ΗΠΑ στην Ερυθρά Θάλασσα.

Στις 3 του Γενάρη, την ώρα που το Ισραήλ βομβάρδιζε στον Λίβανο δολοφονώντας τον Αρούρι, πάνω από 300 Εβραίοι αντισιωνιστές στην Καλιφόρνια «κατέλαβαν» την είσοδο του Καπιτωλίου στο Σακραμέντο απαιτώντας την κατάπαυση του πυρός στη Λωρίδα της Γάζας και ανεμίζοντας παλαιστινιακές σημαίες.

Στην Αθήνα, τα θέατρα, με τη συμμετοχή θεατών και ηθοποιών έγιναν ξανά το κέντρο για να εκφραστεί η αλληλεγγύη. Στην παρέμβαση αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό που πραγματοποιήσαν σπουδαστές/ριες καλλιτεχνικών σχολών στην κεντρική σκηνή του Εθνικού Θεάτρου στο κτίριο Τσίλλερ, σήκωσαν πανό που έγραφαν: «Να μη συνθησούμε στην φρικαλεότητα - Καμιά σχέση με το κράτος - δολοφόνο του Ισραήλ» και «Stop bombing Gaza». Παρέμβαση με την προκήρυξη που καλεί στο συλλαλητήριο στις 13/1 και στην εκδήλωση αλληλεγγύης στις 20/1 πραγματοποιήθηκε η Συμμαχία στη συζήτηση και τη συναυλία που διοργανώθηκε στο Γκάζι με τη συμμετοχή του Παλαιστίνιου ράπερ Τάμερ Ναφάρ και του ισραηλινού σκηνοθέτη Ούντι Αλόιν.

Γ.Π.

Απλώνουμε την αλληλεγγύη

Μια πλατιά εκδήλωση αλληλεγγύης οργανώνει το Σάββατο 20 Γενάρη στις 6μμ στη Νομική η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη με τη συμμετοχή ομιλητών-τριών από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, τα συνδικάτα, το BDS Ελλάδας, πανεπιστημιακούς, δημοσιογράφους, ανθρώπους των τεχνών, με με θέμα «Ιμπεριαλισμός, Μέση Ανατολή και η πάλη για Ελεύθερη Παλαιστίνη».

Ομιλητές-τριες στην εκδήλωση που θα συντονίσουν η Άννα Στάμου από τη Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας και η Ζαννέτα Λυσικάτου από το Γενικό Συμβούλιο ΠΟΕΔΗΝ, είναι οι Μοχάμεντ Ελ Σαγιέντ (Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας), Γιώργος Τσιάρας (δημοσιογράφος), Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος (σκηνοθέτης), Παντελής Βαϊνάς (ΕΕ ΑΔΕΔΥ), Κατερίνα Πατρικίου (πρόεδρος σωματίου εργαζομένων νοσοκομείου Άγιος Σάββας), Γιώργος Τσιμουρής (πανεπιστημιακός Πάντειο), Αννέτα Καββαδία (δημοσιογράφος - Αλληλεγγύη για Όλους), Δημήτρης Πλειώνης (BDS Greece), Νικόλας Κοσματόπουλος (καθηγητής στο τμήμα πολιτικών σπουδών στο αμερικανικό πανεπιστήμιο Βηρυτού και μέλος Decolonize Hellas), Γιάννης Σηφακάκης (Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη).

«Η νέα χρονιά ξεκινάει με την κλιμάκωση της βαρβαρότητας του κράτους-απαρτχάιντ του Ισραήλ. Αλλά και με τις παλαιστινιακές σημαίες να ανεμίζουν περήφανα στη γιορτή της παραμονής της Πρωτοχρονιάς στο Σύνταγμα» αναφέρει η Συμμαχία στο κάλεσμά της που ήδη κυκλοφορεί μεταφρασμένο στα αραβικά και στα αγγλικά. «Το κίνημα αλληλεγγύης στον αγώνα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη είναι πλειοψηφικό ρεύμα, ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ που πριν λίγο καιρό φώτιζε την πρόσοψη της Βουλής με τη σημαία του Ισραήλ και προσπαθούσε να συλλάβει αγωνιστές που σήκωναν την παλαιστινιακή σημαία.

Με τις πλάτες της Δύσης

Η οργανωμένη επιχείρηση εθνοκάθαρσης και γενοκτονίας του ισραηλινού στρατού συνεχίζεται με τις πλάτες της Δύσης. Πάνω από 1,5% του πληθυσμού στη Γάζα έχουν δολοφονηθεί από τις βομβαρδισμούς, πάνω από το 60% των κατοικιών έχει καταστραφεί, το 85% του πληθυσμού ζει σε άθλιες συνθήκες σε «ζώνες ασφαλείας» με την πείνα και τις ασθένειες να θερίζουν.

Η Παλαιστινιακή Αντίσταση όμως δεν κάμπτεται, αντίθετα συνεχίζει ενωμένη να παλεύει στα ερείπια της Γάζας, στις πόλεις και τα χωριά της Δυτικής Όχθης. Για να καλύψει αυτή την αποτυχία το Ισραήλ κλιμακώνει, η δολοφονία του στελέχους της Χαμάς Σαλέχ Αλ-Αρούρι στην Βηρυτό απειλεί να απλώσει τον πόλεμο ευρύτερα.

Οι κυβερνήσεις που κόπτονται κατά τ' άλλα για τη «διεθνή νομιμότητα» και ορκίζονται στο «δικαίωμα αυτοάμυνας» του Ισραήλ, τηρούν σιωπή όταν οι βόμβες του κράτους - τρομοκράτη δολοφονούν σε ένα ανεξάρτητο γειτονικό κράτος. Οι ΗΠΑ, οι κυβερνήσεις της Ε.Ε και μαζί τους και η κυβέρνηση της ΝΔ, στηρίζουν με κάθε μέσο το Ισραήλ για να ελέγξουν τη Μέση Ανατολή και τις διαδρομές του πετρελαίου και του φυσικού αερίου. Στέλνουν αρμάδες στην Ερυθρά Θάλασσα για φυλάει τη Διώρυγα του Σουέζ για λογαριασμό του Ισραήλ, των εφοπλιστών

και των μεγάλων εταιρειών.

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που έκανε δυναμικά την εμφάνισή του σε όλο τον κόσμο τους περασμένους μήνες, μαζί με την ενωμένη Παλαιστινιακή Αντίσταση και το «αραβικό πεζοδρόμιο» είναι η δύναμη που μπορεί να καθορίσει τη νέα χρονιά. Το σταμάτημα των ισραηλινών εγκλημάτων στην Παλαιστίνη δεν θα έρθει από τις κυβερνήσεις που μιλάνε υποκριτικά για «βιώσιμο παλαιστινιακό κράτος», την ίδια στιγμή που εξοπλίζουν το Ισραήλ για να δολοφονεί από τη Γάζα μέχρι τη Βηρυτό.

Θα έρθει από την κλιμάκωση του αγώνα για μια Παλαιστίνη Ελεύθερη, από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο, μια Παλαιστίνη δημοκρατική, χωρίς νόμους απαρτχάιντ, πολυπολιτισμική και πολυθρησκευτική, με το δικαίωμα στους Παλαιστίνιους πρόσφυγες από το 1948 μέχρι σήμερα να επιστρέψουν στη γη τους.

Αυτόν τον αγώνα μπορούμε να τον κλιμακώσουμε σε κάθε χώρο δουλειάς και σπουδών, σε κάθε πόλη και γειτονιά. Για να σταματήσει κάθε συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με το κράτος-δολοφόνο, να κλείσουν οι βάσεις, που λειτουργούν σαν πηγή ανεφοδιασμού για ΗΠΑ Ισραήλ, να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες.

Οι εργαζόμενοι που διεκδικούν δουλειές και όχι βόμβες, λεφτά για Υγεία-Παιδεία και τις ανάγκες μας και όχι για εξοπλισμούς και φρεγάτες, οι φοιτητές/τριες που ξεσηκώνονται για να υπερασπίσουν τα πανεπιστήμιά τους ενάντια στην «παιδεία των starts-ups» που αντιγράφει η κυβέρνηση από το «σύμμαχο Ισραήλ». Κάθε αγώνας, ενάντια στη φτώχεια, το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία, την καταστροφή του περιβάλλοντος, συνδέεται και δυναμώνει με την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη.

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, σας καλούμε να συζητήσουμε πως θα οργανώσουμε τη συνέχεια αυτού του αγώνα. Να κλιμακώσουμε τις κινητοποιήσεις μας στο πλευρό της Παλαιστίνης μέχρι τη νίκη!»

Ο Maziar Seyednejad, είναι συνδικαλιστής εργάτης, φυλακισμένος στις φυλακές Εβίν της Τεχεράνης. Καταδικάστηκε πέρνοι από το Επαναστατικό Δικαστήριο της Τεχεράνης σε δύο χρόνια φυλάκιση με την κατηγορία της "συμμετοχής σε κομμουνιστικές ομάδες", ένα χρόνο φυλάκιση για την κατηγορία της "προπαγάνδας κατά τον καθεστώτος" και ως πρόσθετη ποινή του απαγορεύτηκε η έξοδος από τη χώρα για δύο χρόνια, απαγορεύτηκε η συμμετοχή σε κόμματα και ομάδες και απαγορεύτηκε η διαδικτυακή δραστηριότητα. Μίλησε μέσα από τη φυλακή, στον Σιγιαβάς Σαχαμπί, δημοσιογράφο και ακτιβιστή που ζει στην Ελλάδα, για τους εργατικούς αγώνες στο Ιράν:

«Αυτές τις μέρες, ταυτόχρονα με την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων εργαζόμενων και συνταξιούχων, γινόμαστε μάρτυρες ενός νέου κύματος διαμαρτυριών από τους εργαζόμενους του Εθνικού Ομίλου Χάλυβα του Χουζεστάν. Απαιτούν την εξίσωση των μισθών, την καταβολή των δεδουλευμένων και την επαναπρόσληψη των απολυμένων εργαζόμενων του εργοστασίου.

Πριν από πέντε χρόνια είχαν κορυφωθεί οι απεργίες των εργαζόμενων του Εθνικού Ομίλου Χάλυβα και της Βιομηχανίας Ζαχαροκάλαμου του Χαφτ Ταπέχ. Η 1η Δεκεμβρίου 2018, είχε σηματοδοτηθεί από τις συντονισμένες διαμαρτυρίες των εργαζόμενων των δύο αυτών εταιρειών. Μερικά από τα συνθήματά τους έλεγαν:

"Εμείς και οι εργάτες του χάλυβα, ενάντια στην αδικία και την καταπίεση, θα αγωνιστούμε", "Είμαστε εργάτες της φωτιάς, θα γκρεμίσουμε την καταπίεση" και "Είμαστε εργάτες της Χαφτ Ταπέχ, πεινάμε, πεινάμε".

Αναμφίβολα, οι απεργίες και οι διαμαρτυρίες των εργατών του Εθνικού Ομίλου Χάλυβα και της Χαφτ Ταπέχ αποτέλεσαν ένα λαμπρό κεφάλαιο στους εργατικούς αγώνες. Όχι μόνο άλλαξαν το πλαίσιο των εργατικών διαμαρτυριών, αλλά συνέβαλαν και στην ευαισθητοποίηση της κοινωνίας στο σύνολό της. Αυτές οι διαμαρτυρίες ευαισθητοποίησαν την κοινωνία για τη λεηλασία που πραγματοποιείται στο όνομα των ιδιωτικοποιήσεων και βοήθησαν τους ανθρώπους να κατανοήσουν τη σχέση μεταξύ των πολιτικών ιδιωτικοποιήσεων και του διευρυνόμενου ταξικού χάσματος.

Ο αγώνας στον Εθνικό Όμιλο Χάλυβα έδειξε ότι οι εκπρόσωποι των εργαζόμενων δεν μπορούν να παίρνουν αποφάσεις ξέχωρα από τους διαμαρτυρόμενους εργαζόμενους. Οι εκπρόσωποι αυτοί συμβουλευονται τη γενική συνέλευση για κάθε απόφαση και μεταφέρουν τις απο-

Οι εργάτες του Ιράν στον αγώνα

φάσεις της γενικής συνέλευσης των εργαζόμενων στον εργοδότη ή στο κοινό.

Επιπλέον, σε αυτές τις διαμαρτυρίες συμμετείχαν οι εργαζόμενοι μαζί με τις οικογένειές τους. Έδειξαν στην ευρύτερη κοινωνία ότι η εργασιακή αστάθεια συνδέεται με την αστάθεια της ζωής μεγάλων τμημάτων της κοινωνίας, καταλήγοντας στην καταστροφή του μέλλοντος των επόμενων γενεών. Υπογράμμισε επίσης ότι οι γυναίκες πλήττονται περισσότερο από αυτή την αστάθεια, καθώς διαταράσσει περισσότερο τις αναπαραγωγικές λειτουργίες της εργατικής τάξης.

Εμπειρίες

Έχουν περάσει πέντε χρόνια από εκείνες τις ημέρες και από την πρώτη μου σύλληψη, και τώρα σηκώνω με υπερηφάνεια το κόστος και υποστηρίζω τις κινητοποιήσεις των εργαζόμενων του Εθνικού Ομίλου Χάλυβα και της Χαφτ Ταπέχ. Σε αυτά τα πέντε χρόνια, η κοινωνία μας, συμπεριλαμβανομένων των μισθωτών, των γυναικών, της νεολαίας, των μεταναστών και όλων των καταπιεσμένων μειονοτήτων, έχει βιώσει πολλές εμπειρίες.

Η γενέτειρά μου, το Χουζεστάν, έγινε μάρτυρας μιας μεγάλης εξέγερσης για το νερό, και πέρυσιν, ένα προοδευτικό κίνημα με το σύνθημα "Jin, Jiyan, Azad" (Γυναίκα, Ζωή, Ελευθερία) στόχευσε την καρδιά του κυρίαρχου ιδεολογικού συστήματος.

Λαμβάνοντας υπόψη αυτή την πενταετή ιστορία, πρέπει να επανεξετάσουμε τις εμπειρίες του αγώνα μας και να αποσαφηνίσουμε τις θετικές και αρνητικές πτυχές του. Το πιο σημαντικό ερώτημα που έχουμε μπροστά μας είναι γιατί, μετά από πέντε χρόνια διαφόρων κύκλων οικονομι-

κών διαμαρτυριών, παράλληλα με τις γενικές εξεγέρσεις με κέντρο την υπεράσπιση των γυναικών και των μειονοτήτων, δεν έχει ακόμη δημιουργηθεί μια σταθερή και ενισχυτική σύνδεση μεταξύ αυτών των δύο.

Η συνολική απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι δύσκολη, αλλά με βάση την προσωπική μου εμπειρία στους αγώνες του Εθνικού Ομίλου Χάλυβα και της Ζαχαροβιομηχανίας του Χαφτ Ταπέχ, ένας από τους κύριους λόγους για τη δυσκολία τους να συνδεθούν με ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα σχετίζεται με το πρόβλημα διαμόρφωσης σταθερών οργανώσεων. Παρόλο που τα μοντέλα που δοκιμάστηκαν σε αυτές τις δύο οδήγησαν στην ενδυνάμωση των εργαζόμενων στη λήψη αποφάσεων, οι ασαφείς μηχανισμοί και η διολισθήση σε συνθήματα μακριά από την αντικειμενική πραγματικότητα των εργατικών διεκδικήσεων προκάλεσαν την αστάθεια και την αδυναμία αυτής της οργάνωσης απέναντι στις διαβρωτικές πιέσεις των κατασταλτικών δυνάμεων και των καπιταλιστών.

Το νέο κύμα κινητοποιήσεων των εργαζόμενων και των συνταξιούχων, λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία των τελευταίων πέντε ετών, μπορεί δυνητικά να συνοδευτεί από πιο συνεκτικούς και ισχυρούς μηχανισμούς συλλογικής οργάνωσης των εργαζόμενων με τη μορφή συνδικάτων, σωματείων ή οποιασδήποτε άλλης μορφής αποφασίσουν.

Περίπου τρεις χιλιάδες εργαζόμενοι της Χαλυβουργίας Αχβάζ απεργούν εδώ και ένα μήνα σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την απαγόρευση εισόδου δεκάδων συναδέλφων τους στο εργοστάσιο και την ελλιπή εφαρμογή του σχεδίου ταξινόμησης θέσεων εργασίας.

Τα αιτήματα των εργαζόμενων του Εθνικού Βιομηχανικού Ομίλου Χάλυβα του Ιράν περιλαμβάνουν την άρση της απαγόρευσης εισόδου στην εταιρεία των εργαζόμενων που βρίσκονται σε διαθεσιμότητα και την επαναπρόσληψη των ήδη απολυμένων εργατών, την εξίσωση των μισθών σύμφωνα με τις αποδοχές των εργαζόμενων σε γειτονικές χαλυβουργικές εταιρείες με βάση το κόστος διαβίωσης ενός τετραμελούς νοικοκυριού, καθώς και την άμεση και πλήρη εφαρμογή της ταξινόμησης των θέσεων εργασίας.

Οι εργάτες της Shafaq έχουν γίνει συμβασιούχοι. Άλλα αιτήματά τους είναι η αποπομπή του διευθύνοντος συμβούλου του ομίλου, η απαλλοτρίωση από την Εθνική Τράπεζα, η συμμετοχή των εργαζόμενων στη διοίκηση της εταιρείας και η διαφάνεια του οικονομικού ισολογισμού της εταιρείας, ο οποίος ανήκει στο λαό και σε ολόκληρη την κοινωνία.

Απεργία

Σε κοινή ανακοίνωση τεσσάρων εργατικών οργανώσεων, που αναφέρεται στην απεργία αυτή και στα αιτήματα των εργαζόμενων, υπογραμμίζεται ότι "τα αιτήματα αυτά αγνοούνται από την εργοδοσία και τη διοίκηση της εταιρείας εδώ και χρόνια και οι εργαζόμενοι δεν έχουν λάβει ποτέ σαφή απάντηση".

Το Συνδικάτο Εργαζόμενων Ζαχαροκάλαμου Χαφτ Ταπέχ, η Ομάδα Ενότητας Συνταξιούχων, η Συντονιστική Επιτροπή για τη Βοήθεια στη Δημιουργία Εργατικών Οργανώσεων και οι Συνταξιούχοι του Χουζεστάν έγραψαν: "Πολλοί από αυτούς τους εργαζόμενους, οι οποίοι στέκονται τώρα θαρραλέα ενάντια στον Μοχάμαντ, τον διεφθαρμένο διευθυντή του Εθνικού Ομίλου Χάλυβα, και την

Εθνική Τράπεζα στην οποία έχει παραδοθεί η ιδιοκτησία του εργοστασίου, απαιτούν την αποπομπή του. Ανήκουν σε μια γενιά νέων εργαζομένων που έχουν πάρει το μάθημα του αγώνα από τους βετεράνους εργαζόμενους συντρόφους τους".

Θυμίζουμε ότι τη δεκαετία του '70, "οι εργάτες του εργοστασίου σωλήνων του Αχβάζ, το οποίο έκλεισε από την κυβέρνηση και τους ιδιώτες και οι ίδιοι έχασαν τις δουλειές τους, διαμαρτύρονταν στους δρόμους επί μήνες για να αποτρέψουν την τύχη που ήθελαν να τους επιβάλουν. Ήταν κατά τη διάρκεια αυτών των διαμαρτυριών που εισέβαλαν στο κυβερνητικό κτήριο του Χουζεστάν λόγω των προσπαθειών αποφυγής ευθυνών από τις αρχές".

Σύμφωνα με την εν λόγω δήλωση, το εργοστάσιο σωλήνων ήταν ένα από τα εργοστάσια του Εθνικού Βιομηχανικού Ομίλου Χάλυβα του Αχβάζ, το οποίο μετά το κλείσιμο του εργοστασίου, τα μηχανήματά του πουλήθηκαν ως παλιοσίδερα.

Οι οργανώσεις που υπογράφουν την ανακοίνωση, αναφερόμενες στις απεργίες διαρκείας των τελευταίων ετών του ομίλου και στις πορείες τους στην πόλη Αχβάζ, προσθέτουν: "Τώρα, αυτή η γενιά εργατών του Εθνικού Ομίλου έχει το δικαίωμα να σταματήσει την παραγωγή με την απεργία της και να αποκαλέσει τη διοίκηση διεφθαρμένη και εχθρό της. Επειδή γνωρίζουν ότι λόγω της ανευθυνότητας και της ιδιοτέλειας της εργοδοσίας και της διοίκησης, αν δεν αγωνιστούν για τα αιτήματά τους, θα αντιμετωπίσουν αναμφίβολα την τύχη των εργαζόμενων του εργοστασίου σωλήνων".

Το Συνδικάτο Εργαζόμενων Ζαχαροκάλαμου Χαφτ Ταπέχ, η Ομάδα Ενότητας Συνταξιούχων, η Συντονιστική Επιτροπή για τη Βοήθεια στη Δημιουργία Εργατικών Οργανώσεων και οι Συνταξιούχοι του Χουζεστάν πρόσθεσαν ότι "η σημερινή διαμαρτυρία των εργαζόμενων είναι μια υπεράσπιση της ταξικής τους ταυτότητας και του δικαιώματος στη ζωή, και η συνέχιση αυτών των διαμαρτυριών αποτελεί πρακτικό μάθημα και εμπειρία για τους εργαζόμενους του χαλυβουργικού συγκροτήματος Χουζεστάν, της Εθνικής Εταιρείας Γεωτρήσεων, της Πετρελαϊκής Εταιρείας, της Εταιρείας Φυσικού Αερίου, των Πετροχημικών, καθώς και για τους εργαζόμενους άλλων εργοστασίων και κέντρων παραγωγής που στερούνται τα δικαιώματά τους στο σημερινό πολιτικό και οικονομικό σύστημα".

Τόνισαν επίσης την ανάγκη δημιουργίας ανεξάρτητων οργανώσεων με τη μορφή συνδικάτων ή σωματείων από τους εργαζόμενους και δήλωσαν ότι οι ανεξάρτητες εργατικές οργανώσεις αποτελούν το καταφύγιο και το εργαλείο συλλογικής εξουσίας για τους εργαζόμενους».

YEMENH

Η αντίσταση των Χούθι

Οι ΗΠΑ στήνουν συμμαχία προθύμων για να επιτεθούν στην Υεμένη, απειλώντας να απλώσουν τον πόλεμο σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Ο Μητσοτάκης και ο Δένδιας έτρεξαν από τους πρώτους να δηλώσουν ότι η Ελλάδα θα στείλει φρεγάτα δίπλα στα αμερικάνικα αεροπλανοφόρα. Τις τελευταίες βδομάδες η ντε φάκτο κυβέρνηση και ο στρατός της Υεμένης πραγματοποίησαν επιθέσεις σε πλοία που κατευθύνονται στο Ισραήλ. Οι εφοπλιστές διαμαρτύρονται πως μειώνονται τα κέρδη τους γιατί το κόστος διέλευσης από την Ερυθρά Θάλασσα εκτοξεύτηκε λόγω του κινδύνου. Πολλές μεγάλες ναυτιλιακές εταιρείες έχουν ανακατευθύνει τα πλοία τους γύρω από την Αφρική για να αποφύγουν την Ερυθρά Θάλασσα. Η Υεμένη ελέγχει στρατηγικά το νότιο άκρο της Ερυθράς Θάλασσας, τα στενά του Μπαμπ αλ-Μάνταμπ. Από εκεί, και από το βόρειο άκρο, το Σουέζ, περνά το 15% του παγκόσμιου θαλάσσιου εμπορίου.

Η προπαγάνδα ενάντια στην Υεμένη είναι σκέτα ψέματα. Η απόφαση της κυβέρνησης της Υεμένης να εμποδίσει τα ισραηλινά πλοία δεν είναι “τρομοκρατία”. Είναι αλληλεγγύη στους Παλαιστίνιους που δολοφονούνται μαζικά. Οι εκπρόσωποι της Υεμένης δήλωσαν ανοιχτά πως δεν έχουν σκοπό να παρεμποδίσουν το διεθνές εμπόριο αλλά μόνο την τροφοδοσία και τον ανεφοδιασμό του Ισραήλ. Λένε πως οι επιθέσεις γίνονται κατ’εφαρμογή της Σύμβασης του ΟΗΕ ενάντια στο έγκλημα της Γενοκτονίας. Είναι μια σύμβαση που την έχει υπογράψει και η Ελλάδα από το 1949. Αλλά η ελληνική κυβέρνηση βρίσκεται στο πλευρό των δολοφόνων και κατηγορεί όσους προσπαθούν να αποτρέψουν την γενοκτονία ως τρομοκράτες.

Το γεγονός ότι η Υεμένη δεν βρίσκεται κάτω από τον έλεγχό τους και κάνει αυτό που θα έπρεπε να κάνουν όσοι δηλώνουν την αλληλεγγύη τους στην Παλαιστίνη είναι που προκαλεί πανικό στους ιμπεριαλιστές. Η Υεμένη λειτουργεί ως παράδειγμα που βάζει τεράστια πίεση σε όλες τις κυβερνήσεις της Μέσης Ανατολής. Αν η πιο φτωχή χώρα της περιοχής μπορεί να υψώνει το ανάστημά της απέναντι στους σιωνιστές, τι κάνουν οι υπόλοιποι; Οι απειλές των προθύμων κατά της Υεμένης δεν είναι μόνο υπεράσπιση του Ισραήλ και των εφοπλιστών αλλά και προσπάθεια σωτηρίας των αραβικών καθεστώτων που τρέμουν τον ξεσηκωμό.

Τα διεθνή ΜΜΕ παρουσιάζουν τους αντάρτες “Χούθι” (όπως τους

Διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη την Παρασκευή 5 Γενάρη στη Σαναά, πρωτεύουσα της Υεμένης. Φωτό: Mohammed Huwais/AFP

αποκαλούν) σαν τρομοκρατική, φανατική, ισλαμιστική οργάνωση. Δεν παραλείπουν ποτέ να επισημάνουν ότι “στηρίζονται από το Ιράν”. Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Οι Χουθίτες είναι το κίνημα **Ανσάρ-Αλλάχ** που έχει πλέον στα χέρια το μεγαλύτερο μέρος της Υεμένης. Η λεγόμενη “διεθνώς αναγνωρισμένη κυβέρνηση” της Υεμένης είναι μια μαριονέτα της Σαουδικής Αραβίας που δεν ελέγχει σχεδόν τίποτα. Ένα κομμάτι της νότιας Υεμένης βρίσκεται στα χέρια μιας τρίτης δύναμης, του “Μεταβατικού Συμβουλίου” που θέλει να αποσχίσει το Νότο και έχει τη στήριξη των Εμιράτων. Οι επιθέσεις στην Ερυθρά Θάλασσα δεν είναι απλώς αντάρτικες αλλά γίνονται από το μεγαλύτερο μέρος του στρατού της Υεμένης που πέρασε στο πλευρό του Ανσάρ-Αλλάχ. Τις τελευταίες μέρες, και άλλες πολιτικές δυνάμεις και τοπικοί ηγέτες της χώρας δηλώνουν τη στήριξή τους στην απόφαση του Ανσάρ-Αλλάχ για αλληλεγγύη στους Παλαιστίνιους.

Οι Χουθίτες έχουν όλο το δίκιο με το μέρος τους. Έφτασαν να ελέγξουν τα σημαντικότερα κέντρα της Υεμένης επειδή νίκησαν στο βάρβαρο πόλεμο που εξαπέλυσε η Σαουδική Αραβία το 2015. Οργάνωσαν την αντίσταση στην σαουδική εισβολή και κατάφεραν να εξευτελίσουν τον στρατιωτικό και οικονομικό γίγαντα, μαζί και τον πρίγκιπα **Μοχάμεντ μπιν Σαλιμάν**. Όσοι τώρα δηλώνουν την ανησυχία τους για όσα συμβαίνουν στην Υεμένη, μάλλον κοίταζαν αλλού όταν εξελισσόταν μια από τις μεγαλύτερες σφαγές και ανθρωπίνες τραγωδίες από το 2015. ΗΠΑ,

Βρετανία, Γερμανία και άλλες δυνάμεις έδωσαν όλη τους τη στήριξη στη Σαουδική εισβολή, πούλησαν και διέθεσαν μαζικά εξοπλισμούς. Μια εκτίμηση λέει πως η Σαουδική Αραβία ξόδεψε 200 εκατομμύρια δολάρια κάθε μέρα. Ταυτόχρονα επέβαλαν έναν ασφυκτικό αποκλεισμό. Σύμφωνα με τη UNICEF, το αποτέλεσμα ήταν ο μεγαλύτερος λιμός στον πλανήτη αυτά τα χρόνια. Πάνω από 20 εκατομμύρια άνθρωποι έμειναν χωρίς αρκετά τρόφιμα. Το 70% του πληθυσμού έφτασε να μην έχει καθημερινή πρόσβαση σε καθαρό νερό. Την ώρα που οι σαουδάραβες πιλότοι έκαναν βομβαρδισμούς σε αψύλακτα χωριά μόνο για να κάνουν εκπαίδευση στα καινούργια τους αεροπλάνα, στην Υεμένη εξελίχθηκε το μεγαλύτερο σύγχρονο κύμα χολέρας, με πάνω από ένα εκατομμύριο κρούσματα. Πάνω από 150 χιλιάδες σκοτώθηκαν βίαια. Πάνω από 200 χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από έμμεσες επιπτώσεις του πολέμου, όπως η πείνα.

Επίθεση

Όμως η αντίσταση νίκησε. Αν γυρίσει κανείς πίσω στο Σεπτέμβριο του 2019 θα δει ότι η Υεμένη είχε ξαναέρθει στα πρωτοσέλιδα όταν οι Χουθίτες κατάφεραν μια επίθεση με ντρον κατά των εγκαταστάσεων της πετρελαϊκής Aramco, στο εσωτερικό της Σαουδικής Αραβίας. Και τότε, η προσοχή δεν έπεσε στα εκατομμύρια ανθρώπους που υπέφεραν, αλλά στον κίνδυνο για την οικονομία από την άνοδο του πετρελαίου. Το μήνυμα ωστόσο ήταν πως τέσσερα χρόνια σφυροκοπήματος της Υεμένης,

δεν είχαν κάνει τη Σαουδική Αραβία πιο ασφαλή αλλά λιγότερο.

Από το 2019, οι σύμμαχοι της Σαουδικής Αραβίας άρχισαν ένας ένας να αποχωρούν. Ξεκίνησαν συγκρούσεις ανάμεσα στα Εμιράτα και τη Σαουδική Αραβία που είχαν διαφορετικές τακτικές και σχέδια για την Υεμένη. Τελικά και η Σαουδική Αραβία αναγκάστηκε να παραδεχθεί την ήττα της και να αναδιπλωθεί. Ο **Τραμπ** σχεδόν την τελευταία μέρα της θητείας του έβαλε το Ανσάρ-Αλλάχ στη λίστα των τρομοκρατικών οργανώσεων ενώ ο **Μπάιντεν** το έβγαλε από τη λίστα τις πρώτες μέρες της δικής του θητείας. Η Σαουδική Αραβία, πριν από τις τελευταίες εξελίξεις, είχε ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με τους Χουθίτες για εξομάλυνση των σχέσεων και λήξη του εμπόργκου.

Η εισβολή της Σαουδικής Αραβίας είχε έρθει σαν απάντηση στην πανηγυρική κατάληψη της πρωτεύουσας της Υεμένης, Σαναά από τους Χουθίτες το 2015. Ήταν γεγονός τεράστιας σημασίας. Οι Χουθίτες είχαν ξεκινήσει τη δεκαετία του '90 ως ένα πολιτικό κίνημα στην επαρχία Σάαντα από τον **Χουσεΐν αλ-Χούθι**, εκφράζοντας την θρησκευτική κοινότητα των Ζαΐντιτών που είναι η πλειονότητα στην περιοχή (και συνολικά πάνω από ένα τρίτο της Υεμένης). Όταν ενοποιήθηκε η Νότια με τη Βόρεια Υεμένη το 1990, ακολούθησε ένας εμφύλιος πόλεμος, στον οποίο η Σαουδική Αραβία επίσης παρενέβη, όχι μόνο άμεσα αλλά και κινητοποιώντας ισλαμιστικές οργανώσεις (ανάμεσά τους και τους προδρόμους της αλ-Κάιντα). Οι Σαουδάρα-

βες και οι Δυτικοί στήριξαν την άνοδο του **Σάλεχ** στην εξουσία, την οποία τελικά κράτησε για 22 χρόνια, ως το 2012. Το κίνημα του Χούθι και η Αριστερά έφεραν εξίσου θύματα του Σάλεχ, των Σαουδαράβων και των τζιχαντιστών.

Το 2003, ο πόλεμος στο Ιράκ ριζοσπαστικοποίησε ολόκληρη την Υεμένη και ιδιαίτερα το κίνημα του Χούθι που πλέον υιοθέτησε την αντίσταση στον ιμπεριαλισμό σαν βασική του πολιτική. Η Υεμένη είχε έντονη και πρόσφατη παράδοση αγώνων ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Το 1962 στη Βόρεια Υεμένη μια επανάσταση ανέτρεψε τον βασιλιά και έβαλε σε ανησυχία τους Βρετανούς που συνέχιζαν να κατέχουν το Νότο ως αποικία. Οι Βρετανοί στήριξαν τις δυνάμεις του βασιλιά και τη σαουδαρβική παρέμβαση αλλά τελικά έφυγαν κυνηγημένοι. Αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το αγαπημένο τους Άντεν, που στη διάρκεια της αποικιοκρατίας ήταν κόμβος ανάμεσα στην Ευρώπη, τις αφρικανικές αποικίες και την Ινδία. Το 1990, στην πρώτη αμερικάνικη εισβολή στο Ιράκ, μόνο η Κούβα και η Υεμένη ψήφισαν στον ΟΗΕ ενάντια στον πόλεμο. Η Σαουδική Αραβία τιμώρησε την Υεμένη απελαύνοντας ένα εκατομμύριο μετανάστες Υεμένιους εργάτες προκαλώντας ακόμη μεγαλύτερη κρίση στη φτωχή χώρα. Το ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα πάγωσαν τα προγράμματα βοήθειας.

Το 2004 ο στρατός δολοφόνησε τον Χούθι (και από τότε άρχισαν να αποκαλούν το κίνημά του Χουθίτες), αλλά τίποτα δεν τελείωσε. Ακολούθησαν πολυετείς πόλεμοι στην περιφέρεια Σάαντα από τον Σάλεχ και τους σαουδάραβες συμμάχους τους. Η εκδίκαση ήρθε το 2011 όταν η αραβική Άνοιξη έφτασε στην Υεμένη. Οι Χουθίτες πήραν μέρος στις διαδηλώσεις και την επανάσταση ενάντια στον Σάλεχ, ο οποίος τελικά κατέφυγε στη Σαουδική Αραβία για να σωθεί. Στη θέση του οι Σαουδάραβες έβαλαν τον **Χάντι**, προσπαθώντας να συνεχίσουν να ελέγχουν την κατάσταση. Όμως, το 2015 έχασαν τον έλεγχο, καθώς το κίνημα συνεχιζόταν. Με πρωτοβουλία των Χουθιτών, τα κόμματα της αντιπολίτευσης καταργούν το Σύνταγμα που έδινε στη Σαουδική Αραβία δικαιώματα χωροφύλακα και ανατρέπουν τον Χάντι. Αυτή ήταν η αφορμή που οδήγησε στη σαουδαρβική εισβολή. Η ήττα της Σαουδικής Αραβίας το 2019 ήταν διπλή νίκη, και της αντίστασης στην ξένη εισβολή και της επανάστασης του 2011. Η αντίσταση της Υεμένης και η αλληλεγγύη στους Παλαιστίνιους έχει πολύ μεγάλο βάθος για να τη θάψουν πίσω από την προπαγάνδα περί τρομοκρατίας.

Νίκος Λούντος

Πανελλαδικό συμβούλιο - Δυνατό επαναστατικό κόμμα για τη νίκη στους αγώνες και στις ιδέες

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Μακαρώνας

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 καφέ Τρίκυκλο 6.30μμ
Ομιλήτης: Θωμάς Κατσαράς

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1
καφέ Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7.30μμ
Ομιλήτης: Αντώνης Φώσκολος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 καφέ Ενωδία 7.30μμ
Ομιλήτης: Αλέξανδρος Σακελλαρίδης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 8μμ
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΘΗΣΒΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 καφέ Περιβολάκι 7.30μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Σουμπάσης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1
καφέ Ζατοπεκ, Π. Τσαλδάρη 209, 7μμ
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 καφέ Γκλεντόρα 6.30μμ
Ομιλήτης: Αλέξανδρος Μαρτζούκος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 καφέ Πέστο
Ομιλήτης: Γιώργος Πίττας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Τρομπέτα

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 Sweet Home 8.30μμ
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 Books & Coffee 7μμ
Ομιλήτης: Χρήστος Σταμάτης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 καφέ Sloth 6μμ
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 Δημαρχείο 8μμ
Ομιλήτης: Νεκτάριος Χάινταρ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 πλατεία Φελέκη 7.30μμ
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 καφέ Franco,
πεζόδρομος Ερμού 35, 7.30μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1
Δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1
Στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ομιλήτης: Κώστας Λάππας

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 φούρνος Leo Kop,
πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 καφέ Drums 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΗΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 δημαρχείο, 5ος ορ. 7μμ
Ομιλήτρια: Βαρβάρα Αδριανού

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 δημαρχείο 7μμ
Ομιλήτης: Μάνος Καρτέρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 δημαρχείο 7μμ
Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Αδριανού

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 δημαρχείο 7μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωαίδου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 Θόλος 7μμ
Ομιλήτης: Τάσος Τσιουνης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1
Στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Αλεξανδρίνα Κουρτουζόγλου

ΠΗΡΑΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 δημαρχείο, 5ος ορ. 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 Μέγαρο Πάνθεον,
γρ.δημοτ. σχήματος 5μμ
Ομιλήτης: Χρήστος Κιούπης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 καφέ Μαρίνα 7μμ
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλατζάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1
Ρήγα Φεραραίου 48, καφέ Aberto 6.30μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Πελεκούδας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 Πυρσινέλλα 1, 4ος ορ. 7μμ
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΞΑΝΘΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/1 καφέ Βυζάντιο 5.30μμ
Ομιλήτης: Θράσος Τζιάρας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 καφέ Πέτρος 7μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλαμπάση

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1 καφέ Μπαράκα 8μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Αθανασίου

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/1 καφέ Άνεμος 8μμ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/1 δημαρχείο, 5ος ορ. 7μμ
Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση
Ομιλήτης: Γιάννης Γρηγορακάκης

ΝΙΚΑΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 18/1 δημαρχείο 7μμ
Καπιταλισμός, πανδημίες και δημόσια υγεία
Ομιλήτρια: Παρή Κουτσουδάκη
● ΠΕΜΠΤΗ 25/1 δημαρχείο 7μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/1

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/1

ΠΑΤΗΣΙΑ
Σκλαβενίτης Πατησίων 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 6.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ
Γεωργάκη Ολυμπίου 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Μεγάλου Αλεξάνδρου 40 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 6.30μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 5.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/1

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία Γκύζη 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ Πλατεία Εθνικής
Αντίστασης 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 10.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Πεζόδρομος Χαίμαντά 11πμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος Κελάρι 11πμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΥΜΠΑ
Πάρκο Αγ. Θεράποντα 11.30πμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ Αγοράς 11πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ
ΠΑΤΡΑ Αγίου Γεωργίου 12μ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μ
ΒΟΛΟΣ πλ Αγ. Νικολάου 11πμ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτης: Μάριος Ρήγας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1
καφέ Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7.30μμ
Τι είναι η αλλοτρίωση

Ομιλήτης: Χρήστος Μάραντος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 8μμ
Πώς χάθηκε η γερμανική επανάσταση
Ομιλήτης: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης,
Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου,
Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Απεργία γιατρών

Την Τετάρτη 3 Γενάρη ξεκίνησε ο νέος γύρος απεργιακών κινητοποιήσεων για τους νέους νοσοκομειακούς γιατρούς της Μεγάλης Βρετανίας με στόχο να διαρκέσει έως τις 8 Γενάρη, κάνοντας τη συγκεκριμένη απεργία τη μεγαλύτερη σε διάρκεια σε εθνικό επίπεδο στην ιστορία του NHS, του Εθνικού Συστήματος Υγείας της Μεγάλης Βρετανίας. Η απεργία έρχεται να προστεθεί σε μία σειρά κινητοποιήσεων που ξεκίνησαν μετά τη διακοπή των συνομιλιών μεταξύ της Βρετανικής κυβέρνησης και του BMA (British Medical Association), του σωματείου των νοσοκομειακών γιατρών, σχετικά με τους μισθούς. Η διακοπή των συνομιλιών έγινε το Μάρτη του 2023 και έκτοτε οι γιατροί έχουν συμπληρώσει 28 μέρες απεργιών.

Η συνεχιζόμενη υποβάθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας της χώρας έχει σημαντικές επιπτώσεις στις αμοιβές των νέων γιατρών, με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να μην μπορούν να καλύψουν τα καθημερινά έξοδα βιοπορισμού τους. Η τάση αυτή φυσικά δεν αποτελεί μία «βρετανική εξαίρεση» αλλά πάγια πολιτική σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες όπου η Υγεία μετατρέπεται σταδιακά σε ένα ακόμη εμπόριο, κάτι που έγινε εμφανές σε όλους με την έλλειψη ετοιμότητας και την ανικανότητα διαχείρισης της πανδημίας τους 2020 σε παγκόσμιο επίπεδο με αποτέλεσμα το γιγάντιο αριθμό θανάτων αλλά και τα αυταρχικά μέτρα περιορισμού της ατομικής ελευθερίας που λήφθηκαν σαν μέτρο αντιμετώπισης.

Αυτή τη στιγμή το NHS έχει φτάσει σε ένα οριακό επίπεδο με τους απεργούς να δηλώνουν αν δε δράσουν τώρα η κατάσταση μόνο θα χειροτερεύσει. Ο Τζόνθαν, ειδικευόμενος παθολόγος στο νοσοκομείο St Thomas είπε στην εφημερίδα Socialist Worker πως οι ασθενείς ήδη αντιμετωπίζουν τεράστιες καθυστερήσεις λόγω της κατάστασης στην οποία έχει φτάσει το NHS: «Όταν λέω στους ασθενείς για τις καθυστερήσεις στην περίθαλψή τους συνήθως είναι συγκρατημένοι και λένε πως δεν είναι θυμωμένοι. Εγώ πιστεύω πως θα έπρεπε να είναι πολύ θυμωμένοι». Η Γκίλιαν, από το νότιο Λονδίνο βρέθηκε στην απεργιακή συγκέντρωση και δήλωσε στη Socialist Worker «Είμαι εδώ για να δείξω την υποστήριξή μου προς την απεργία. Πηγαίνω για ύπνο το βράδυ και αγωνιώς αν το NHS θα μπορέσει να βοηθήσει τον άνθρωπό μου. Αναρωτιέσαι αν θα υπάρχει κάποιος να απαντήσει όταν θα χρειαστείς βοήθεια».

Ο εκπρόσωπος του BMA και απεργός γιατρός Τζόνι Ντένφου ξεκίνησε το λόγο του στο απεργιακό συλλαλητήριο λέγοντας «Το NHS είναι το καλύτερο πράγμα που έγινε σε αυτή τη χώρα αλλά τώρα βρίσκεται σε μία μάχη επιβίωσης». Πρόσθεσε ότι η κυβέρνηση έχει ήδη δαπανήσει περισσότερα χρήματα στην προσπάθειά της να ηττηθούν τα σωματεία, από αυτά που θα χρειαζόνταν για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των γιατρών. «Ο στόχος της κυβέρνησης είναι ιδεολογικός» δήλωσε. Στις απεργιακές συγκεντρώσεις συμμετείχαν εργαζόμενοι και μαζικοί φορείς άλλων κλάδων όπως το σωματείο εκπαιδευτικών, το σωματείο εργαζομένων στα τρένα, ενώ το παρόν έδωσε και ο σοσιαλιστής βουλευτής Τζέρεμι Κόρμπιν. Οι συνεχιζόμενες κινητοποιήσεις είναι και μία απάντηση σε αυτούς που στηρίζουν την άποψη πως η λύση στη συνεχιζόμενη υποβάθμιση τους NHS μπορεί να έρθει μέσω των εκλογών και μία κυβέρνηση του Εργατικού Κόμματος. Από τη μεριά των απεργών φαίνεται πως δεν υπάρχουν αυταπάτες πως ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα μπορούσε να επιφέρει αλλαγές αλλά πως μόνο με τον μαζικό εργατικό αγώνα θα μπορέσουν να πετύχουν μία νίκη απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Νικήτας Μέλιος

Αντιρατσιστική διαδήλωση ενάντια στον νόμο Νταρμανέν στο Παρίσι. Φωτό: AP

ΓΑΛΛΙΑ

Κύμα οργής

Ένα κύμα αντιρατσιστικής οργής ξέσπασε σε όλη τη Γαλλία ενάντια στο νέο ρατσιστικό νόμο Νταρμανέν που ψηφίστηκε πριν τα Χριστούγεννα με την υποστήριξη των φασιστών της Λεπέν. Νέες διαδηλώσεις έγιναν στις 6 Γενάρη και ακολούθηε νέα πανεθνική μέρα δράσης στις 14 Γενάρη. Ο Ντενί Γκοντιά από το Marche des Solidarités που μαζί με άλλες συλλογικότητες διοργανώνει το κάλεσμα, μίλησε στην εφημερίδα Socialist Worker για τις εξελίξεις.

Τι συνέβη με την ψήφιση του νόμου Νταρμανέν;

Είδαμε το κόμμα του Μακρόν, τους συντηρητικούς και τους φασίστες να ψηφίζουν όλοι μαζί. Ο Μακρόν είχε κερδίσει την εκλογή του στη βάση ότι θα αποτελούσε ένα «φράγμα» στην επέλαση του φασισμού. Όμως η κυβέρνησή του άνοιξε διάπλατα το δρόμο στους φασίστες με δύο τρόπους.

Ο πρώτος τρόπος είναι ότι έκανε συμμαχία μαζί τους για την ψηφοφορία στο κοινοβούλιο νομιμοποιώντας τους έτσι σε ανώτατο επίπεδο. Ο δεύτερος είναι ότι αποδέχτηκαν τη λεγόμενη «εθνική προτίμηση». Θεσμοθέτησαν ένα νόμο που αντιμετωπίζει τους Γάλλους διαφορετικά από όλους τους μετανάστες -ακόμη και από αυτούς που έχουν χαρτιά και είναι «νόμιμοι». Πρόκειται για μια αποκάλυπτη δομική ανισότητα που έκανε πράξη ένα όνειρο δεκαετιών του φασιστικού Εθνικού Μετώπου και στη συνέχεια του RN. Γι' αυτό η Λεπέν είπε ότι πρόκειται για μια «ιδεολογική νίκη» για το κόμμα της.

Πρόκειται για μια ποιοτική αλλαγή, όχι απλώς για μια ακόμη ρατσιστική ρύθμιση σε μια σειρά ρατσιστικών νόμων. Τόσο μεγάλη ώστε ακόμη και ο πρωθυπουργός, την επομένη της ψηφοφορίας, να πει στην τηλεόραση ότι υπάρχουν σημεία του νόμου που μπορεί να μην είναι συνταγματικά και ίσως πρέπει να φύγουν.

Μίλησε μας για την αντίσταση

Το σύνθημά μας είναι: Συναγερμός! Ο κόσμος διαδήλωσε αμέσως μετά την ψήφιση σε 60 διαφορετικές πόλεις της Γαλ-

λίας. Στο Παρίσι, οι αρχές είπαν ότι η πορεία απαγορεύεται. Ο Νταρμανέν απαγόρευσε τη διαδήλωση... κατά του Νταρμανέν! Αλλά ο κόσμος βγήκε έξω. Υπήρχαν 15.000 ή και περισσότεροι άνθρωποι στο Παρίσι. Είμαστε περήφανοι για αυτό που έχουμε χτίσει. Αλλά δεν ήταν αρκετό για να αποτρέψουμε την ψήφιση.

Ο Μακρόν μαγεύει καιρό αυτόν το νόμο. Εμείς ως σοσιαλιστές και αντιρατσιστές είπαμε ότι τα συνδικάτα έπρεπε να καλέσουν απεργίες και να τον αποτρέψουν.

Τώρα ορισμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες τάσσονται κατά του νόμου. Ωραία. Αλλά πρέπει να κινητοποιηθούν. Σε κάποιους χώρους εργασίας αυτό συνέβη -όχι σε πολλούς- αλλά είναι η πρώτη φορά που οι εργαζόμενοι οργάνωσαν ανοιχτά αντιρατσιστικές απεργίες. Ούτε η Αριστερά κινητοποιήθηκε πραγματικά πριν την ψήφιση αλλά ο κόσμος δεν μπορεί να αποδεχθεί αυτό που συνέβη.

Οι φοιτητές κατέβηκαν σε απεργία και έκλεισαν τα πανεπιστήμια. Κάποια σχολεία στο Παρίσι αποκλείστηκαν από τους μαθητές. Στην πιο γνωστή βιβλιοθήκη του Παρισιού, οι εργαζόμενοι ανάρτησαν ένα πανό που έλεγε ότι σε αυτή τη βιβλιοθήκη δεν χρειάζεται «χαρτιά» για να μπει κανείς. Έγιναν αυθόρμητες διαδηλώσεις. Η Sophie Binet, επικεφαλής της συνδικαλιστικής ομοσπονδίας CGT, κάλεσε σε «πολιτική ανυπακοή και ενίσχυση των δράσεων αντίστασης».

Αυτό διευκολύνει την οργάνωση αντιρατσιστικών απεργιών. Χρειαζόμαστε μια συμμαχία μεταξύ των εργαζομένων που το 2023 διαδήλωσαν για το ζήτημα των συντάξεων και της νεολαίας που εξεγέρθηκε κατά του ρατσισμού και της αστυνομικής βίας. Αυτό είναι το είδος της συμμαχίας που χρειαζόμαστε τώρα, αυτή τη στιγμή.

Υπάρχουν διασπάσεις και στην κορυφή. Οι κυβερνώντες του ενός τρίτου των περιφερειών της Γαλλίας δήλωσαν ότι δεν θα συμμορφωθούν με ορισμένα μέτρα του νόμου. 27 βουλευτές του Μακρόν ψήφι-

σαν κατά του νόμου και 32 απείχαν -σχεδόν το ένα τέταρτο των βουλευτών του. Ένας υπουργός παραιτήθηκε και ένας άλλος υπέβαλε παραίτηση.

Τι επιβάλλει ο νέος νόμος;

Ήδη πριν τις αλλαγές που έφερε η συνενεργασία με την Λεπέν, ήταν ένας ρατσιστικός νόμος που είχε στο κέντρο του την ιδέα ότι όλοι οι μετανάστες είναι εκ προοιμίου «εγκληματίες». Ακολούθησε η δυνατότητα του κράτους να απελαύνει ανθρώπους, ακόμη και αν έχουν τα απαραίτητα έγγραφα, αν, για παράδειγμα, βρίσκονται σε διαδήλωση που έχει καλεστεί χωρίς άδεια ή αν με άλλο τρόπο «απειλούν την τάξη». Και τώρα αρκεί να είναι κανείς αντίθετος με τις «ρεπουμπλικανικές αξίες».

Είναι ένα όπλο εναντίον των μουσουλμάνων. Ο νόμος που ψηφίστηκε αυτή την εβδομάδα λέει ότι τα παιδιά που γεννιούνται στη Γαλλία από αλλοδαπούς γονείς δεν θα γίνονται πλέον αυτόματα Γάλλοι πολίτες. Οι αιτούντες άσυλο των οποίων η συμπεριφορά θεωρείται «απειλή για τη δημόσια τάξη» θα μπορούν να τεθούν υπό προληπτική κράτηση. Οι εργαζόμενοι από κράτη εκτός ΕΕ θα πρέπει να αποδεικνύουν ότι βρίσκονται στη χώρα για 30 μήνες προτού μπορέσουν να λάβουν κοινωνικές παροχές, όπως η φροντίδα των παιδιών και όσοι δεν εργάζονται θα πρέπει να περιμένουν πέντε χρόνια προτού μπορέσουν να λάβουν κάποιο επίδομα.

Οι μετανάστες που δεν έχουν άδεια παραμονής ή εργασίας αλλά εργάζονται σε τομείς ή κλάδους που δυσκολεύονται να προσλάβουν εργαζόμενους, όπως τα εστιατόρια, οι κατασκευές και η γεωργία, μπορούν να υποβάλουν αίτηση για άδεια παραμονής και εργασίας. Θα πρέπει όμως να έχουν ζήσει στη Γαλλία για τουλάχιστον τρία χρόνια και να έχουν εργαστεί τουλάχιστον 12 μήνες τα τελευταία δύο χρόνια. Οι αρχές θα κρίνουν τον βαθμό «ένταξης του αιτούντος στη γαλλική κοινωνία και τον σεβασμό του στις δημοκρατικές αξίες...»

Με δύναμη σε

Συνέχεια από τη σελ.3

Τέταρτον το μέτωπο για Λευτεριά στην Παλαιστίνη. Είναι το πιο μεγάλο πολιτικό μέτωπο. Ο πόλεμος στη Γάζα δεν σταματάει. Οι αυταπάτες ότι ο Μπάιντεν θα συγκρατήσει τον Νετανιάχου, ο ΟΗΕ θα περάσει κάποιο ψήφισμα, η Ε.Ε θα εμφανιστεί με ανθρωπιστική λύση κλπ, έχουν διαψευστεί. Η γενοκτονία στη Γάζα έχει συμπληρώσει τρεις μήνες και οι επιθέσεις σε Λίβανο και Ιράν δείχνουν κλιμάκωση. Το Ισραήλ τίναξε στον αέρα κάθε πρωτοβουλία και προσπάθεια διαλόγου για πολιτική λύση και εκεχειρία. Την τίναξε στον αέρα όταν επετεύχθει προσωρινά και τώρα ανατινάζει και οποιαδήποτε προοπτική για νέα εκεχειρία. Ο Νετανιάχου συνεχίζει κι αποσταθεροποιεί την περιοχή αλλά και συνολικά τον διεθνή ιμπεριαλισμό.

Ο Μπάιντεν, η ηγεσία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, έχει να αντιμετωπίσει προβλήματα από αυτή την κατάσταση, αφενός οικονομικά -καθώς είναι τεράστια δαπάνη η συνέχεια του πολέμου από τη μεριά του Ισραήλ-αφετέρου πολιτικά. Αναγεννιέται ένα μεγάλο αντιπολεμικό κίνημα μέσα στις ΗΠΑ και διεθνώς. Ο μόνος σύμμαχος της Παλαιστινιακής Αντίστασης είναι το διεθνές αντιπολεμικό κίνημα και η εργατική τάξη των αραβικών χωρών που ξεσηκώνεται. Κι αυτό σημαίνει αντιπολεμικό κίνημα στο πλευρό της Παλαιστίνης ενιαιομετωπικό. Βάζουμε από τη μεριά μας ότι λύση σημαίνει Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Αυτό σημαίνει επανάσταση κι αυτό υποστηρίζουμε. Αλλά δεν το θέτουμε ως προϋπόθεση για να δουλέψουμε ενιαιομετωπικά με καθέναν/μιά που στέκεται αλληλέγγυος στον Παλαιστινιακό λαό. Δρούμε μαζί του και πειθούμε πάνω στην προοπτική που προτείνουμε και η οποία κερδίζει όλο και περισσότερο κόσμο.

Πέμπτο μέτωπο το κίνημα ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες. Η Διεθνής Ημέρα Δράσης στις 16 Μάρτη έχει τεράστια σημασία. Το καλοκαίρι έρχονται οι Ευρωεκλογές κι αυτοί που διεκδικούν να βγουν ενισχυμένοι πανευρωπαϊκά, είναι οι φασίστες και η ακροδεξιά. Οι κυβερνήσεις έχουν υποκλιθεί τόσο πολύ στη ρατσιστική ατζέντα της ακροδεξιάς που τους έχουν χαρίσει όλο το έδαφος. Ο Μακρόν ψήφισε μαζί με τη Λεπέν το ρατσιστικό νομοσχέδιο. Στην Ιταλία είναι η Μελόνι που συνεργάζεται μαζί της ο Σούνακ της Βρετανίας για να μαντρώνουν τους πρόσφυγες στην Αλβανία. Παντού οι κυβερνήσεις έχουν κάνει ανοίγματα προς αυτή την κατεύθυνση. Κι εδώ φυσικά. Ο Μητσοτάκης της Πύλου κι ο Καϊρίδης. Το ποιος παλεύει το ρατσισμό και τους φασίστες θα είναι κεντρικό ζήτημα στις Ευρωεκλογές. Το ίδιο και το ζήτημα που βάζουμε για ανοιχτά σύνορα, να γκρεμίσουμε τους φράχτες της Ευρώπης Φρούριο. Η 16 Μάρτη μπορεί να ανοίξει για τα καλά αυτά τα ζητήματα στην προεκλογική περίοδο και η ΚΕΕΡΦΑ είναι στο επίκεντρο

αυτής της προσπάθειας. Δεν υπάρχει άλλη πρωτοβουλία που να μπορεί να παίξει αυτό τον ρόλο.

Καλούμαστε να οργανώσουμε όλες αυτές τις πρωτοβουλίες και θα το κάνουμε οργανώνοντας με όλο τον κόσμο που θέλει να παλέψει. Χρειάζεται να συυπολογίσουμε δύο παράγοντες για να το καταφέρουμε.

Πρώτον την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ, σε μια κρίση η οποία είναι αριστερόστροφη. Είναι ρεύμα που ψάχνει στα αριστερά και δεν καλύπτεται από τη Νέα Αριστερά. Οι ηγεσίες του ΚΚΕ και του ΜέΡΑ25 δεν μπορούν να καλύψουν την αναζήτηση αυτού του κόσμου. Δεν είναι το καθοριστικό το τι θα επιλέξει να ψηφίσει. Προφανώς μας ενδιαφέρει και θα προσπαθήσουμε να τον κερδίσουμε και σε αυτό το επίπεδο. Αλλά το καθοριστικό είναι να δώσουμε μαζί όλες αυτές τις μάχες. Πήραμε την πρωτοβουλία να οργανώσουμε τις εκδηλώσεις για την Κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και δώσαμε σε ένα μέρος αυτού του κόσμου τη δυνατότητα να κάνει την πολιτική συζήτηση που του αρνούνται. Συνεχίζουμε. Οργανώνουμε μαζί του τη δράση και συζητάμε πολιτικά για την επαναστατική προοπτική, σε μια περίοδο που οι ρεφορμιστικές αυταπάτες είναι σε κρίση.

Δεύτερον η αξιοποίηση όλου του δικού μας δυναμικού. Λόγω του μεγάλου εύρους των πρωτοβουλιών που καλούμαστε να οργανώσουμε, η διαδικασία προς της Συνδιάσκεψη παίρνει ακόμα μεγαλύτερη διάσταση. Χρειάζεται να φτάσουμε στις προσυνδιασκέψεις στο τέλος του Γενάρη και στις αρχές Φλεβάρη, με την ανανέωση και τη συμμετοχή όλων των συντρόφων/ισών που έχουν οργανωθεί σε κάθε πυρήνα, όχι μόνο το 2023 αλλά σε βάθος χρόνου. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να πέρασε από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και μέσα σε αυτές τις συνθήκες να μην καταλαβαίνει ότι η εναλλακτική απέναντι στην κρίση του ρεφορμισμού είναι η επαναστατική προοπτική και αυτό που μπορεί να την οργανώσει είναι το κόμμα μας.

Την εμπειρία του τοπικού πυρήνα της Νίκαιας μετέφερε στο Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ η Πηνελόπη:

«Στις δημοτικές εκλογές καταφέραμε ώστε η Ανταρσία στην Κοκκινιά να περάσει το αντιδημοκρατικό όριο του 3% και σε μερικές γειτονιές ακόμα και το 4%. Αυτό έγινε γιατί είχαμε συνδεθεί όλο το προηγούμενο διάστημα με τους εργατικούς χώρους και τις μάχες της γειτονιάς, αλλά και γιατί συνεργαστήκαμε με ένα ολόκληρο κομμάτι που διαφώνουσε με τη δεξιά πορεία του ΣΥΡΙΖΑ και στη συνέχεια αποχώρησε από το κόμμα του Κασσελάκη. Αυτό σήμαινε ότι ανοιχτήκαμε σε ακόμα περισσότερες γειτονιές και κόσμο».

«Ήμουν παλιότερα στο ΣΕΚ. Το 2012 οργανώθηκα στο ΣΥΡΙΖΑ κι έχω επιστρέψει στο ΣΕΚ» ξεκίνησε η Νίκη από το Περιστέρι. «Ο ΣΥΡΙΖΑ καρπώθηκε το κίνημα του 2010-2015. Η εργατική τάξη τον επέλεξε για να την εκπροσωπήσει στην κυβέρνηση αλλά δεν το έκανε. Έτσι φτάσαμε στη μαζική αποχώρηση. Είναι χρέος μας να πείσουμε όλον αυτόν τον κόσμο για την προοπτική μας». Σε ανάλογο μήκος κύματος η Μαρία από τον πυρήνα της Ηλιούπολης: «Ήμουν μέλος στις Επαναστατικές Σοσιαλιστικές Ομάδες Φοιτητών πριν πολλά χρόνια. Στη μάχη της Γένοβα και του νέου αντικαπιταλιστικού κινήματος. Μετά από ένα διάλειμμα 15 χρόνων είμαι πάλι εδώ για να δώσουμε μαζί τη μάχη. Το ΣΕΚ είναι μια μεγάλη εγκυκλοπαίδεια. Έχει τις απαντήσεις». Από τον ίδιο πυρήνα ο Μάνος περιέγραψε το πως έφτασαν στη μαζική εκδήλωση της Ηλιούπολης σχετικά με την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και την παρακαταθήκη που άφησε η επιτυχία της.

Στην «τεράστια επίθεση που δέχεται η Ψυχική Υγεία» αναφέρθηκε ο Νεκτάριος από τον πυρήνα του Νέου Ηρακλείου και γιατρός στο ΨΝΑ Δαφνί. «Ο κόσμος στο Δαφνί έχει τη διάθεση να συγκρουστεί. Υπάρχει μια διαρκής διεκυστίνδα ανάμε-

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

Όλα τα μέτωπα

σα στις δυο γραμμές που υπάρχουν. Από τη μια αυτή του ΚΚΕ που μιλάει για αναμονή κι από την άλλη της επαναστατικής αριστεράς που προτείνει την απεργιακή σύγκρουση. Χρειάζεται να συγκροτήσουμε καλύτερα τον κόσμο που είναι με την απεργιακή κλιμάκωση».

Η **Αργυρή** από την Καλλιθέα, γιάτρος στον Ευαγγελισμό συμπύκνωσε την εμπειρία από τις προσπάθειες όλου του τελευταίου εξαμήνου για απεργίες στα νοσοκομεία και κατέληξε στη σημασία συγκρότησης επιτροπών αγώνα.

«Ο Χρυσοχοϊδης έφυγε από το Υπουργείο Υγείας γιατί στα νοσοκομεία γίνονταν συνεχώς κινητοποιήσεις. Οι δυνάμεις μας στους χώρους δουλειάς παίζουν σημαντικό ρόλο» επεσήμανε η **Κατερίνα** από τον πυρήνα της Πετρούπολης και το νοσοκομείο Αγ. Σάββας, χρησιμοποιώντας παραδείγματα από τις μάχες που δίνει το σωματείο με πιο πρόσφατη αυτή για τους ΣΟΧ. «Χρειάζεται πρωτοβουλία του Συντονιστικού Νοσοκομείων για το σύνολο των συμβασιούχων» τόνισε, ενώ πρόσθεσε ότι «στα νοσοκομεία επικρατεί τεράστια οργή για την επιλογή του Άδωνι ως υπουργού Υγείας. Όλοι θυμούνται τις επιθέσεις που είχε επιχειρήσει με το κλείσιμο των νοσοκομείων, το 5ευρο, τις απολύσεις κλπ. Στα σωματεία που έχουν εκλογές, παντού επιδιώκουμε το κατέβασμά μας ακόμα και με έναν υποψήφιο για να εκφράσουμε αυτή την οργή σε απεργιακή κατεύθυνση».

Ο **Γιάννης** από τον πυρήνα Χαριλάου Θεσσαλονίκης και γιατρός στο Ιπποκράτειο, μετέφερε τον ξεσηκωμό που έχει σημάνει η μετακίνηση εργαζόμενων από τα νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης σε αυτά της Δράμας και άλλων περιοχών προκειμένου να μπαλώσει τρύπες η κυβέρνηση. Πρόσθεσε ότι η ενίσχυση της επαναστατικής αριστεράς στις τελευταίες εκλογές της ΕΝΙΘ «μας βοήθησε να παίξουμε πιο καθοριστικό ρόλο στην οργάνωση των απεργιών με καλύτερο παράδειγμα την 48ωρη απεργία της ΟΕΝΓΕ».

Ο **Δημήτρης** από τον πυρήνα της Καλλιθέας αναφέρθηκε στη βοήθεια των τοπικών πυρήνων στις μάχες των εργαζομένων του Ευαγγελισμού, σε συνεργασία με συντρόφισσες που δουλεύουν εκεί, ενώ αντίστοιχα ο **Αλέξανδρος** από τον πυρήνα του Γκύζη έφερε το παράδειγμα από την παρέμβαση του τοπικού πυρήνα στο νοσοκομείο Έλενα και τον στόχο «να κερδίσουμε περισσότερο κόσμο με κέντρο τα υλικά μας και να

τον συνδέσουμε με τους πυρήνες». Η **Μυρτώ** από τον πυρήνα της Αγίας Παρασκευής έδωσε μια γλαφυρή περιγραφή της μάχης στο Σωτηρία ενάντια στην απόλυση των ΣΟΧ λίγο πριν το τέλος της χρονιάς κι επεσήμανε ότι «η επιτυχία της κινητοποίησης ήρθε με τον αέρα της 48ωρης απεργίας 29-30 Νοέμβρη».

Ο **Κωνσταντίνος** από τον πυρήνα των Πατησίων και ηθοποιός, μίλησε για το μεγάλο κίνημα των καλλιτεχνών που συμμετείχε και πως οδηγήθηκε να οργανωθεί στο ΣΕΚ. «Το Κίνημα της Τέχνης είναι φυτίλι που παραμένει αναμμένο. Να δυναμώσουμε το ιστορικό σωματείο των ηθοποιών με περισσότερους επαναστάτες. Όπως βλέπουμε τα νοσοκομεία να κάνουν κάθε εβδομάδα απεργίες, μπορούμε να φτάσουμε ότι και στα θέατρα θα γίνονται κάθε εβδομάδα απεργίες. Έχει τεράστια σημασία η αλληλεγγύη στους αγώνες της Παιδείας και της Υγείας γιατί επηρεάζουν συνολικά τους εργατικούς χώρους».

Χρονιά-τομή

Ο **Δημήτρης** από τον Βόλο αποτίμησε το 2023 ως «χρονιά – τομή για τον τοπικό πυρήνα» που «δεν αφήσαμε καμία μάχη να μας ξεφύγει. Είτε για τα ομοφοβικά του Μπέου, είτε για το LNG. Καμία από τις εβδομαδιαίες συνεδριάσεις του πυρήνα δεν περιορίζεται στο μεταξύ μας. Προπαγανδίζονται με αφίσα και καταλήγουν σε ανοιχτές συζητήσεις απ' όπου ξεκαθαρίζονται οι ιδέες και τα επιχειρήματα κι οργανώνεται η δρά-

ση για τις πρωτοβουλίες που παίρνουμε. Έτσι γίνεσαι κέντρο για όλους που θέλουν να παλέψουν». Ο **Τάσος** από τον ίδιο πυρήνα επικεντρώθηκε στην παρέμβαση του πυρήνα Βόλου στη νεολαία και τα πανεπιστήμια με σταθμούς την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, τις μάχες ενάντια στην καταπίεση γυναικών και ΛΟΑΤ-ΚΙ και το Πολυτεχνείο. Κατέληξε στην προσπάθεια για την οργάνωση κινήματος καταλήψεων στις σχολές.

Για την καλύτερη οργάνωση της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη μίλησε ο **Πάνος** από τον πυρήνα του Αιγάλεω, σημειώνοντας ότι χρειάζεται καλή συνεργασία με τους πυρήνες του ΣΕΚ και αξιοποίηση όλου του δυναμικού που στηρίζει τη Συμμαχία. Συνέχισε αναφερόμενος στη μάχη των σχολών για την υπεράσπιση του άρθρου 16. «Πάμε με πρόταση για τριήμερες καταλήψεις και κλιμάκωση με πενήνήμερες. Μπορούμε να τα καταφέρουμε να βγει ένα μεγάλο κίνημα καταλήψεων και να σταματήσουμε την ιδιωτικοποίηση, όπως σταματήσαμε την Πανεπιστημιακή Αστυνομία».

«Η μάχη για το άρθρο 16 μπορεί να φέρει την ανατροπή της κυβέρνησης» σημείωσε η **Μαρία**, φοιτήτρια από το Περιστερί. «Έχουμε τη δύναμη να φέρνουμε στα αμφιθέατρα τις μάχες που γίνονται έξω από αυτά. Η καμπάνια για την Παλαιστίνη π.χ επηρεάζει και ριζοσπαστικοποιεί μαζί τους φοιτητές/ριες. Στις γενικές συνελεύσεις να φέρουμε απεργούς νοσοκομειακούς να εμπνεύσουν».

Αρκετές ακόμα τοποθετήσεις από συντρόφισσες των σχολών αφορούσαν την παρέμβαση στα Πανεπιστήμια και την αντίσταση στην νέα επίθεση της κυβέρνησης, με κοινό σημείο το ξεκίνημα της προσπάθειας για καταλήψεις. Η **Τζένη** από τον πυρήνα Χαριλάου μίλησε για «ελπιδοφόρα δείγματα παρέμβασης στο ΑΠΘ», ενώ η **Αθανασία** από τον πυρήνα του Παγκρατίου και φοιτήτρια στη Φιλοσοφική, τόνισε ότι το φοιτητικό κίνημα έρχεται με εμπειρίες αγώνων από την πανδημία και μετά, καθώς κι ότι χρειάζεται να κοντραριστει η γραφειοκρατική αντιμετώπιση της ΠΚΣ.

Πυρήνες

Πολλές παρεμβάσεις στάθηκαν στη λειτουργία των πυρήνων, τον ρόλο της Εργατικής Αλληλεγγύης και του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, τα καθήκοντα των γραμματειών και των περιφερειακών επιτροπών. «Με όπλο την Εργατική Αλληλεγγύη βάζουμε στόχο να αυξήσουμε τα μέλη μας. Το τι δυνάμεις έχουμε είναι πολύ κρίσιμος παράγοντας για να δώσουμε τις μάχες με επιτυχία» τόνισε ο **Στέφανος** από τον πυρήνα Ελληνικού - Αργυρούπολης. «Είναι σημαντικό να μην υποτιμάμε τη συζήτηση στους πυρήνες για να βγαίνουμε προς τα έξω με όλα τα επιχειρήματα» υπογράμμισε ο **Κώστας** από το Περιστερί, ο οποίος πρόσθεσε ότι εν όψει ευρωεκλογών χρειάζεται να προβάλουμε το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα με μεγαλύτερη ένταση.

Το **Νοέλ** από τα Πατήσια παρατήρησε την όλο και μεγαλύτερη ανταπόκριση που συναντάει ο τοπικός πυρήνας στις εξορμήσεις του για να επισημάνει ότι «όλα τα ανοίγματά μας μετράνε είτε είναι οι πρωτοβουλίες που παίρνουμε ενάντια στους φασίστες, είτε είναι για την Παλαιστίνη, είτε είναι για τις δημοτικές εκλογές. Ο Μητσοτάκης προσπαθεί να πείσει ότι η Αριστερά έχει πεθάνει και όλα δείχνουν το αντίθετο».

«Πάνω από 10 νέα μέλη οργανώθηκαν στον πυρήνα μας το τελευταίο διάστημα» συμπλήρωσε η **Άννα** από την ίδια γειτονιά κι έφερε εικόνες από την παρέμβαση στην Παμμακάριστο, τη σχέση του τοπικού πυρήνα με τις κοινότητες μεταναστών και τη σχέση που έχει αναπτυχθεί με τους Παλαιστίνιους της γειτονιάς μέσα από την καμπάνια αλληλεγγύης. «Χρειάζεται συλλογική δράση του πυρήνα και εμπλοκή όλων των μελών για να ανταποκριθούμε στις μεγάλες προκλήσεις» πρόσθεσε.

«Ανοίγονται μεγάλες ευκαιρίες για την επαναστατική αριστερά που απλώνονται παντού» σημείωσε ο **Θράσος** από την Κομοτηνή, φέρνοντας παραδείγματα από τις μάχες στη Θράκη, ενάντια στην εθνικιστική προπαγάνδα και το ρατσισμό, μαζί με κόσμο της μειονότητας που η υπόλοιπη αριστερά τον αφήνει ξεκρέμαστο.

Ο **Γιώργος** από το Νέο Ηράκλειο θύμισε ότι «πέρυσσι τέτοια εποχή μπαίναμε στο 2023 με την αρετική άποψη ότι θα είναι μια χρονιά κρίσης κι εκρήξεων. Η κυρίαρχη άποψη έλεγε ότι θα είναι μια ομαλή εκλογική χρονιά. Η πραγματικότητα ξεπέρασε ακόμα και τις δικές μας προβλέψεις. Το 2024 θα είναι ακόμα πιο εκρηκτικό κι αυτό γεννάει μια νέα ριζοσπαστικοποίηση που διαρκώς μεγαλώνει. Καρπός αυτής της ριζοσπαστικοποίησης είναι και η κρίση στο ΣΥΡΙΖΑ. Τα καθήκοντα για το ΣΕΚ είναι μεγαλύτερα μέσα σε αυτές τις συνθήκες. Χρειάζονται αλλαγές στο πως λειτουργούμε. Πρέπει οι πυρήνες να έχουν πιο «επαγγελματική» αντιμετώπιση σε κάθε γειτονιά».

Σ.Μ.

Πάμε για Πανεργατική 8 Μάρτη

Με ανοιχτή σύσκεψη - συνέλευση στις 30 Γενάρη ξεκινά η «Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη» την καμπάνια για τη φετινή κινητοποίηση την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών. Η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γατρός στον Ευαγγελισμό, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ και η Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη με την «Ανταρσία στην Κοκκινιά», μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγύη και τη Λένα Βερδέ για αυτή τη μάχη.

8 Μάρτη 2023, Γενική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ποιος είναι ο στόχος για τη φετινή 8 Μάρτη;

Αργυρή: Ο στόχος είναι μια πανεργατική απεργία σαν την περσινή και ακόμα μεγαλύτερη. Η 8 Μάρτη πέρσι συνδύασε την οργή για την σεξιστική καταπίεση με την οργή για το έγκλημα των Τεμπών κι αυτός ο συνδυασμός ήταν που την έκανε συγκλονιστική. Ήταν η μαζικότερη απεργία από την εποχή των μνημονίων, μια τεράστια έκρηξη της εργατικής τάξης και της νεολαίας που ένωσε τα αιτήματα των γυναικών και τη μάχη για την απελευθέρωση με τα αιτήματα ενάντια στις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις και όλες τις επιθέσεις της κυβέρνησης και των αφεντικών.

Αυτές οι συνδέσεις είναι ακόμα πιο έντονες σήμερα. Γιατί έχει περάσει ένας ολόκληρος χρόνος που το δολοφονικό πρόσωπο της κυβέρνησης και του συστήματος που υπηρετεί έχει αποκαλυφτεί σε όλο του το μεγαλείο, με πρώτα θύματα τις γυναίκες. Από το ναυάγιο της Πύλου που δεν θα μάθουμε ποτέ πόσες πνίγηκαν στο αμπάρι το πλοίου, μέχρι τις σφαγές σήμερα στην Γάζα με τους δεκάδες χιλιάδες νεκρούς, οι μισοί γυναίκες και παιδιά. Την ίδια στιγμή η σεξιστική βία, οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις, οι γυναικοκτονίες αυξάνονται κάθε χρόνο δραματικά.

Κατερίνα: Αν θέλουμε να σταματήσουμε αυτά τα εγκλήματα, που συγκλονίζουν και ξεσηκώνουν μαζικές αντιδράσεις, χρειάζεται να παλέψουμε την κυβέρνηση που τα υποθάλπει με την πολιτική της. Αυτό είναι μάχη όλης της εργατικής τάξης. Γι' αυτό από τώρα διεκδικούμε

ξανά 24ωρη πανεργατική απεργία στις 8 Μάρτη, πανελλαδική, με απεργιακές συγκεντρώσεις σε όλες τις πόλεις.

Δεν ξεχνάμε ότι η περσινή 8 Μάρτη έγινε κέντρο για το κίνημα που ξέσπασε μετά τα Τέμπη γιατί ήταν ήδη ημέρα απεργίας. Με μια μεγάλη καμπάνια που είχαμε ξεκινήσει τους προηγούμενους μήνες, είχαμε ήδη κερδίσει στάσεις εργασίας από την ΑΔΕΔΥ και το ΕΚΑ κι ετοιμαζόμασταν για την πέμπτη στη σειρά απεργιακή Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών. Μετά το έγκλημα των Τεμπών, οι στάσεις εργασίας μετατράπηκαν σε αποφάσεις για 24ωρη, πάλι με δική μας παρέμβαση και πίεση στα συνδικάτα.

Μια μεγάλη σύγκρουση με την κυβέρνηση;

Αργυρή: Όλες οι επιθέσεις που εξαπολύει η κυβέρνηση έχουν στο στόχαστρό τους τις γυναίκες. Στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στους δήμους χτυπά κλάδους που στην πλειοψηφία τους εργάζονται γυναίκες, ενώ η ίδια η διάλυση αυτών των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών φορτώνει επιπλέον βάρη στην εργατική οικογένεια και μέσα εκεί στις πλάτες των γυναικών. Ο νέος προϋπολογισμός λιτότητας και περικοπών που ψήφισε το Δεκέμβρη επικύρωσε μια επίθεση που έχει και αυτή τη διάσταση.

Τα αποτελέσματα των περικοπών είναι άμεσα. Το ότι δεν υπάρχουν ξενώνες κακοποιημένων γυναικών, συμβουλευτικά κέντρα στις γειτονιές, συνολικά υπηρεσίες στήριξης και προστασίας των γυναικών που τις έχουν ανάγκη, είναι μόνο ένα χα-

Α. Ερωτοκρίτου

Κ. Θωίδου

ρακτηριστικό παράδειγμα. Στα νοσοκομεία δεχόμαστε περιστατικά κακοποίησης σε κάθε εφημερία. Αλλά δεν φτάνει που τα θύματα έρχονται μέσα σε μια πολεμική κατάσταση που είναι πλέον οι εφημερίες, δεν υπάρχουν ούτε τα στοιχειώδη πχ ένα παραβάν που να μπορέσουμε να τα προσφύλαξουμε και να μιλήσουμε μαζί τους. Αντίστοιχα, το νέο νομοσχέδιο για την Ψυχική Υγεία έχει άμεσες συνέπειες πάνω στις

γυναίκες. Το 18 Άνω πχ που οδηγείται στη διάλυση έχει κομμάτι κακοποιημένων γυναικών.
Κατερίνα: Μιλάμε για μια ακραία σεξιστική κυβέρνηση. Μια κυβέρνηση που απαγόρευσε τη «ροζ σημαία» και δημιουργεί Υπουργείο Οικογένειας γιατί αντιμετωπίζει τις γυναίκες σαν παιδομηχανές. Που νομοθετεί υπέρ των κακοποιητών και γυναικοκτόνων -τα αποτελέσματα του κατάπτυστου νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια τώρα έχουν αρχίσει να φαίνονται. Που καλύπτει τους μπάτσους όταν βιάζουν στα αστυνομικά τμήματα ή σκοτώνουν όπως έγινε πρόσφατα με τη δολοφονία της Αϊσέ από την μειονότητα στην Ξάνθη.

Δεν ξεχνάμε ότι είναι η κυβέρνηση των Μίχων και των Λιγνάδηδων. Το να μην συγκαλυφτεί η υπόθεση της 12χρονης στον Κολωνό -η δίκη της οποίας ξεκινά αυτές τις μέρες- αλλά να αποδοθεί δικαιοσύνη και να καταδικαστούν όλοι οι μεγαλόσημοι που συμμετείχαν στο κύκλωμα μαστροπείας και τράφικινγκ, περνά μέσα από την καμπάνια για την 8 Μάρτη και την επιτυχία της απεργίας.

Ποια είναι τα βήματα οργάνωσης που βάζει η «Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη»;

Αργυρή: Το πρώτο είναι η σύσκεψη-συνέλευση της Κίνησης στις 30 Γενάρη στην Αθήνα, όπου θέλουμε να συγκεντρωθούν συνδικαλίστριες/ές από όλους τους χώρους δουλειάς, φοιτήτριες/ές από τις σχολές, μαθήτριες/τες από τα σχολεία, αγωνίστριες/ές από τις γειτονιές για να συζητήσουν και να απλώσουν τη μά-

χη παντού. Η προσπάθειά μας είναι τέτοιες συσκέψεις - συνελεύσεις να οργανωθούν σε όλες τις πόλεις που υπάρχει η Κίνηση και που θα εξασφαλίσουν το πανελλαδικό απεργιακό χαρακτήρα της 8 Μάρτη. Θα κυκλοφορήσει αφίσα και προκήρυξη που θα καλεί στις 30 Γενάρη και αντίστοιχα στις άλλες πόλεις.

Ταυτόχρονα ξεκινάμε από τώρα την κατάθεση ψηφισμάτων σε σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, συλλογικότητες. Στόχος μας είναι μέχρι τις 30 Γενάρη να έχουμε κερδίσει ήδη απεργιακές αποφάσεις, οι οποίες μέσα από τη σύσκεψη - συνέλευση θα δώσουν ώθηση σε όλους τους χώρους δουλειάς και νεολαίας, αλλά και τοπικά. Το να έχουμε τέτοιες αποφά-

σεις άμεσα είναι κρίσιμο βήμα και για να εξασφαλίσουμε ότι πχ στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που είναι προγραμματισμένο στις 2 Φλεβάρη θα αποφασιστεί 24ωρη απεργία στις 8 Μάρτη.

Κατερίνα: Θα συνεχίσουμε μετά με εκδηλώσεις σε όσους περισσότερους εργατικούς χώρους, σχολές και γειτονιές, αλλά και με περιοδείες και εξορμήσεις. Οργανώνουμε ανοιχτά και ενωτικά με όλο τον κόσμο που σιχάινεται αυτή την σεξιστική κυβέρνηση και δεν καλύπτεται από τις ηγεσίες της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης -που όχι μόνο αρνούνται να τοποθετηθούν ξεκάθαρα σε μια σειρά κρίσιμα ζητήματα, όπως πχ ο γάμος και η τεκνοθεσία των ομόφυλων ζευγαριών, αλλά και δεν μπαίνουν μπροστά να οργανώσουν τη σύγκρουση. Θα αξιοποιήσουμε όλες τις κινητοποιήσεις του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος, απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, αντιρατσιστικά-αντιφασιστικά συλλαλητήρια, σαν βήματα για την απεργία στις 8 Μάρτη.

Σαν «Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη» έχουμε παίξει κρίσιμο ρόλο για να μετατραπεί η Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών στην Ελλάδα σε απεργία, επιμένοντας ότι η καταπίεση προέρχεται από το σύστημα της εκμετάλλευσης και του κέρδους. Αυτή η σύνδεση είναι πια εμπειρία πολύ μεγάλου μέρους της εργατικής τάξης και της νεολαίας, γυναικών και αντρών. Μπορούμε να κάνουμε την εμπειρία συλλογική δύναμη ανατροπής.